שחנים צדק. העסקות שמאחורי הגלימות

כ"ח בתשרי, תשמ"ו 31.10.1986

איכות בינלאומית חדשה גולדה בשטיחי כרמל, קינג דיויד ירושלים. קינג דיויד ירושלים חינו שטיח קלאסי, הארוג מ-100% צמר ניוזילנדי טהור וטרוק. יתרונו של חקינג דיויד ירושלים טמון בחוט הצמר העבה (ב-25% יותר)

ממנו הוא עשוי. חחוט העבה מעניק לו צפיפות מירבית מראה עשיר ומרקם עדיון.

האיכות הבלתי רגילה של קינג דיויד ירושלים מבטיחה לך שטיח יפתפה בצבעים עמידים וגימור מושלם גם בעוד עשרות שנים.

כרמל מוכנת להתחייב בפניך על כך. לכן, חיא מעניקה לך, עם השטיח, תעודת אחריות ל-50 שנה. בוא ותבחר את שטיח האיכות שלך מבין 10 חדוגמאות הקלאסיות

מתנה - סיכת זהב 14 קראט כאשר תבחר בשטיח היוקרתי שלך, קינג דיויד ירושלים, תקבל בנוסף לשטיח האיכותי גם מתנה: סיכת זהב 14 קראט יפחפיה בדוגמת כינור דוד.

סוף שבוע זוגי חינם במלון קינג דיויד ירושלים למאה חקונים הראשונים.

חזדרז ותיח בין 100 חקונים הראשונים ותוכה גם בסוף שבוע זוגי חינם במלון היוקרה קינג דיויד בירושלים (החל מגודל 2 מ' × 3 מ').

לכרמל הטוב ביותר בעולם-קינג דיויד ירושלים

* <u>חיפה:</u> צומת הציק פוסט (מול החיפר שי) * באר-שבע: בית האשל 26

א עמולח:

א במך סבא:

אנו מכבדים

כרטיסי אשראי

וונשיא 1

אחוזח 184

רחי המלך דוד 14

רחי חרצל 183

ררוי שמואל תנציב 3 (בפסגי)

* ראשון-לציון: חמשך רחי חרצל כביש בית דגון

^{תהקותים} חשרשים: תיפה ושיח, חרצל 48. חזי שקלים, חרצליח 12 • נחריה: חן, תהת, אגד • הל-אביב: ציון, דרך יפו 62, שלמח שקלים, חרצלים 12 • נחריה: חן, תהת, אגד • הל-אביב: ציון, דרך יפו 62, שלמח שקלים, חרצלים: מימה, יפו 44 • אשדוד: בת קרגל, אזור התעשיח חקלה. • ישה הקומו ארמון השטיחים, חברון תירש 28 • תולון: עמרם שמחה, כיכר ויצמן 7 • זרושלים: סומך, יפו 44 • אשדוד: בת קרגל, אזור התעשיח חקלה.

קניון אילון, דרך אבא חלל

"ביתיליי מול אצטדיון רייג

נרוזנברג 28

ברוכים, דרך יפו 13

<u>+ ירושלים:</u>

+ רחובות:

ימון.

מלון קרלטון תל- אביב - מארח את האומנים

בטופפוגלים

ניה נחשרי, תשמ"ו 31.10.1986

מ 1946 כל הוכויות שמורות ל-מעריב"

וווים מחופשה געולם הפוך. ממריאים מלוד בגשם סוחף בסוף הקייץ ונוחתים בלונדון נשמש קייצית בראשית החורף. בשער נמל בן־נוריון מג"בניק חשדן ומטטן. בשער הערו עוק כבד זקוף חותה וחיילי קומנדו דרובים בעמדות. בטלוויזיה מצינים את "עמוד מאש" נאנגלית, ואת "כן אדוני ראש הממשלח", בשידור חוזר. סיפור הרימונים המתפוצצים לך תנחל בירושלים ומהל באקורדים האחרונים של משפט המחבל, מטמין מזוודת הנפץ משום "אליעל" בחיק חברתו ההרה ללדת את בתו, המתקיים ב"אולר ביילי" של לונדון. נהג תמויח על גשר צ'לסי מתפלל שהבן־כלבה הזה לא יצא בעונש קל. כשנוחתים בלוד, נישוה וישראל לגמרי בסירה אחת. לשתיהן אין יחסים דיפלומטיים עם סוריה. האם עובנו נכלל את האדעו

עורך: צכי לביא

עריכה: דניאלה בוקשטין

גרפיקה: נטע גרינשפן

מודעות: אורי דגן

עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן

שנים לעבודה. העסקות שמאחורי הגלימות אותן מתארת מיכל קפרא בפתח המוסף אינן מון חפונה אלא מעשה של שיגרה בבתי המשפט בארע וברוב חלקי העולם בכלל, ובכל אמנועת "עסקות הטיעון" היא תופעה שראני להתבונן מאחורי הקלעים שלה ולראות איך האמתנצעת, מי מרווידו ממנה ומי מפסיד. האם התשוקה לעשיית צדק באה על סיפוקתו קשע שלום לשעבר אומר לקפרא: אין דבר כזת, צדק אבסולוטי. השופט רק פוסק בין הצורים. הוא מדמת את בית המשפט לסיר מטבח, ועסקות הטיעון מזרזות את הבישול. מקוח או שלא במקרה, תזמן והצדק תם מושגים יחסיים.

נואש השנת נפטר, בן 44, תא"ל אשר שניד, "אָס" שחפיל יותר מטוסי אוייב מכל טייס זה נחיל האויר הישראלי. גיבור כמעט אלמוני עד יום מותו. לקדאת יום השלושים אנו מושם מפרי עטו סיפור של קרב אויר אחד בשמי רמת תגולן, סיפור הפלתו של מיג סורי. "קוואם ליריב" הוא קרא לו, עם יותר משמע של הצדעה לגבורתו, שאחרי הפלתו לא היחה למחח נלב אלא עייפות. זהו פרולוג של ספר העומד להתפרסם בקרוב, של פרקים שוועורים המבצעית של חיל האויר.

נילי מוסקונה־לומן מתארחת אצל פרום' דוד סמואל, נכדו של הנציב העליון הראשון, משלמי שהיה חמנהלו הראשון של הרדיו תארצישראלי. יורש תואר האצולה תבריטי השתחוי שהוענק לסבו – "הרוזן של הר הכרמל" – וחבר בית הלורדים. בלוגדון פגשתי נש אציל מצטנע מטוגו של פרום' סמואל וסיפרתי לו על סיסמת הפרסומת "טע כמו לורד, ת שורד". הוא הרהר רגע ואמר: "אני מכיר כמה בעלי רולט רויס שהיו מוכנים להחליף שור תמורת תואר צנוע יותר, אפילו סתם 'קר"י.

העוח לסיום: הסדרת הראשונה של "טיול סופשבוע" נסתיימה בשבוע שעבר. חמדור למ לתופשה קצרה וישוב בעוד מספר שבועות, כנראה במתכונת חדשת. בינחיים טיילו לפי חש התדויבים שפורטמו באותם מסלולים שלא יצא לכם, או חיזרו על טיול מענין פעמיים. ארץ מקטימה, וגם לא צריכים לשלם מס נסיעוה.

מאת מאיר עוזיאל 34 כן אדוני הלורד

מאת בילי מוסקונה־לרמן 38 כיסוי לכל עת

עסקות מאחורי הגלימות

מאת אבי מורגנשטרן

מאת תא"ל אשר שניר ז"ל

14. רומנטיקה בתקופת האבן מאת עירית שמגר

מאת מיכל קפרא

10 נקודת שבירה

18 רקוויאם ליריב

24 קרוון, שיר המעלות

מאת גידי מרון

מאת אורית הראל

26 גרמניה היתה קטנה עליו

28 שטח פרטי: אלי ישראלי

מאת נורית ברצקי

- מאת יהודית חנוך
- 42 חיים ואוהבים מאת תמר אבידר
- 43 פנטהאוז מאת יגאל לב
 - 43 הורוסקום

31 שיפודים

44 מעריב לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

צוחק מי שצוחק ראשון

אנמר שאחת והתיאבון שלך כבר לא

חים וצויים בבית הזה.

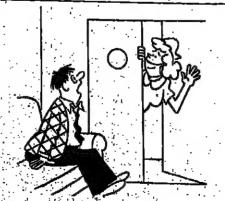

זהו זה. סוף־טוף התבדר לי שלא חשירה שלנו ולא המכונית שלנו יכולות לצוף...

תעשי לי טובה וחנודי שאת מתכוונת ל־5 ק"גו

ביום כל-כך יפה, כדֹאִי שלפחות לא תעשה

כלום בגינה, על חדשא...

אולי זו לא הארוחת חבי טעימת, אבל תודה שיד תפוחים זה לפחות מקורי מאוד...

5 BIDEDIO

טוחנים צדק

חואילות האודי הגליתות הואליתות

בעגה המקצועית הם מדברים על "סחר סוסים", "מסחר בסיכונים וסיכויים", או על "פח זבל לתיקים ישנים". ואלו רק חלק מכינויי החיבה בעגה המקצועית של המשפטנים לתופעה של "עסקות הטיעון" הנערכות בין תובעים לסניגורים, לסיום מהיר של משפטים בתוך כמה דקות במקום סחבת לאורך שנים. תופעה חיונית והכרחית לדעת כל הצדדים. לא תמיד לדעת הנאשמים. "הציבור לא אוהב אותה ולא בצדק", אומר השופט לשעבר חיים שפירא, "זה מעורר בו תחושה של מסחר לא סימפטי. מצפים לצדק אבסולוטי שלא קיים בבית המשפט". יש גם עשבים שוטים. מי מרוויח? מי מפסיר?

פני שלוש שנים נרצת סוחר סמים כדירה קטנה ברחוב וולפסון בתליאביב. רצח על רקע רומנטי. הערה היחירה היתה חוה קטלן. היא סיפרה במשטרה כי ראתה את הרוצח שולף סכין מכיס מעילו ודוקר את הגרצת שלוש פעמים. החשור, שנעצר על סמך הערות, טען כחקירה כי דקר את הקרבן במהלך קטטה, וכמעשה של הגבה עצמית. הסכין, כך אמר, היה מונח על מכשיר הטלוויזיה בחרר. כשהועמר לרין ידע שההברל בין שתי הגירסאות הוא בין מאסר עולם

אולם חוה קטלן לא הגיעה לכית המשפט. שבועיים לאחר שנחקרה כמשטרה היא נמצאה מתה כתוצאה משימוש יתר בסמים. לתביעה ולהגנה היתה בעיה קשה. בתנאים מסויימים אמנם קיימת אפשרות להגיש הודעה של עד שנפטר. אבל במקרה זה לא היה ברור אם כית המשפט אכן יקבל את עדות המנוחה, עליפיה עלול הנאשם להיות מורשע ברצח. גם התובע וגם הסניגור ידעו שהם עומרים להמר על כל הקופה. אף צד לא היה מוכן לקחת את הסיכון. לפיכך עשו מה שנקרא בלשון המשפטנים "עיסקת טיעון". כתכ־האישום יתוקן. האשמה תהיה הריגה ולא רצה. הנאשם יודה באשמה, שהיא פחותה בחומרתה. בתמורה תקבל התביעה את טענתו שהוא לא הביא עמו את הסכין לזירת הקטטה, ובכך לא תיוחם לו כוונה תחילה. כית המשפט קיכל את עיסקת הטיעון וגזר על הנאשם חמש שנות מאסר.

קשה לענות על השאלה מה היה קורה לו נמשך המשפט כלעדי העיסקה. אלא שהשאלה הרלוונטית יותר היא היכן מתברג הצדק בעסקות הטיעון הללו, שהפכו לשגרה בכתי המשפט כארץ ובעולם. עיטקת טיעון – המוגדרת כחסדר בין תובע ונאשם כה יורה הנאשם על סעיפי אישום מוסכמים וכתמורה יוותר - התוכע על סעיפי אישום, או יוטכם על הקלה בעונש לא, מסתררת בריוק עם מושג הצרק האבסלוטי. ביטויים כמו "סוצי סוסים", "סור בסיכויים וסיכונים", יפת וכל לתיקים ישנים", הם רק חלק מכינויי חחיבה כעגה המקצועית לעסקות הללו. אולם בית המשפט העליון קבע: בשפה נמלצת יותר כי ביתרונותיהם של ההסכמים חללו מן הבחינה המעשית, שקולים כנגר מגרעותיהם מן הבחינה הפילוסופית".

הציבור הרחב", אומר שופט השלום לשעבר חיים שפירא, "לא אוהב את עסקות הטיעון ולא בצרק. זה מעורר כן תחושה של מסחר לא סימפטי, כיוון שרובו מצפה מהשופט לצרק אכסולוטי. צדק זה לא קיים כבית המשפט. התכשיל (הצדק) אינו אלא תוצאת של ווומרים שהכניסו לסיר. עיסקת הטיעון מזרות את

"לכאורה אולי נוח לפרקליט להיות בעל הנפש הסולרת מכל אלה, לא להתפשר ולעמור כך שחדין יתברר עד תומו", אומרת עדנה ארבל פרקליטת מתוו המרכז, "אך למציאות וצרכי השעה דרישות משלתם". גם בית המשפט העליון קבע שלמרות החברה בי המפסיר הוא עניין הצרק", הרי גם הוא מכשיר את העסקות כ-הכרח כל יגונה

Hisepin 6

התופעה של עסקות טיעון לא היתה מתפתחת. מתפשחת, אומר המשפטן קנת מן מהפקולטה משפים באוניברסיטת תל־אביב, גאלמלא מצאו בה מלות כל הנורמים המעורבים בהליכים פליליים: תושם, המניגור, התובע, והשופט". הנאשם כעזרת מינור זוכה להקלה בעונשו. התובע, שלא תמיד מות נניסוס ראיותיו, אמנם מוותר על עונש חמור יוני, צכל זוכה בהרשעה בטוחה של הנאשם. ומנו של מה המשפט נחסך. דיון בתיק נגמר בעשר דקות מקם עודשותיים. בעומס המוטל על בתי המשפט.

שהיא מייצגת את אינטרס הציכור. באחר ממשפטי האונס, התברר לתכיעה משיחה

לנאנסת נזק נפשי רב אם תתבקש להעיד בבית

מחוייב לקבלה. אולם בפועל ובררך־כלל לא נוטים אשר עלול להיגרם לערי מפתת, בעיקר במשפטי אונס. השופטים להחמיר מעבר לבקשת התביעה, מתוך הכרה לא מעט עסקות נולדות כתוצאה מכך, והרכה אנסים נפטרים בעונשים קלים מהמגיע להם.

לא תמיד נעתרת התביעה לעסקות הטיעון מתוך מניעים אנושיים או מאי בטחון כביסוס הראיות. עם הנאנסת ומחוות הדעת של חוקרת גוער, שיגרם לעתים ניתן להשיג מירע חשוב מפי הנאשם בתמורה

להקלה בעוגשו. הבעיה מתעוררת כאשר השיקול איננו המשפט. סניגור הנאשם הציע עיסקה לפיה יסכים ענייני אלא מתבסס רק על חסכון זמנו של כית המשפט. כך קרה למשל, עם הכנופיה שנתפסה תוך. וימותנו העוברות. התביעה הסכימה, מפני שבררך זו כרי הרפסת דולרים מזוייפים (מכונת ההרפסה, אגב, נחסכה עדות הנאנסת והנאשם לא יצא פטור מעונש. המשיכה לייצר דולרים גם לאחר המעצר כיוון

המשבטן קנת מן: יש תובעים המוצלים את חוסר מיומנותם או עירנותם של סניגורים ובעיסקת טיעון מוותרים על אישומים שבמילא לא משמעותיים לגבי חומרת העונש. ויתורים אלה יוצרים עסקות מדומות, המטעות את הסויגורים ומקפחות את הנאשמים.

הרפוס נמצאו שנים־עשר מיליון דולר (!). חומר הראיות נגדם היה עצום. אולם לתביעה היה כרור שהריון בתיק יימשך זמן רכ. לאחר משאיומתן עם הסניגורים הוחלט לעשות עיסקת טיעון על־פיה יורו הנאשמים בסעיפים מסויימים וכתמורה תכקש התכיעה הקלה בעונשם.

דוע זיתרה התכיעה: האם העומס בכית המשפט מצריק אי מיצוי הרין עם הזייפנים? בפועל נוצר מצב שבמקום לשפר את מערכת המשפט, מצריקים עסקות טיעון שמורוות הליכים. כהנחיות שהוציא בסוף שנות ה־60' כתב היועץ המשפטי ראו מאיר שמגר: ,במקרה ראוי אמנם אין להתעלם משיקולי יעילות. אולם אין זו אמת המידה היחירה לפעולת הפרקליטות. אם ניתן להוכיח את העוברות כהוויתן, אין להצריק ויתור על אישום".

צריך להבין", אומרת פרקליטת המחוז עדנה. ארכל, "שלתביעה חשוב לזרו את המשפט, לא רס בגלל חסכון בומן. ככל שומן המשפט מתרחק מביצוע העבירה, ולעתים מגיע לשנתיים שלוש, העונש בסופו של רכר לא מייצג את העכירה. לא יתכן לפסוק לאדם לאחר שלוש שנים של עינוי דין, עונש שהיה מקבל לו המשפט היה נעדך קרוב לביצוע העבירה".

המסתיינים מעסקות הטיעון, שדעותיהם מוכאות בספרם של אליהו הרנון וקנת מן "עסקות טיעון בישראל", סבורים כי שיטה זו מאפשרת לנאשמים להשתמש ביסורות המשפט כבאמצעי מישוח. איו זה ראוי שהמערכת המשפטית תאפשר לנאשם לסחור בוכויות היסוד כתגרן בשוק. המתנגרים החריפים מוהירים כי אמון הציבור במערכת המשפט עלול להתערעה אם מתפתחת הגישה שניתן "לקנות" את הצדק, וכי צריד רק לרעת ביצד

המניפולציות הדרושות". כרי לעקף סכנות אלו, הוחלט על שני כלמים: הראשון, שכל עיסקת טיעון חייבת אישור פרסליט המתוז. והשניו העונש הנקוב או ההמלצה עליו בעיספת תטיעון אינה מחייבת את השופט. לרוגמה, שני שוטרים שעכדו בכית המעצר באבו כביר וגעצרו כחשורים בעשיית מעשים מגונים בשני עצירים קוקסינלים. המעשים המגונים נעשו ללא הפעלת כוח (חמשך בעמוד הבא)

החדשה של דיסקונט לעסקים:

מות במיוחד עבור אנשי עסקים ומשום, שומנם יקר וחשוב להם הם בנוק במהירות, ביעילות לקת העסקים חותכים דברים

לילתה הכים לן אנשי מקצוע מנוסים, לאנות בכל ענייניך הבנקאיים: עו"ש, אילה לחר חוץ, ערבויות, מט"ח ועוד. ווות של דיסקונט לטיפול באיש

המחלקה שישמח להציג בפניך לוש לאנשי עסקים ובעלי מקצועות מקונט טלבנק עסקים, אשראית שווה למות נמל ופיצויים, קרנות תו סחר חוץ, קווי אשראי ארון, ארון, ארון, ארון,

אי די בי "אי די בי מול עסקום לוטיונ כללי וליסיונ של אוכנית "תופה".

BUSINESS GUS

נשבר והודה כי שיקר. מתוך ערותו התברר שבתחנה המרכזית היה סכסוך בין נהגי מוניות לבעלי בסטות. הנאשם היה מקורב לבעלי הבסמות והערויות נגדו היו נקמה של נהגי המוניות. הנאשם יצא וכאי.

תובעת עו"ד עדנה

ארבל: .לחביעה

חשוב לזרז את

המשבט, לא רק

בגלל חסכון בזמן.

סניגורית עוד

נירה לידסקי:

.משפט זה כמו מעוונלמ. עומים

הכל בסיר ולא

תמיד יודעים

מה יצא'.

אבל רוב המקרים הם הפוכים. אמנון שחינו, עובר בורסת היחלומים, הואשם בקבלת יהלומים גנוכים. התביעה הציעה עיסקת טיעון לסנינורו, עו"ר דוד יפתח: תודאה תמורת מאמר על תנאי: הנאשם סרב. לאחר שהורשע נגורו עליו תשעה תורשי מאמר

תופעת עסקות הטיעון היתה יכולה להתווע כצורה מרשימה מפני מסטרגיה, לולא ניצלו אתה פה ושם לרעוני אם הקטגוריה כאמת מעוניינת בעיסקור, אומר עורך דין המתמחה בפלילים, ביש השע שנית המשפט לא יקבל אותה בגלל חומרת העכירות. משפצים את העוברות כך שלא יהיה חשש שכיח המשמט יחמיר מעבר לעיסקה". פעולת הטיח מונעת כמוכן מהשופט להוות בלם בפני מה שהוא רואה כארצרק. ומוסיף עורך דין אחר: .לא פעם מונש כתכ אישום כמו הצהרת פתיחה לקראת משאיומתן. לשעמים מכניסים סעיפים כדי לוותר עליהם בעיסקת הטיעון". גם המשפטן קנת מן מאשר שתופעה זו אכן קיימת. קל וחומר: לדבריו יש תובעים המנצלים את חוסר מיומנותם או עירנותם של סניגורים וכעיסקה טיעון מוותרים על אישומים שבמילא לא משמעותיים לגבי חומרת העונש. ויתורים אלה יוצרים עסשת מדומות, המטעות את הסניגורים ומקפחות את

ו ומר קנת מף בתיקים קשים ומורכנים מאוד יתכן מצב כו התובעים יגידו שהם בחוכחות, כעוד שהסיבה העיקרית היא חוסר יכולתם להתמודר עם הוכחות מסויימות, לא אחת כתוצאה מכשלונות ואוזלת ירה של המשטרה". עורכי דין יודעים לספר על תובע זה או אדר שאיננו ידוע כתרוץ כאופן מיוחד. ומשום כך פתחן יותר מחבריו לעיסקה סישון בפרים אלה הופכים לקוריה את עיקרה השמירה על טובת

אותי" מצלצל בתכיפות רבה באזניהם של סניגורים

הבאים בהצעה לעיסקה לעתים הם ממשיכים בניהול

המשפט רק בגלל התעקשות הנאשמים. אבל לפי

לפני מספר שנים קרה לה המקרה הכא: כתחנה

המרכזית בתל־אביב פרצה קטטה. אחד המתקוטטים

נדקר כסכין ואחר נעצר כאשמת תקיפה חבלנית.

עשרים וארבעה עדים טענו כי הוא זה שרקר, ולאחר

מכן נמלט מהמקום עם הסכין. עו"ר לירסקי הבינה

שאין מנוט מהוראה במסגרת עיסקת טיעון. הבחור

התעקש וטען שהוא חף מפשע. בטח חף מפשע, אמרה

לו, כולם חסים מפשע, אבל לך יש עשרים וארבעה

עדי תביעה. החשור לא ויתר. לידסקי היתה כטוחה

שזה מהלך אבור. היא החתימה אותו על מסמך כו

(המשך מהעמוד הקודם) פיזי אלא תוך ניצול מעמדם של השוטרים. העצירים לא התנגדו מחשש להתנכלות. שני השוטרים הועמדו לדין. במהלך המשפט נעדרו המתלוננים מהארץ והתביעה התקשתה להביאם אל רוכן העדים. לכן, הסכימה לעיסקת טיעון שתפטור את הנאשמים במאמר על תנאי וקנס כספי. המשפט טרם הסתיים כשהקוקסינלים חזרו ארצה. אולם התביעה לא חזרה בה מהעיסקה. כאן התערב השופט אורי שטרוזמן שרחה את העיסקה, וכך כתב בפסק הרין: "סכורני שישנו מימר של חומרה במעשיהם של הנאשמים שאיננו ניתן לכיפור בתשלום של קנס כלכר וכמאסר

שובט לשעבר חיים שפירא: השופט לא אמור. להשליט את הצדק על העולם אלא לפסוק בין הצדדים

על תנאי. כאשר איש מנצל את השררה שבירו כדי להפיק הנאה ממי שנתון תחת מרותו, עליו להיענש כמאסר. על כן אני דן את הנאשמים לשלושה חודשי

ן יום נאסר על התכיעה להמליץ על עונש בעקבות עיסקת טיעון. לאחר פסקדין של בית המשפט העליון שניתן לפני שנתיים במשפט סמים שהסתיים בעיסקה והנאשם עירער על חומרת העונש. האיסור מקשה הגררתה של עו"ר נירה לירסקי, משפט זה כמו על הסניגורים. הנאשמים לא חמיד מוכנים "טשולנט. שמים הכל בסיר ולא תמיד יודעים מה יצא. להסכים לעיסקת טיעון אם אינם יודעים את עונשם. לפי עו"ר דור יפתה, התמעטו עסקות הטיעון מאו פסק הדין ההוא. אולם משיחה עם עורכי דין אתרים מתכרו שניתן לעקוף את המכשול הוה. אחת הררכים היא בציטוט תקרימים מפסקי רין התואמים את העובש הרצוי בעיסקה. פרט לכך התפתח כעין צופן בין התביעה לשופטים: למשל, "עונש לפי נסיכות" הוא רמו לעוגש קל. "עונש מרתיע" הוא מאסר על תנאי. עוגש ממשי" הוא עונש כבר.

גם אם כרור וודאי שהנאשמים הם המרוויחים העיקריים מעסקות הטיעון, לא תמיד קל לפרקליטים לשכנע את מרשיהם לקבלן. המשפט "אתה מוכר

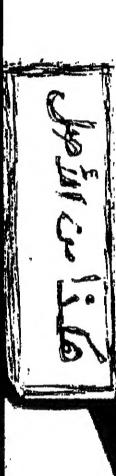
נכתב שהיא ממליצה לסיים את המשפט בעיסקה, והוא אחראי לתוצאה. המשפט נמשך ער שהער השלישי פתאום פגעה יריה בג'ים

עליח מניע עד עשרים שנות מאשר: במחלך

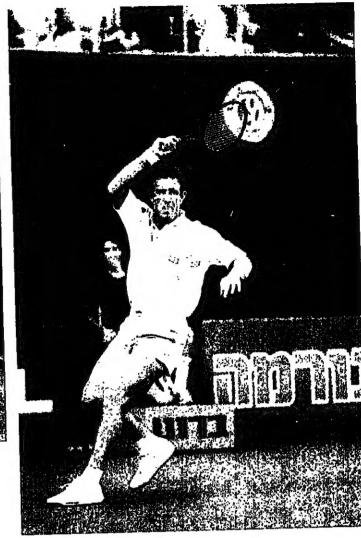
צבא הגוע ר. כחיול בודד ר. (שמו שמור במערבת), רוא צעיר שודל במוסרות סער חדיון ראיתי ביצד השופט לוחץ על עיטקת צרו"ל שידר לו משפחה מאמצת. זוהו שיפורו של חלחץ על חוער חיח לחורות שווא דרך את חושק, ובכך יש כוונה החילה. חהביעה תסכימה למנות לו קציון מבחן עד המשפט. אב המשפחתו ך. הוא בחוד רציני, למה בצבא חשמלאות וחצטיון בקורט. כשחשתחור סידר לו צה"ל דירה בקרית ארבע. כווון שלא מצא שם עבורה במקצועו, קחל לעבוד כשומר בשכר הוא תרוווה מעט מאוד והי בקושי. תאחראי על השטירת החליתס אלון רע ומלורת וורשה נעדות אומי יחידו שיכוי להוציא בעסחי כאשר שמעתי את זה. חבחור מראוחמים והאשים אותו שורדם על משבותו למרות שורו-עם אולם מצומצם מאוד, חוא מפודו פווד מוה לא תלת נכון.: חם החוכחו ובשוף הויכוח כשלכו האחראי של חגים שלו ונעל, בנעף ממאשר בפועל, אני בשוח שהוא חשב כו זה הדמר וזכן לוב לעשות, אוז לא בעודן שהוא מדונבת את השומטי מדונבת את השומטי את הפנעור שלו חיד, סוינדרי שלא ממונד ללבופי המדינה, הוא פראי הות מתאמע לחבית שועה: לא יכול וחת לראות אם " היי את לונשל אן לא: כאן משוט הם לומור עם התלונשל הו לא: כאן משוט הם לומור עם התלונשל מה:

יורק בגים אות: אקדא: טוען שהבחור ויסה ליואחן ואילן ד' טוען שנפלסה לו יריה. הוא חועמד לדין נמכיוון שאו: "ז פסר מעתה לו המרינה מנוחה אתון לקה נסיים, והעלודה לו נמי חסר פנישרוני ממשר הומן בעותר החמיעה לתשות לישקת שיקור הוא תחור מובנה לחורות אה לישקת שיקור הוא תחור מובנה לחורות אה

DIJDU

חמשך מחעמוד הקודם)

אביז לא הספיק לראות את שלמה מדלג – כשנת 1982 – למקום מכובר: 22 בדירוג העולמי. זה היה

מעין אפאטיה, אולי אפילו שעמום. כשבודקים יותר מקרוב מתגלה הקרינה הזו כעטיפת-מגן. טיפוס סולידי, ביישן מאוד. מופנם. לא מרים את קולו, כמעט לא מתרגש. כאילו צף כל העת על פני מים שלווים. לינה, האשה שלצירו לאורך כל הררך, מבקשת, כתמיר, להישאר מאחור. לא רוצה פרסומת. את המגרש היא משאירה לשלמה.

יו לו שנתיים קשות. עד 84' הכיר את הטולם רק בכיוון העולה למעלה. עכשיו הוא מגלה גם את הצד השני, זה שיוררים ממנו, הדורש התמורדות אינסופית כדי לשמור על המיקום, שלא יזרוק אותו לפינה צדרית. הוא גם מנסה לשמור על האיזון הערין שבין בית לבין קריירה. גם זה לא קל. "כשטלי נולרה קשה היה לי להיעדר מהכית לתקופות ארוכות. גם לפני שהיא נולרה היה לי קשה להיפרד מלינה, אבל עם הזמן היא החלה להצטרף אלי להרבה מהמשחקים בחו"ל, ווה עזר. כשטלי נולדה, באופן טבעי הקשרים אל הבית התהדקו. כשאני נמצא רתוק, בתחרות בחו"ל, אני משתרל לא לחשוב על הבית. שהגעגועים לא יפגעו בי. גם עכשיו אני משתרל לצרף אותן אלי לנסיעות, אבל עד כה זה היה מסובך. כשמלי תיגדל קצח אני מקוות שיחית יותר קל. בכל מקרה, כשיש משפחה יש

81269 of 12

להתאמץ, להתקרם, להצליח. מותו היה מעין צוואה שהייתי חייב להגשים. רציתי לעשות זאת בשבילו ובשביל המשפחה, מי שעזרו לי בדרד הארוכה".

הצעד הראשון בדרך לפיסגה, אך מאו לא היתה לשלמה הצלחה רומה. היום הוא נמצא רחוק מהמיקום הריאלי שלו. עובר קשה כדי לחזור לצמרת. משימה לא קלה שגם הגיל משחק בה תפקיד. שלמה מתקרב במהירות ל-29. קצת שבע מהטניס. הרבה תשומת-לב מוקרשת למשפחה, האשה, לינה, וטלי – תינוקת בת שנה. הטנים עריין במרכז אכל הפוסוס התעמעם מעם. כשיחה כמו במיגרש, שלמה גליקשטיין מקרין

ולשלכ את המשפחה גם בעידן המקצוענות". יש למצב הזה קשר לירידה ביכולת שלך בשנתים האדורונית?

-לא חושב שזה בגלל חמשמחה. הירידה ביכולת נכעה מחוסר אתגרים ומנפילה מטויימת כמוטיבציה

גם בעיות. מבחינה מקצועית טהורה, בהחלט אפשר

לומר שזה מפריע. אבל אני לא מתלונן. זה מה

שרציתי כל הזמן. אני שלם עם עצמי וטוב לי כתא

המשפחתי שלי. לפעמים זה מסיט את מרכז־הכובר של

החיים מהמשחק, והראש לא תמיד כולו בטניט

ובתחרויות. אכל אני מקבל את זה כמוכן מאליו.

תכננתי את המהלכים האלה מראש, צריך לנסות

האישית שלי. אולי באופן עקיף כן, אולי בגלל

עת בתובת הראיון שלמת גליקשטיין בעריין מיה אלוף ישראל בענים. עבר

בליכן חובה צעדים מסיום הקרנונה אני ד מרוצת מחיכולת שלי. בטר הכל חיה כדו

מדוצת מחיכולת שלי, בטך הכל חיה גדון
שיום אתר זה ישרה, ותנה זה שמה זכן
שתעובדה ששיחקתי קצוע הגבילה אותי
אבל יחד עם זאת אין לי כל פונה ליסון
לחדץ את החמסד. כל הכבוף שמחשל
דה המסד בעל משמעות מיחון א אחד
השע שהם דצומת כאלוף ישראל
להמסד יעוד כאלימות ועראל אוני כל מיו
ללכור שמדובר באלימות שתואות היכו מיו
משווה דבר ממיעום העולמים אוני שייהו בות היותר היותר היותר לדון הציור ביותר בי

ים ליאה אימן את הילרים. זה היה צירוף המקרים מכואת שלפה למגרש. או החלו ההצלחות. בתחילה תחמיה מקמי לפני 18 שנים הספורט הישראלי דין לא חלם לנמות ולהשתלכ בעולם. שלמה אסף די פר את כל התארים שנקרו ברוכו. בניל 15 החל לתאם נתלאכיב. הכשרון נחשף גם לעיני אחרים.

בית־הספר. זה פגע כלימורים, כחברים ובתחביבים אחרים. חייתי נוסע לאימונים עם אבא, בשעות הצהריים, והעירוד שלו שיפר לי את המוטיבציה. גם משמה אדים וחברים קרובים עודדו לאורך כל ביון, הבעייה היתה שאו המפורט כארץ לא חשב לוחל נסימה לת"ל נחשבו רק כבונום - כפרם -א לשם התרות עצמה או ההתקרמות המקצועית פין יכולה להענים. חיה כשרון והיתה מוטיבציה צל בתם השבו בקשה כל אתר רצה להוכיח את עצמו טי לומי לתורות בארה כל אוד רצה להוכיח את עצמו מקונה לתורות בארה ב או באבגליה. זה לא היה

פשקים שלהם מניעים מקסימום עד נמל־התעופה

שלמה נליקשטיין קרוי על שם דודו שנהרג

מחמת סני, היה ילר מחונן. על כיתה א' ויתרו לו.

פין יפר פיגון לכיתה כ'. .מצר אחר זה מראה על ירע

הקרפה מעבר לאלה של האהרים, אכל מצד שני זה

יה לפח בעיער בגלל בעיות גיל. עם הומן חכל

שנים החוול לשחק בגיל עשר. הסעורט הלבן

ליין לא חיה נפוץ בישראל כמי שתוא היום, אכל ליר

ומן חיה מגרש טנים. אלוף הנוער של ישראל ראו,

היום הטנים נהפך לסופר־מקצועני, בעולם וצין. נם נישראל יש יחירות עילית" של נוער

בתתימודע אתה פחות מעוניין לנסוע ולתחר, פחות בוער לך. מה גם שהביל עושה את שלו. אורי שמתה שנים רצופות של נסיעות ותחרויות, יש שובע מסויים. זה קשה מאוד, במיוחר כשאני פוצת מצלית. אילו היו יותר נצחונות, כרור שגם המוטיבציה היתה חוקה יותר. אבל כל הדכרים האלה אסור שישמעו כתירוצים. היכולת הלא טובה שלי בתתרויות היא רְק באָשׁמתי. שובע, חוסר מוטיבציה ומשפחה, אסור להם להשפיע על היכולת שלי במגרש. זה חלק מחזיים".

גליקשטיין, נרמה, הוא אנטייתיוה לדמות הספורטאי המקומי שלנו. לא תשמעו אותו-מקסר, מתלונו, מאשים אוזרים. את הכשלונות וווא תולה רק בעצמו. את ההצלתה, לעומת־ואת, הוא אודב לפור בין כני המשפחת, החברים ואנשי איגוד הטנים. אולי זו אחת הסיכות העיקריות לכך שעל־אף העליוות והירירות בקריירה הוא עריין אחר מהמובילים בישר לספורטאים אחרים, מסוג הפטפטנים המקופיים שיושבים על כותרות בעיתונים אבל ההישנים

שכליכך טוב בבית וכיף להיות עם האשה והילדה

"לא נעים, לא נורא"

שבוע, וחוא עלה לירושלים בדי לנסות ולובות באליפות בפעם חעשירית ברציפות, אבל הגלישה שלו כדירוג העולמי נמשכה, מחברה נם בישראל, וגליקשטיון ומרד מוזתואר. לא ינים. בעשור האחרון היחוק אלימות ישראל בעוים מעין שליטה ביטוח שלו. מלבר גלער בלום או טויםאיישראלי לא ניצח אות בשום בלום או

לאליפות ישראל חגיל שלמה ופצוע למרות זאת נתן לצמום מנסדורה חצעיר "פניט" נדול אך לבשוף נכנע, שלמה שונר תשומה, מנסדוכה ששיה לחון הצעור בעונם השומה

העצום. פוחדים שהכסף ייעלם. לצעירים יש רק טנים בראש, חיים, אוכלים וישנים טגיס. שמים ווקמן על האוזניים ומשחקים. העולם לא מעניין אותם. לא מעורים במה שמתרחש על כדור־הארץ. לא קוראים עיתונים, לא שומעים רדיו. כלום". שמתאמן כפיקוח הרוק, לפי מורלים אירופים ואמריקנים. פרסים של אלפי ועשרות־אלפי דולרים מדליקים את רמיונם של ילרים. היום יש המתחילים לשחק כמקצוענים כבר בגיל 12. לא כמו שלמה,

שלקח את העניינים ברצינות רק כשעזב את הצכא.

השינויים ה"כמעט־היטטריים" בטניס הישראלי מקשים

עליו מעט, התהליכים המהירים משאירים אותו קצת

מאחור. הוא נשמע עצוב כשהוא מויבר על המציאות.

בהיום הטנים הרכה יותר צעיר. ילדים עוזבים את

אוהב להזכר בתחילת חררך. מעין עולם הולך ונעלם.

ביה"ס ומשחקים טבים. הם מגיעים לגיל 21 ומרגישים

שהם ככר שרופים, ולמעשה עכרו ככר הכל. קשה להם

לחזור ללימודים כי הם אף פעם לא השלימו דברים

יסודיים. אולי הם יגיעו להישנים טובים בספורט, אכל

הם נשארים עם הבעיה מה יעשו אתריכן, כשהספורט

רגיל, ונרמה לי שהרור שלנו הרבה יותר אינטליגנטי.

פעם היתה גם חברות בין השחקנים. היום אדם לארם

זאב במלוא מוכן המשפט הזה. בעבר זה לא היה כליכך

קיצוני. הרור שלי חלך יותר לאט, צבר ניסיון והשכלה

בדרך המקובלת. לא רץ בצורה היסטרית. לי למשל,

היה בצכא הרכה זמן לשפר דברים כמו כושר גופני.

הצבא בינר אותי, נפשית וגופנית, קיבלתי ניסיון

ובטרון. הצכא אולי לקח ממני שלוש שנים של טניס

שעשיתי אז. עכשיו מתחיל המירוץ אל התהילה בגיל

צעיר מאוד. אכל אילו היתה לי האפשרות להתחיל

הכל מבראשית, הייתי הולך באוחה דרך. לסיים

לימורים, לסיים לשרת בצבא ואו לצאת לעולם

גליקשטיין שייך היום ל-דור הוותיקים" של

היום כמעט בלחי-אפשרי לעשות את הדרך

אני סיימתי תיכון והלכתי לצבא. עשיתי מסלול

"ייגמר להם".

בנה אותי".

ולשחק".

אצלנו היה אחרת, ומלכר הטגיס היו לנו עוד. דברים בראש. אני לא כא להטיף ולא לכשר לאומה מה טוב ומה לא טוב, אבל במוכן מסויים גרמה לי שאם אתה בן־ארם, חשוב שתתעניין ברברים גוספים מלכד הטניס. לנו הכוגרים קל יותר להגיח את המחבט ולעסוק כתחומים אחרים. הכרים אמריקנים שלי שסיימו לשחק טנים מצאו את מקומם כחברה גם כשפשטו את המרים הלכנים. לא נראה לי שזה מה שיקרה לצעירים שעולם ההתעניינות והמושגים שלהם מוגבל, מצומצם. אפילו השפה שלהם מוגבלת. זה אולי לא מפריע לטניס, אכל בחיים שמחוץ למגרש – זה

הטניס הישראלי. הרבה תברים נעלמו, כא רור אחר.

לעתים הוא נשמע כמו המוהיקני האחרון. "היום כולם

רצים קרימה, בגלל האפשרויות הגדולות והכסף

ן געגועים מחזירים אותו לתקופה יפה יותר. הילרים של היום לא בריוק משתלבים כחיי החברה שהיו לו לפני כמה שנים. לירם הוא מרגיש בוגר, אפילו "זקו", וכשמדוכר בספורט זו תחושה לא כליכך נעימה. סיפור קטן: שלמה גליקשטיין ועמוס מנסדורף היו אמורים לשכור ביתר מכונית. מנסרורף הגיע ראשון ואסר את המפתחות. כשהגיע שלמה, אמרו לו: _הילר שלך כבר לקה את המפתחות..... לא נעים.

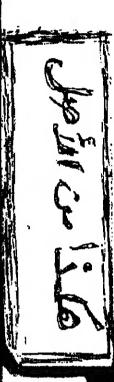
עם השחקנים של היום אין לי קשרים של ממש. יש פער גדול מדי בתחומי ההתעניינות וצורת מקצועני, אבל מצד שני היחס המצויק שקיבלתי שם המחשבה. הגיל עושה את שלו. פעם היו לי חברים קרובים בהרכה מדינות, כולם שחקני טניס אכל חבר'ה שאפשר היה לצאת איתם ולרבר על כל נושא בעולם. בעיקר שחקנים אמריקנים כמו שניידר, מייטטר ופרום. אצל הצעירים המצכ שונה. כני ה־18 רואים כי זקן. אני משתדל להתייחס לזה אובייקטיבית, אבל לפעמים זה

קשה. הרכה חברים שלי כבר פרשו בכלל". כמה מכני הדור הצעיר של הטנים הישראלי

(ממשך בעמוד 23)

13 Bipeaio

שבט דב המתחום מפגש של תרבויות ארכעה חודשים לפני שהספר יצא לאור. ג'ין מ. אואל, אולי כמה קלישאות. גיליתי שנמצאו קברים זה כרור, עשתה זאת כגדול: כגיל חמישים היא

יוצאים, מגורשים כמותה, מחצי האי קרים לעבר מסערהחניכות שנוצרת כאן אינה מציאותית, אך היא פועלת נכון כקוד ההסתברות שלה. עיילה, האשה ציידת היחידה כין נשות שכט דכ המערות המדוכאות, מוגנת בטוטם ארי המערות, צרה ציד לאכול, מוצאת צממי מרפא וגם מערה לחיות בה. היא רוכבת על 🚾 ביקרה בווינה ובמזרח התיכון ובכל מערה נירחת 🚾 עולה ותופח בי כמו בצק שמרים". האריה ומבייתת את הטוס – עד לפגישה הגורלית שנמצאו בה שרידים כלשהם של חיים קרומים, היום כיוחר: עם גבר. יונדלר בן שכט הולנדוני, אדם היא נחשכת לבתיסמכה בנושא ומרצה כמכוני מחקר כרו־מניוני כמותה. זקוף קומה ובהיר – גם חייו שלו התגלגלו כהזייה מעורפלת ער לפגישה עימה. הרי

> כמו כל הסיפורים הטובים המגיעים אלינו מהוליוור־אמריקה, גם הפעם מסתתר סיפור מאחורי הסיפור, ומאחורי האשה־הציידת עיילה מתחבאה והעפילה לפסגות במסע מרתק ליר שולחן הכתיבה.

כל התחיל ערב אחר, מזמן, בעיירה נירחת העייפה ליד שולחן המטבח וביקשה לכתוב משהו קצר. עם ההדפסה של המחרורה העשרים של יצירתה ידעה ווראי ג'ין מ. אואל שהיא נהפכה לאירוע היסטרי בתולדות המו"לות האמריקנית. עקרת־הבית העייפה היא היום מיליונרית החיה כארמון פאר על שפת האוקיינוס, ומחברת את סיפוריה על מעבר־תמלילים משוכלל. תולדות חייה של עיילה היפהפיה הצליחו להלחיב את דימיונם של מיליוני בני נעורים מכל הגילים. עכשיו יוצא בעברית הפרק השלישי ("ציידי הממותה", אחרי "שכט דב המערות" ו"עמק המוסים"),

הערבות השוממות של אוקראיינה. עלילת הצליחה להכים אפילו את ג'יימס מיצ'נרו היות שאין מרובר כאן בספרות גבוהה, נותן התחקיר האגתרופולוגי את המימד הרציני ליצירתה של אואל. היא סיירה בחצי האי קרים ובאוקראינה, קראה כל מה שניתן לקרוא על חיי האדם הקרמון,

ובאוניכרסיטאות. -קראתי 800 ספרים על התקופה. שום צמח או בעל חיים המוזכר כספרי אינו המצאה אמרנו: רומן רומנטי של הרפתשאות. דימיוגית". היא יודעת הכל על המערות בצרפת

ובצ'כוסלובקיה, אך בעיקר היא יודעת את מלאכת כישוף העורא ופיתוין. אואל מקבלת מדי יום מאות מכתבים של האשה־הסופרת ג'ין מ. אואל. גם היא חצתה נהרות המבקשים לרעת מה עור יקרה לעיילה היפה, ליונדְלר אהובה ולבנה בן־התערובת דורק, אותו נאלצה להשאיר אצל אביו, ברוד, המנהיג הצעיר והאכזוי של

שבט דב המערות. באורגון. לאחר שסיימה את עבודות הבית בנעורי לא התעניינתי כתרבויות קרומות. והשכיבה את חמשת ילדיה הקטנים במיטותיהם התיישבה לה עקרת־הבית אהבתי מדע בידיוני ומתימטיקה. אך זה לא עזר לי הרכה. כאותם ימים ציפו שאתחתן ואלד ילדים, ואת זאת עשיתי". כך אואל, כשהיתה כבר מלבריטי. סיפרה שינה The Feminine Mystic שינה את חייה. "הכנתי שמה שעומר במרכז הקיום האנושי איננו רחפים כיולוגיים, אלא הצורך להתפתח ולגדול, למצות את הפוטנציאל. אני התחלתי להקשיב לסיפורים שהתרוצצו בקרבי. התחקיר קירב אותי מאור לאנשי תקופת האבן. מה אנו יודעים עליהם? כלום.

וג'ין מ. אואל מתכננת עור שלושה המשכים. אך אם הציידת עיילה עונה על ציפיותינו כנטיכה משוחררת, קשה מאור למקם את הסופרת אואל בטולם כלשהו של סופריסטארים. ממושקפת, שמנמנה ומחומצנת־שיער היא אולי הפרסומת לכך ש"כל אשה יכולה". לסיפור הצלחה הוליוודי יש כאן חומרים מתאימים: אשה שנישאה כגיל 19, היתה אם לחמישה בגיל עשרים וחמש, עקרת בית קשת יום שלמדה בלילות וקראה הרבה בספריות ציבוריות. כמו בכל חסיפורים האלה שום מו"ל לא רצה לקרוא את כתב ירה האלמוני, עד שלבסוף זינק סיפרה הראשון אל ראש רשימת רבי־המכר של היניוריורק טיימט" ושתה בה כמשך 54 שכועות. הסמר השני כיכב שם כבר 67 שכועות, וההומנות לחלק השלישי זרמו עיולה ובנה: נדע מה קורה לן בממשך הסידרה.

ניאנדרטליים עם שרידי פרחיימרפא מיוכשים, נמצא שלד של אדם שהיה נכה ורגלו נקטעה בניתוח, ואחר, בעל יד שבורה שנקבעה במקומה -- הם היו צריכים להיות מפותחים מאור כדי לבצע טיפולים רפואיים כאלה, ובודאי שחיי אדם היו חשובים להם מאוד מאה. כך הרמויות צמחו מתוך התחקיר. חשתי את סיפורי

הצלחה כזו אפשר לעבור רק להצלחה גדולה יותר, וזכויות סיפרה של אואל נרכשו על־ידי חברת הפקה, הסרט יוצא השבוע אל מסכנו. אואל לא אהבה את התוצאה. הסרט אינו מעביר כראוי את כוונותיה, ובעיקר לא את ההיבט הממיניסטי שהיה מרכזי כליכך כסיפרה. בין הסופרת למפיקים יש חילוקי־דעות על שליטה ועל כסף.

לא נעסוק כאן בסקירה ביקורתית של הסתג כש כל העברה, שונה הסרט שביים מייקל ציפמן מן השר ולא רק מן ההבט הפמיניסטי שעליו התרעמה המחברת ג'ין מ. אואל. אם סיפרה נשען על תכנית סיפורי הרפתקאות וחביכות של כני נעורים, וגענועים למנע עם תרכויות קרומות והתחברות לשורשים עתיקים הרי שהסרט שגעשה בעקבות הספר משיק למקורות נוספים: הבידיון (לוקאס־שפילברג) שהקפין אותנו לעולמות עתידניים, אך נגע גם כאמונות קמאיות ויערות קרומים, ובעיקר החזיר את ההרפתקה אל הקולנוע. מצר שני נוגעים כאן נסרטי טבע־אנתרופולוגיה ובסרטים כמו "אגרה", "ניצוץ האש" ואפילו "טרון" (בעיקר "גרייסטוק", האחרוף. בריקת האנושי לעומת החייתי, האדם לצד הקוף -באופן טבעי נטתה הבריקה לעבר אותה תקופה גבולית יותר, כביכול, כאשר האדם חי קרוב לאדמה.

חסרט צולם בצפורמערב קנדה, באיזור המתקיב ביותר לתחושה שחיו יכולות להענים ערבות השלג הקרומות. השחקנים למרו לצור כחץ וקשת, לירות אבגי קלע, ללקט צמחים, לרוג ביריהם ולהבעיר אש ללא נסרורים. הם קיבלו הדרכה פיוחדת בתנועות גוף שאמורות להיות ניאגדרטליות, וזכו לאימור כבר ששינה את פניהם למעין אנשים קופים, שבועות עביו עליהם בחיק הטבע, שוחים כמי נודות קשאים, חיים בתיק ולוכשים עורות של בעלי חיים בלבר. כל עינויי היצירה האלה גוערו להעביר לנו תחושת אוסנטיות מירבית. קשה כמובן לשפוט את מידת ההצלווה, כי מי יורע איך כאמת חיו הניאנדרטלים: את המנע כין הטרט לרימיונן האישי יעשה כל צומה בעצמו

אני כבר פרגדורני. בנוה מאד כשיש משיכת יהר מאושרת של . או שרה* כחשבון הפרטי. בנות מאוד כשבנק נשאר פתורו עד 7 בערב. השחלם כשלא צריך לשלם דכני ניהול חשבון דן ממשיכת שיקים. אה פונונות? ישקהאידה כשף לקבלה כשודוה כנרוג כבניק. שתחתי חשבון גם כבינלאומי

and the state of t

פתדות עו"ש משופר

דיוויאם ואיוון

סיבורו של קרב אויר מעל רמת הגולן והפלתו של מיג סורי במלחמת ההתשה, פרי עטו של ה"אס" שהפיל יותר מטוסי אוייב מכל טייס אחר בחיל האויר. פרסום האשון לקראת יום השלושים למותו של תת־אלוף אשר שניר ז"ל, ראש מטה החייל עד שלקה במחלה ממארת והלך לעולמו בראש השנה, בן 44. הטיפור הוא פרולוג של ספר תדש — "ללא חניית ביניים". דפים מספר הטיסות של חיל האויר — של אהרון לפידות ומירב הלפרין, שיצא לאור בשבועות הקרובים בהוצאת משרד הבטחון.

ום העצמאות 1970. סיכות טובות מאוד לשמוח, לא רק לכלל חיל־האויר, שעליונותו המוחלטת פרשה השנה כנפיים על כל המזרח התיכון, אלא גם לי אישית. היתה לי שנה טוכה. כמוצאי יום העצמאות היה נהוג פעם

שכל צוותות־האויר נפגשים באחר הבסיסים, רואים את התוכניות האמנותיות המצוינות בדררך־כלל, שהוכנו על־ידי הכנפות השונות, ואתר־כך לסירוגין, הורה במאות אנשים, ויסקי כמה שאפשר עד שכולם רטובים, מתודלקים עד העצם ועולים טמפרטורה למה שבדרך כלל מפרק חלכונים חיים. ב־1970 זה עוד היה ככה, ומי שחושב שזה לא יפה, כשזה סעם בשנה ועם סיכה טוכה - יש לו הרכה ללמוד, ואני מודה באשמה של שתיה כרת, וגם כזה שנרטבו לי המרים לגמרי מהזיעה שלי ושל שכני כמעגל שאין לו סוף, ומודה שנהגתי בלי הכרה מחצור לחל־נוף, ומודה שאינני זוכר איך הגעתי

לא נורא שאני ככה. מחר יהיה יום קל. נרד רק בצהרים לטייסת, ונראה מה קורה, נשאיר זוג בכוננות וניסע לחוף פלמחים לשכשך במים. לאוירונים לא נתקרב בכלל כי כולם על הצר", מהתערובת הנפיצה של אתמול כלילה וככה לא טסים – בטיחות מעל לכל.

למיטה שלי מתישהו לפנות בוקר.

בא מתר ככוקר, כלומר היום בצהרים. ואני מתעורר לאט לאט, נכנס מתוך הרגל

לאוברול ולנעליים הגבוהות, לוקח בגדיים ומגבת ויודד לטיימת, לראות שהכל בטרר, לנחל את מה שצריך ולנסוע לים. כותותינו מתקבצים לאט, יושבים הרבה ומתארגנים בחוסר יעילות מופלא ובעיניים חצי עצומות לנסיעה. ישארו בכוננות עמוס עמיר, מפקר הטייסת, ויצחק ניר. עמוס הכי זקן ומעמדו כבר לא מאפשר לו לשחק כבוץ וליצחק ניר, שבא לנו מעמק יורעאל; יש כנראה טראומות קשות מהג'ורה של מרחביה.

עוד כולם גוררים רגליים לאיטם וחנה מייללת הסירנה. הסלואו העייןי הזה נהיח כשניה אחת לרומבה: עמום וניר קופצים לג'ים ועפים לעמדת היירוט. מהמבצעים מוריעים ברמטול שואת הובקת ממש ושרוצים מיר עוד זוג. כגרייהים והמגבות עפים לכל עכר וכולם רוצים להידתף לזוג השני. אבל אני רץ הכי מהר, נמצא ראשון עם הגייסוט והכוכע בטנדר ודוהר חצי לכוש לאוירונים. יודעים שבצפון "חם" מהכוקר, ובכלל, כבר שנים שיש לי פרינצים מנחה: צריך להירתי לכל הזרמנות ופעם יבוא לזה גמול.

וד נטנדר הנוסע אני רואה שעמוס מונע כסדר, אבל לגיר יש בעיות. יותר מרי מכונאים עסוקים מסביב למיראו' שלו וגם חסר שוכל האדים' השקוף והמתערכל מהמנוע. עוד רגע יחלים ניר להחליף אוירון, אכל אם אזדרו, אתפוס לפניו את ה-ספאר" וכמו שלימד אותי רן פקר בזמנו: במלחמה אין:

רץ בג'ייטוט לא רכוס ומתנפנף למיראו' מספר 19, שאני אוהב אותו יותר מכל האתרים. מטפס כסולם וקופץ לתא ברגליים שלוחות. המכונאים של העמרה כבר על האוירון ועוד לא נפלתי לגמרי לכסא, והם מתנפלים עלי לקשור אותי ולחבר לי את הקשר והצינורות. בוחרים אומים לעמרת היירוט גם לפי הוריוות וחמרץ. אכל גם לפי זה, שאם היו חיים לפני 200 שנה היו שודרים, וגם לפי כמה בצל חי הם יכולים לאכול. תהליך הקשירה מלווה לפיכך

Biacalo 18

בשבירה, מציג לרוחכ מגן הרוח שלי את כל גכו - את הכנפיים הגדולות והמשוכות אחורה, את האף הקצד ואת הזנב המרחף מאחורי הגוף העגול. מארגן את הכוונת. שופט לטווח הירי. לקראת הטווח ממש מתפתל חמיג ביתר כוח ומנמין נאו דפק לי את היעף, תאיש הזה, ואני יוצא ועמום נכנס ביני לבינו ניצל האיש שכמיג את השניות כדי לנמור את ההנמכח

קרוב לווראי שבזמן הזה בערך חלפה מחשבה רומה גם במותי של הסורי, משהו כמה ,נתקלתי, יודעים לסום, שני אלה, ואם לא אהיה מאה אתוז, זה ינמר רע ואני צריך לטוס כמו שעור לא סמתי

חבלות קלות. גם אותם לימדו שאין סנטימנטים... תוך דקה אני קשור, מחובר, מונע ויוצא למסלול היכן שעמום ממתין לי, שנצא כזוג.

מבערים, המראה, סנייה חדה וצפונה לרמת הגולן. עוד כדרך אומר לנו הבקר שצריך להודרו, וש-חם" ברמה: יש הפנזות, היו תקיפות מטוסים שלהם בצפון וכחרמון ויש עוד מבנים שלנו שבאים לשטח. הרמה מלאה עשנים קטנים – אות שאינו מוטל בספק שפה יש מלחמה. מפטרלים צפונה ודרומה ומוציאים את העיניים כדי לחפש אותם. המכ"ם הקטן שבאף שלנו עוד לא מצא אף מיג – אין גם לקוות שימצא, והוא זוכה בהונחה שהוא ראוי לה: פתאום אומר עמוס מהר ובשקט, שאף אחר לא ישמע: בוא איתיד וצונח למטה כאבן. כדרך נושרים ממנו שני נתיקי הכנפיים הגדולים בענני דלק ואני משליך מיד אחריו כלי לרעת על מה כריוק הוא מתנפל. אני כן יורע שאנחנו צוללים אל התרמון המערכי, שיש הרכה עשנים בסביכה ומבין שעמום ראה כנראח

מטוסי אויב תוקפים. החרמון צומח מימיננו ומתגבה הרחק מעלינו ואנו ככר מיושרים על אחת הבקעות שבמערכו, כאשר אני מצליח לראות סוף סוף במה מרובר: מיג־17 כורד נוסע צפונה, כורח לברו הכיתה לתוך איזור הגבול שבין סוריה ולכנון. הוא לא רואה אותנו. אני קצת עצוב. עמוס, שנמצא כ־1,000 מטרים לפני, יפיל אותו צ'יקצ'ק. וככלל "לא כוחות" ומצבו קשה: המיג לבדו, כבר מלפנים, לא רואה אותנו ולא יודע שהוא הולך להתמודר עם מסקד טייסת וסגנו שכבר "סגרו" ביניהם טייסת מינים ומעלה. לא, זה לא כוחות. גם טם במינ־17 שנחות מהמיראד שלנו, אם כי ננחות" הוא מלכודה לפתאים, כי יש תחומים שעל פנייח ומהירויות בינוניות ונמוכות, שבהם דווקא עדיף המיג-17 על המיראז', ומי שיעו לחתפתות לשם,

מוס סוגר על המיג כמהירות, אבל לקראת טווח הירי שובר המיג בחריפות למעלה והצירה, ללמדך שראה בומן. שבירה טוכה עשה המיג: כומן וכמקום. שכירה מצויינת. עמוס עולה למעלה ואני נכנס ליעף ורואו את המיג מנמיך כפנייה חרה אל ווארי שנשש

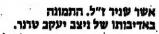
לסרקע הבקעה, להתיישר צפונה ולאסוף מעט מהירות שיצטרך להמשך. לא רע האיש שבמיג.

עולה למעלה ומתהמך כדי לבדוק אם יש לי עוד הורמנות, או שעמוס מפיל אותו הרגע. רואה שוב את המיג שובר כזמן, ממש על הרצפה, ומסכל את היעף של עמוט במדר גמור. אני עכשיו בדרך

העמק הולך וצר ככל שאנו מרחיקים צפונה, נושא קירות הר משני הצררים ומכנה השטח הקשה הולך ותופס את מקומו כמשתתף הפעיל הרכיעי בקרב הזה ואוי ואבוי למי שישכח אותה

שוב שוכר המורי במסים ובזמן ואני עולה ומתנשא מעליו, הוק ומהיר ממנו, אבל רחוק מלהיות יכול לירות בו יריה טובה. גם סס, האיש הזה, נמוך מכל אשר ראיתי, יודע לאיפה להפתכל ופתי, רואה מצויין, יורע למצוא גם את הריכוו וגם את תשומת הלב, לקוי ממש על הארמה, לחשוב נכון, לשפוט נכון מתי לעשות מה ולא לעשות שום שגיאה. פס טוב מאור האיש הוה ולא רק בקנה המידה. של חילות חאיר הערכיים, אלא בכל פנה מידה, ואגי מבין שמצאנו יריב אמיתי, לא פחות טוב מכל אחר שאנחנו מכירים, וחקרב הזה: יהיה כנראה אדור לגמרי.

זה היה ממש רחוק. אולי 700 מטרים ממני, אולי בגלל זה נראים לי הנצחון ומותו של הסורי משניים לחווית הקרב, וסיום מאכזב במשהו למאבק איתו ואינני זוכר שמחה, לא ברגע ההפלה ולא בדרך הארוכה הביתה -רק עייפות אמיתית וויעה מתייבשת.

שנים ותיכף לטום יותר אף פעם ותיכף אינס ותיכף אינס שאני מקודה שלא אצטרך לטום יותר אף פעם ותיכף באת במעט אפשר היה לראות איך הטורי מעיף מהחלון החוצה מכל ספרי הנהלים ונשאר לבדו עם המכונה שלו כלי הוראות על כלי מוחר ואסור, ובלי כל מה שאמרו לו עד חיום, והיה מאים אלי לאנשים פחות טובים ממנו ולמצבים פחות קשים מוח. לכדם איש ומכונה.

תשונה משונה של התייהסויות יש לי אל עצמי כפי שמצאתי אי נוארי אור בחרמון כאביב 1970. הסורי העביר אותי לפסים דקים ואי נמופתי. הוא החימם" אותי ואני התחממתי עד רתיחה. ופרי נלום בנו בלי כללים, ואני בו אותו דבר. הפורי לקח סיכונים בשלם אר ואני אחריו. הסורי הטיס כלי מגבלות – ואני איתו. לא ק זרך להילחם. לא כך לימרתי. אסור לטוס ברמה כזו של מתנות, שלק ההצלחה מפרירה בינה לבין המקרות, אבל משהו שלי מודאות, שהיום ועם האיש הזה, ככה צריר, ולא כא בחשבון שוחור היינה, שהיום ועם האיש הזה, ככה צריר, ולא כא בחשבון שיוור הביתה ויספר כמועדון שנתקל בשני מיראוים ויצא מוה לאות מיסס בנובה שהיה נמוך מרי בשני מיראוים ויצא מוה לאנם מיסס בנובה שהיה נמוך מרי בשביל היהורים והם פחרו

בסרר גמור, וידע לחבריל בין משהו מסוכן אכל נכון וכין מה שהוא שגיאה למרות הפראות שבו, הוא היה נקי משגיאות – גם מצירנו וגם מצר חסורי. אני זוכר אותו לפחות פעם אחת יושב בחלק התחתון של הכוונת שלי, שאני אינגי יכול להוריר אותה אליו אפילו עוד מילימטר, כי אנחנו בין העצים והוא ירד כבר כמה טרסות חקלאיות האני עוד לא. זוכר את עצמי בודק דלק לעיתים מוומנות, ושלא נספל אלי מישהן מאחור, מקפיר על מהירויות נכונות, זורק את נתיק חנחון בדיוק כשנגמר בו הדלק וזוכר במה תיאומי רדיו וניקויי

ד היום אני לא יורע אם כך היה נכון לעשות וגם אין

מי שיניר לי. שמונה וחצי דקות נמשך הקרב. את

הנופים אינני זוכר אלא כמכשולים והורמנויות. כל

ה-מסביב" זכור לי כמנהרת אכספרס בת שמונה וחצי

דקות ובה רצף של כניסות ויציאות, שלושה צרורות

שהחטיאו ומאמץ קשה מאוד. דווקא החלק במוח שהיה

צריך לעשות את התכנון, ההחלטות והשיפוט היה

19 Biagaio

(המשל בעמוד הבא)

(המשך מהעמוד הקודם)

זנב עם עמוס, שנדמה לי שהתחמם גם הוא באופן דומה. זוכר את הסורי מרים איתי את האף כאחת היציאות ושנינו עולים יחר מהעמק בחימה שפוכה וצוננת. אני זוכר את עמום, שרואה ושומר, אומר לי: "שים לב, הוא עולה איתך", ואת עצמי, חי וער כמו אף פעם, יודע בריוק כמה מהירות יש לאיש שבמיג על השעון, ושתא מכלף. זוכר את נשימותי הככדות עם עצמי ואת הזיעה הניגרת וזובר את ה־19 הבהרר שלי הולך איתי ביחר בכל כוחו ובכל מאורו חלק וחוק ושש לקרב.

וכך הולכים ומרחיקים צפונה, שלושה פסיכים, מחותנים בתתונה קתולית, ולא יודעים מי יצא מכאן ומי לא.

טיל שבקצה הכנף, סיירווינדר־כי מאמריקה, מזמום לי מפעם לפעם ואומר כזה, שהוא גרואה" את המיג, אבל אני מכיר טילים מאור לעומק, ועל זה בכלל עשיתי. את ניסויי הבהלה ויודע בדיוק את עקומת הטיסה שלו ואיך נוצר שיווי המשקל בין ההיגוי ובין כוח הכובר. אני יודע שאסור לי לשגר בגוכה הזה, כי הטיל פשוט ייבנס לאדמה, ישר לפני, אם לא אסדר לו מספים מקום לשקוע

לפני שיתחיל לביית ולעלות. לזמן די ארוך אני מתעלם ממנו ובצדק, עד שפעם באחת העליות לגובה, אני רואה שהמיג עומר לחצות עמק די רחב, שניצג כוווית ישרה לכיוון הטיסה שלו. האיש שכמיג לא יכול לדעת את זה, כי הוא רואה רק את הרכם שלפני העמק, ועמום כבר כמעט בטווח ירי, והוא שוב עסוק ושובר נכון ויפה בין העצים. וככן, זו ההזדמנות, ושם בעמק יתאפשך לטיל לשקוע ואני צריך לשפוט שאת הקטע הגמוך במעומו יעשה בעמק ושיספיק לעלות ולפגוע במיג לפני שיחצה הָסורי את הרכס הרחוק. מחליט שהתוכנית טובה

לא יורד שוב אל המיג, אלא נשאר כגובה וסוגר את הטוות ל־800 מטרים – לב ליכה של מעטפת הטיסה של הטיל, ורואה את צללית המיג הכסופה, דמויית הדג המעופף, חומקת שוכ מהמיראד של עמוס ומתפתלת צפונה. הביתה. רץ המיג ממש על הסלעים מתפתל בעמק שהפך לערוץ ואדי, ועולה איתו אל הרכם.

כוונת על צינור הפליטה הרואק, מקבל מיד את צריחת הקרב של הטיל ועוד לפני שמזהת הסורי שהקרקע עומדת לנשור מתחתיו בעמק, אני משנר. -ויש' חד מקצה הכנף והטיל בררך. עף, מתפתל (כל הטילים ככה, עניין של וווקי ההינוי) ורץ אל ראש הרכס הקרוב, וצינור הפליטה השחור המחלים מעליו. תיכף נראה אם יצליח

לעבור את הרכס או שישאר על אחר הטלעים. ראשון עבר המיג את הרכס. מה חשב הסורי כשראה שהקרקע המגוננת נשמטת ולא תחוור אלא בצד השני של העמקו אולי לא חשב בכלל, ואולי השב משהו כמו: "מיראו' אחד כרגע יצא ואינו מאיים, השני נסוזב מאוור ורחוק וגם הוא לא מאיים. ער ששני אלה יגיעו שוב למגע ממשי יינמר גם העמק והקרקע תחוור. וחוץ מוה, הם נספלים אלי מזה שמונה רקות, ועוד רגע ייגמר הרלק והם יסתלקו, ואולי גם תגיע עורה. לא נורא, מצכי טוכו"

שתי שניות אחריו עכר גם הטיל את הרכם ובוודאי רשם לעצמו שיא עולמי בטיסה נמוכה לטילים עבר בשלום והמשיך לשקוע עור קצת, אל העמק, ואחריכך התחיל לעלות, מביית מצויין ויציב, מתקדם מהד ועומר לפגוע פגיעה ישירה.

שהו גרם לסורי לעשות את הרבר האתרון בחייו -אולי ראה פתאום את חלקו הרוווק של עשן חמיל, אולי הרגיש לא נוח, אולי חש כחשר מתגבר – איש לא ירע לעולם, אכל כשהיה חטיל 50 מטרים מאחוריו, התחיל האיש שכירה ימינה, ועדיין כתוך העמק. קרוב מדי ומאוחר מדי, והטיל לקח את זה 📕 🕻 בקלות, דרך דריכה אחרונה את ראש הקרב כן עשרת הקילוגרמים שלו ונעלם מתחת לכנף הימנית היורדת.

אחר־כך בא הכל ביוור אבל לא לגמרי – ותשניה האחרונה של האיש האמיץ והמוכשר הזה עדיין איתי: הטיל עם נוצת העשן הרקיקה מתחבא מתחת לכנף, הניצוץ הגדול והכתום, שהיה קרוב לווראי פגיעה ישירה, היקרעות הכנף הימנית משורשה, הגלגול המהיר והבלתי נשלט אל הכנף החמרה, הסיכוב המקרטע של הנוף הגירם. ואתריכד, באופן כלתי נמבע, באה פגישת הפיצוץ בין חמיג השכור וכין חסיר הרחוס והתלול של העמס, ומתוכה הפטריה השחורה שצמות, מכוערת, מהנווי הירוק.

נראים לי הנצחון ומותו של הסורי משניים לחווית הקרב, וסיום לוויה ממלכתית ברמשק ושהופלה לאחר מותו לדרגת אלוף משנה מאכזב במשהו למאבק איתו ואינני זוכר שמתה, לא ברגע ההפלה ולא בדרך הארוכה הביתה - רק עישות אמיתית וזיעה מתייבשת.

עושה את גלגול הנצחון מעל הטייסת כמעט מצוות אנשים מלומרה, ואחריכך בקפרנות ובריכוז של מירון נוחת ומסייע לחניה. מכבה את המנוע, סוגר את המפסקים, מתיר את עצמי וקם לדרת אל הכהל הקטן והשמח של מבונאים, סקידות וטייסים, לפני שאני

כולנו גששים

(אשר שניר. אין חייל שאין לו תחליף. אין חבר שיש לו)

מאת קובי ריכטר

ע הצפצפה נוטה בקשת לרוחבו של החלון. החלון הצפוני בחצרו של מפקד חיל תאויר. ברוחות תסתיו הצפוניות הוא מורה בקשתו על עוצמת הרוה. חלונות חלך חדיונים שלנו אצל ראש המטה מונים דרומה. הפיקוס הזקן והמגודל הנשקף בהם מתמחה ברוחות החורף, סערות דרומיות,

"עשרים" היה אומר לי במחלכן של דיון מחמשך בחדרו של מפקד חיל האויר, כשהצטלבו מבטינו על עץ הצמצמה חנוטה ברוה. עשרים קשר רוה, יום סתיו בחיר ואנחנו מקועים בדיון המתיש. יכולנו ברגע זה לאחוז בידגיו מפרש של גלשן, דואים על הגלים. שייט של טייסים. מלח אחת "עשרים" וחיוך, וחכל קל יותר. חנת, יש עוד אדם שאינו מציג חשיבות עצמית ורצינות תחומית של הנושא. מותר לצחוק גם על עצמנו. כולנו גששים.

מחלונות חדרו של הרמטכ"ל לא נשקפים עצים. רק הצלצול המונוטוני של כבלו הקשר המידלדלים מאנטגות גבוהות מוכיר את פיתויי העולם שבתוץ, שוב רוח,

זו היתה הקופה מיוחדת עבורי. ההבנה הזו, שלא הצריכה יותר ממלח או העוויה מנים. אינת זכורה לי ממפגשים אחרים. עם אשר שניר הגעתי להכנה כזאת.

לא שנים רבות הכרתיו. חיינו במעגל אחד, חיילים באותו החיל עשרים שנה מתוכן הכרתי את אשר שנתיים. שנתיים שיאירן לי את זכרון תקומת שרותי בחיל האיר

בשנים קודמות לא שערתי שאגיע לקשר כזה של הבנה שבת היינו מסיימים וה את משפטיו של זה ולעהים לא נוקקים אף לסיום.

מגשתיו בתחקירים רבים על קרבות אויר בסוריה או במצרים. בתחקיר מדברים יחסי ציבור. בתחקיר מסדרים את ההיסטוריה. לא מעוותים אכל מקשטים.

את כל האמת, כך הסכמנו לאחר שנים, יש לחמש אצל הטייס חיושב עדיין בחאן בלב הולם ובברכיים פקות ממאמץ וממתח. ברכנים שלא ישאוחו לפעמים לקום מחא דקות ארוכות לאחר שדמם המנוע. תקצין המלוטש וחבוטה על במת התחקיו הוא אדם אחר, אדם שכלא זה מכבר את מחדיו נדחק את החוויות חקשות יותר לפינה שממנה, כך אנו מקווים, לא ישובו. הוא שולט באירועים ושוזרם במוצא פיו, מבליל אירועים לחסטוריה שרח וסדורה.

מגשתי אותו לראשונה בבית הספר לטיסה, כופה משמעת קשוחה על פקידון מבצעים שלא הצדיעה עם כניסתו בבוקר למשרד. עוד הייל, עור שם, עוד סגוון. שום סימו לסשר אנושי אפשרי בעתיד.

מ., ראש לשכתו של אשר דאש המטח, נכנס שוב לחדר כמי שעשון מסור מעמים בשעה האחרונה. וכנס ונוזף בנו על שלא פתחנו אפילו את תיקי הוזומה שהכנו לפגישה העבודה. תיקים שעוביים שכנע אותו לארגן פגישה דחופה זו. הוא מקשיב בחצי איזו. תונס את חוט חשיחת ומנתה שתמצב אבוד: מתוושא וזות חוא לא יוציא אותוו. חוא עווב את החדר לסגור מספר נושאים דתופים. מדינה תואבקת על קיומה יוצרה לעצמה צבא שמשרתיו רואים בו צווד ולא קריירון. ויחדי עם ואת חמקצועו מלחמון

שק מלא ניגורים וסחירות. שנים אתין טס ומחאמן איך לתערום על ירובר בקוב. תאויר ולרשולו החודסנות מונממשה והוכחה את עצמר. אתין מלא סימוק, ובכל זאה. לפני שניות מספר, ראית דרך חבונת את בבואתר תשורית או המצורית עולה בלתבוה

סיפור תחפלה הוא נקודה ליוקניתר חמקצועית בעינו הבריך, אך קשירה מספי המטוסים המופלים כזר עלי דפנה, זר של חיי אנשים, והן לא להתקשט בקרקפות: אנ משווה אוחוו, צבא העם, עם של שוחרי שלום הואבקום בעל בורחם. משחחלו דע לחמרוא. לא לצאר במבנוו הראשון אי אמשר לך, אך גם לשנר טול או לחשול מבלי לשאול אם זה הות באמת הברחי או אמשרי.

מכלי לשאול אם זו ויון בחמון ובידי או אנשרי. ניותר מכך לעולם לא תקסיק לשאול את עצמך אם אתה אמיתי וכןן האם א לקום, ביוך לבין עצמך, אתר אפן משוחדר מתחואה, ממחיאות הכסיים. האם באחר לא מסיק תואת מהמלחמה חזו ומסיכויוך להתבשא פהן, האם כניכור כבשה יצוך זה, או המשכת לחיקו כנאות עטורת ההפלות. ועוך הוספה עמות אל לסינות. חדולמה כתוכן, היא כנככי מחשבותיר ולעולם לא תוכל לה. מעולם הצלחת לסיים שיחה זו נדמת שאין לה סוף. הצלחנו לטיים שיוחר זן. נדמת שאין לח סוף. ..מ., צריה פושרו רחומר נוסמה למחר", הוא ימיד. שוב לא שברנו וכלן ל בודר, האם נצלות מחרו

דיוו תקציב, נושא עקרוני ותשוב, ושוב לא עמרתי בפיתוי. בושתן מרני ורצחף של השמצה משחה במשמש מבורה קמץ על לשונל, מבך קצר השיכה זו הציים (המשר ביים)

> היו תחקירים וראינו את הסרט והיו קצת רעשים כשהופיעו אמרו שיורעים מי היה האיש ההוא: סגן אלוף ירוע, טייט מצוייו זה היה ממש רחוק. אולי 700 ממרים ממני, אולי כנלל זה האיש שובחר ותקע את הבום העליקולי על חיםה. אמרו שעשו לו וידעתי, כמו שיודעים את הרברים החשובים כאמת, שהוא חיה ראוי לשתיהן. אחריכך אמרו שאולי לא ושאולי נפל האיש ההוא מיויין של בכן באותו כוסר, ושהאיש שפגשתי בתרמון היה מישהו אתר. אלמוני. היום ככר יודעים שלא ידעו וזה גם לא חשוב.

גיבור מפורסם, אן אלמוני בראשית פריחתו, היה האיש. והיו ראוי לעוד דכר אתר, ואני מקוות עד היום שהרכר הזה ניתן לו,

ולא ידע לכן, לעולם, שהפסיד את השרב.

נוכח שאני צריך את כל כותותי בכדי לעמור בתא הטיים ושמתות ושהוא נהרג בפיצוק הטיל עצמו ולא חי את השניה עד ההתרסקות לג'רסוט הרטוב שלי יש רגליים שאינני מכיר.

Bipeaig 20:

מה צשית השנה כדי לחסוך במים? פתות

החקלאים נאלצו לוותר בכאב־לב על הרבה יוחר. הם הקטינו את צריכת המים בכ־220 מיליון מטרים מעוקבים, שפירושם עשרות אלפי דונמים מיובשים.

אם לא תיפתר בעיית המים, החקלאות תמות. אם החקלאות תמות, חייך יהיו,קשים מאד ועצם קיום המדינה יעמוד בסכנה.

אמבטיוחז פחות דליים לרחיצת המכונית?

אלא מחור גם לד.

בעיית המים לא נולדה בגלל הבצורת לבדה. עם כל המחסור, יש עוד בארץ מקורות מים אדירים שאינם מנוצלים. מפני שלא הוקצו המשאבים הדרושים לכך. יש מי תהום שאינם נשאבים, יש מי שטפונות שאינם נאגרים ויש מי קולחים שאינם מטוזרים.

שראל הייבח לטפל בפיתוח מקורות המים בקצב אתר לגמרי מהמעם שנעשה עד כה. אחרת, יחסר מים לא רק היום לחקלאות –

החקלאים בישראל

מישים צליו כאל מורה, מדריך. מתייעצים בו, מתים לוברו. הוא אוטוריטה. במסעות של הגבחרת מינה מבחינה מבליח להשתלב גם מבחינה שתת, לפרות פער הגילים. יש לו רברים טובים מד על הר העתיד המקומי. ..הישראלים הם שידום כולל שהם ישראלים. הם חונכו אחרת. קצלים כני 20 כוערים מחבריהם האירופים מבחינה מאת בחמש שנים. הם גם יותר מעורים כמה שקורה

א לינה אשתו הביר שלמה לפני שבע וחצי ות כשהיה לקראת סיום השירות הצבאי. אתרי השוודה מצה"ל היא עבדה כמזכירה של שרי תה צליך, תורוביץ, ארידור. לפני ארבע שנים יוג מדושלים לת"א. היא סיימה תואר ראשוו שה עדית העודה הוראה. יחד עם שלמה עשתה וקצונה נשהיא תביד מקפידה להישאר בצל. אבל מצוע פלנ הקרריטים שלמה לא שוכח לציין את מתנת המצקה שהעניקה לה -כל החיים שלי לפני ניספים מבים השבים. לינה ידעה בדיוק מה זה ת השולבה בצורה נהדרת. תקופות ארוכות מה כצרן לבד, כשהייתי בנסיעות. כגלל הטנים תה על המון רברים, רברים פרטיים, חלומות קטנים. תעוה ל, עוצת ותעוור לי על הצד הטוב ביותר".

שומה מיסיון. פוונה כלכלית לא צריך לדאוג לו. היום שלכנה לקמין מפוד טוב. שמונה שנים של ריצה על פוז המצו רווחים נאים, וגם פרסומת למוצרים את בריפה אליו כספים. היום הם מתגודרים ברמת מת רוב פרונות עם אווירה צעירה, שתי אצבעות

שים ועסעים יאמרו עליו רק רברים טובים, ש מלים שתודר על עצמו הרכה במיווד הוא לחביובר. תוא בנאדם שאוהכ לעזור לאנשים, ששלו קצה נאיבי. אחר מפרשני הטניס כארץ בינה שחמר היום לגליקשטיין זה מעט בטוען ות שו כבר שכח איך לנצח במשחקים חשובים. קודה שבומן האתרון הנא לא מנצח מכניסה אותו שונוא חשש מעין מענל קסמים. אם ינצח מול בינים מול בינים מול בינים מונים, יעלה על הדך המלך".

ליקשפיין: .אני עובר קשה. מרגיש שבושר הפיסי שלי מצויין, יודע שאני משחק טוב ומשקיע אבל יודע גם שמשחו תפר. חסרה המוסיבציה הבלחי־נגמרת שותה לי בעבר. הרצון הבלחיימתפשר לוצה:

פא מפשיך לעכור על עצמו, הוק, למרות משלריות יודה מעם וגם אמצעי־התקשורת פעינים כו פחות מבעבר. זה לא מדאיג אותו בחד. בל סעורטאי ארוב להיות מעורטבו, הערסום מז לכולם, וכל שחקן אותב שכותבים עליו דוכרים עם צבל אני לפרתי לקבל גם ביקורות קסלניות מצים בנומו הוא סיים את הקרייורה. הביקורות וא לן מחרופוד מובשחק, יש מפורטאים שאינם שולים לקבל ביקורת, אבל מי שיודע לקבלה נכון תשלוצל אותה לסוכתו. במופרשל דבר זה יעתר ישלית לא ועפתעתי מכך שעיתונות הספורט יולנה מנו בשנתים האחרונות. זה היה צפוי. שלה לה בים טובים שצגו הווקא בימים הקשים תו ום לא נתנו לי להגיע למחשבות של "נמאס

אל המורם הוא נחשב לשחקן קרימונ. מאומק נין א צופי גם מבנה גופו הדתוק מלהיות מודל לפי למניסאי לא שובר את הערינות שבמשחקו. לפי שתו מומה לפנים: באופן טבעי, בנלל מבנה מת החב, נליקשטיין היה צריך להיות שחסו אבל כמציאות קורה יות משוק עם הרבה מחשבה ואינטליגנציה. אל היה על ובתמיים. משחק בצורה רבה, עד כו מו בחרונת שלו בכך שתוא מסוגל לנתח להצטיין בקנה־מירה בינלאומי, לוגי אם זה נשמע עולם, גם בכדורגל ובכדורסל, ונם אם זה נשמע עולם, גם בכדורגל ובכדורסל, ונם אם זה נשמע שלו בצתאם שלו דימיוני זה היתרון של השנים על ענפי ספורט אחרים. לה אל עוברים כצורה מקמענית". כאן עוברים כצורה מקמענית". באו עוברים כצורה מקמענית".

מהמשחק". ררך המשחק שלו, וכבר קשה לו להפתיע. גם

האינטליננציה כבר לא מספיקה. היום הוא מנסה

מאמונים בנוסח יהוא

סיים את הקריירה'

הביקורות הן חלק

כלתייופרד

לשנות ולחפש דרכים חרשות". לא מככר העלו גליקשטיין וחבריו לנבחרת את ישראל לבית העליון כגביע דייוים לנכתרות. משהו כמו הגביע העולמי בנדורגל. בכל הראיונות ש"אחרי" הוא הדגיש את שיתוף המעולה של כולם שתרם להצלחה. אי־אפשר לתפוס אותו מתהדר, דוחף את עצמו לכותרות. מקצוען אמיתי.

אחת הבעיות של הספורט הישראלי", הוא אומר,

-נובעת מכך שהספורטאים - בעיקר בכרורגל ובכדורסל - חושבים יותר מדי על עצמם. חושבים שהם הכי גדולים. לוקחים את כל הקרדים לעצמם. זו טעות. אף אחר לא מצליח לבר. תמיד יש מסכיב אנשים שעוזרים, כאלה שנשארים בצל, העיתונות לא מתעניינת בתם והם אינם זוכים לשום קרדיט, אבל אני חייב לומר שבלעדי האנשים שסכיבי לא הייתי מצליח. כשכילם ובשכיל המרינה שאני מייצג אני גלחם על המגרש. אולי זו הסיבה שאני משחק טוב יותר בתועדויות כמו גביע דיויים. שם אני משחק גם למען הסמל של חמרינה. יכול להיות שוה נשמע נאיני וירוזמיאלי, אכל כך תונמתי. אני עדיין נלחם לנצה למען איגור הטנים, הצכא, המריגן. בכך אתה כאילו מחזיר להם מעט ממה שהעניקו לך. לצערי לא הרבה עדיין מתנהגים כך כספורט הישראלי. הרי זה לא התפקיד של הספורטאי להגיד כמה הוא שוב. התוצאות מרברות בער עצמן. התפקיד שלו זה לתת את מה שיש לו ולדעת לחשוב גם בקנח־מירה בינלאומי. אני מעולם לא עכרתי על יחסי ציבור, יחסי ציבור בנויים רק על קבלות במגרש. הרבר הבי גרוע זה כשספורטאי נותן לעצמו ציונים. אני טיפוס מופנם שלא אוהנ

לצאת בהצהרות. כנראה שוה עניין של אושי". בהספורט שלנו מתחיל להיראות כמו אותם אנשים שיודעים לחשוב רק בקטן, להתעמק רק בעצמם. כאלה שמחפשים את הכותרות המקומיות ומסתפקים בהן, מאמינים להן וחושבים שהם הכי גרולים, אבל כעצם ום משקרים לעצמם, כי כשאתה נמצא במרכז השלולית ואץ מה היכולת האמיתית שלך בענף ביתם למה שנעשה בעולם. לצערי, להרבה אנשים חשוב רק לזכות באלימות מקומית. גם העיתונות שלנו עוזרת להם בניפוח האנו. מישתו מנצח כאן כאיוה משחק וחושב שותר, שכבש את העולם אנחנו צריכים לשאוף להצטיין בקנה־מירה בינלאומי, להגיע לחיות אלופי

שנה האחרונה גליקשטיין קצת האט את הקצב. הוא מחלק את זמנו בין הארץ לחו"ל כמעט שווה בשווה. על קשר עם חברים לא קל לשמור כשאתה בתדירות נסיעות ו שמוכירה את זו של דיילת אוויר.

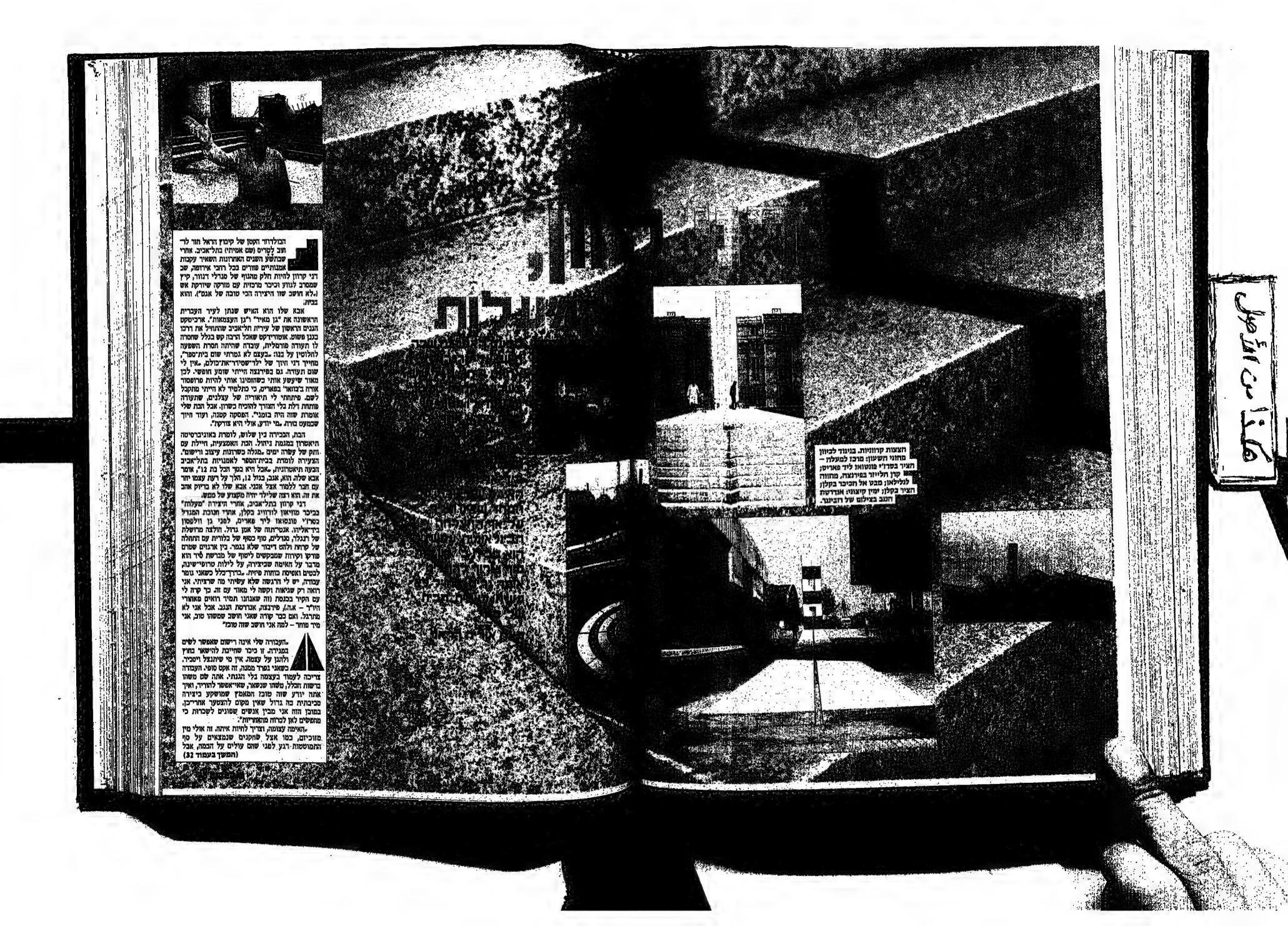
קצת קשה לו עם העניין הזה: -חוץ מטנים לא נשאר הרבה, אני משתדל להיות כמה שיותר בארץ. לצערי איברתי כך הרבה חברים. כשאני שכוע בארץ ושכועיים בתו"ל, זה לא תורם לקיום קשר רציף וקכוע. גם היום סוכב רוב זמני סכיב הטנים. הרבה אימונים. אני מנסה להקריש יותר מאמץ כרי לחזור למקום הריאלי שלי, ואני חייב להמשיך להשתתף בתחרויות. קטנות בגלל המיקום. בשלב הזה אין שום דבר מעבר למנים, ולמשפחה. אני עדיין רוצה להצליח".

במהלך הנסיעות הרבות יצר גליקשטיין קשרים עם יהודים ממדינות שונות שאירחו אותו בכתיהם. כמעט בצנעה, ללא פרסומים, גם הצליח לגיים תרומות למרכזי הטניס בארץ. לא מככר תרם ארם כזה סכום רציני וביקש שבמקום יתנוסם שלם שנושא את שמה של... טלי גליקשטיין. "בארה"ב, געיקר, הכרתי הרבה יהורים חמים שנתנו לי תחושה נפלאה. אנשים טובים, אוהכי ישראל. לעתים תכוסות הרגשתי שאני שגריר של ישראל בגולה. אכל בסוליטיקה אני לא מתערב. הרבה מהאנשים שהכרתי נקשרו לארץ דרך הטנים, חרמו הרבה כספים למרכזי טנים זלקידום הנוער. אלה אגשים נהדרים שנתנו ונותנים מכל הלכ". שלמה גליקשטיין מגדיר עצמו פטריוט בלי

מרכאות. לא מתבייש בכך. בכל מסע לחו"ל הוא לוקח עמו את סמל המרינה. לא כמזוורה. בלב. עכשיו הוא נותן לעצמו עוד שנתיים לחזור

למרכז העניינים. אחרי־כן יצטרך לעשות חושכים ולהחליט על המשך דרבו. אם לא כשחקן, יוכל להעניק מהניסיון והידע העשיר שלו לדור הבא של הטניסאים, זה ש-מסתובב עם ווקמנים על האוזניים" ועוזב את בית־הספר בנלל הטניס. -אם לא תחול תזוזה בשנתיים הקרוכות, אעשה הערכה מחדש. או כבר אעבור את גיל 30 ויהיה יותר קשה להמשיך בדרך הבוכחית. אבל בכל מקרה אמשיך להיות קשור לטנים בצורה זו או אחרת. צברתי הרבה ניסיון וירע שארצה להעביר הלאה. במקכיל הייתי מאוד דוצה להמשיך בלימודים. בתיכון הייתי קרוב למתמטיקה אבל אני במעט בטוח שאוכל ללמור כל דבר שארצה. בלי לחק. משוט לדנות מהלימווים, עד הסוף".

אבי מורגנשטרן 23 8122210

הפצועים בדרום לבנון לא שיערו שהרופא הצבאי של צה"ל שטיפל בהם הוא כומר גרמני לשעבר, שוויתר על הכהונה הקתולית לטובת הרפואה והחיים בישראל. ד"ר נורברט שווקה, חי בנצרת, נשוי לערביה בת הגליל, מדבר על גורל מוזר, דו־קיום, הבנה וגשר בין עמים. הוא לא עושה כאו כפרות על שום דבר.

מאת גידי מרון

נואר 65, העיר מינסטר, גרמניה. מחזור נוסף 🤼 של פרחי כמורה מסיים לימודיו. צלמי הכנסיה המקומית מנציחים את האירוע. התוצאה הממוסגרת, יש להניח, תלוייה כיום על אחר מקירות הכנסיה. שני משמאל, כגלימת כמרים שחורה וארשת רצינית, עומד האב נורכרט

ינואר 83', מרג' עיון, לבנון. התאג"ד כשטח נערך לקליטת פצועים לבנונים שרכבם עלה על מוקש. קצין רפואה של צה"ל, ד"ר נורכרט שווקה, מאיץ בחייליו למהר. הזמן דוחק.

המרחק כין מינסטר שבגרמניה למרג' עיון שבלבנון הוא, במקרה שלפנינו, כלתי־אפשרי כמעט כהכרל בין גוון מדי הזית הצה"ליים לכין שחור מדי הכמורה, כלתי־אפשרי כמעט כמו הנוף הנשקף

ד"ר נורברט שווקת ואשתו, ד"ר דליה שווקה (צילום: שמואל, ררומני). 🕨

שווקה נשמע בלתי־אפשרי.

בשיחת טלפון, יום לפני הפגישה בינינו, מסביר לי ד"ר שווקה כיצר להגיע לכיתו השוכן כשטח בית־הוצלים האיטלקי בנצרת, שם הוא משמש כראש המחלקה הגריאטרית. "זה בדיוק כתפר שבין שני חלקי העיר, בין נצרת עילית לנצרת הערכית", הוא אומר. אחרי הפגישה אני תופס עד כמה מתאים לו המיקום הגיאוגרפי המתוחם. נדמה שהוא תמיד נמצא בין לבין. האוטובוס מתל־אביב עוצר כתחילת דרך צירית

המובילה לבית-החולים. בכניסה מקדם את הבאים פסלה של הבתולה מריה, ומתחתיו שלט: "ביה"ח -משפחה קרושה". שביל עפר מוכיל לכניין הישן שמשני ציריו גפגים ועצי איזררכת. טרקטור נהוג בידי נזיר עוצר ומסיעני בכברת הררך שנותרה עד לביה'ח. ארות מוליכה אותי למחלקה הגריאטרית, ממלכתו של ד"ר שווקה. כשהוא מסיר את החלוק הלבן הוא נראה כמו מנהל בנק סולירי בעיר גרמנית, מינכן אולי. חטר לו רק 'דר שפיגל' מתחת לכית שחיו.

על המקום, מה שנקרא שורשים. ליד הכנסיה .המתנה הימה ביותר שקבלתי בחיי". בית־קברות לחיילים גרמנים שנפלו כמלחמת העולם הראשונה. "לא יאמן", הוא אומר, -מה זה גורל. חיילים סבו. -אבא", הוא מדגיש, -היה מבוגר, ולכן לא בייטו ממרפסת כיתו נשקפת כל נצרת: הרובע הנוצרי,

มเล**ย**อเด 26

המוסלמי, נצרת היהודית, הוא מצביע על מקומות, מסביר, מרכר על דו־קיום, הכנה, גשר בין עמים, הכל בעברית רהוטה במבטא ייקי.

אם הארם הוא אכן תכנית נוף הולדתו, זה, ודאי, לא הנוף של ד"ר נורברט שווקה. הנוף שלו הוא גדר הריין, הרבה ירוק, פרות רועות כאחר. נופי המרי, עיר גרמנית על גבול הולנד, שם נולד ב־1939. תחילת מלחמת העולם השניה. הבית בו גדל נהרס עד היסוד באחת מהתקפות תאוויר של בנות־הכרית. אכא שווקה, בדרך לביתו אני מקבל הרצאה היסטורית קצרה נורכרט הקטן מציל חלק של קרון רכבת חשמלית,

המשפחה עוברת לכפר קטן ליד מינסטר, כפר לבית־יולרות לנשים לא־נשואות. את הרוד שלתו אנטישמיות".

-רכאו, בשבילי, היתח מקום מוחשי, חלק מהתוויה של חיי. אתריכן הביע השתרוך, כאו צבאות

בנות־הברית, לדעתי אנשים חיכו לוה. אינני חושב שבגרמניה הייתה אי פעם עוינות של ממש כנגד האמריקנים, הכריטים והצרפתים". המלחמה מסתיימת. גרמניה נהפכת לרפובליקה הפרראלית, ואת השלטון תופסת מפלבה נוצרית. בקרב הצעירים הגרמנים יש התעוררות רחית. נורברס רופא־שיניים, מחלץ את בני המשפחה מתוך ההריסות. חינוך דתי האבל לא פנאטי. אבא שלי תמיד היה ביקורתי במיוחר דווקא כלפי אנשי כמורה. קאתולי אדוק, מבוגר, לא ילדותי.

אנמישמיות היתה? גרמנים שכאו ליפול בארץ ישראל". לא יאמן", אני אותו לצבא. דודו, אחי אביו, היה נויר שדיבר יותר לתלמידה יהודיה אחת בבית־ספר סמוך. נדבה לי מדי. בתגובה סגרו הנאצים את המנזר והסכו אותו שראו כה קוריווי. במקום שכו לא היו יהודים לא היהה

החלתו של השבון נמשד

ודים לעברית: באמר זאת כך: לי תמיר היה כדור היכן אני עומד. מעולם לא השבתי שעלי לערוך השבון־נפש עם עצמי. לא הייתי נאצי ומשפחתי לא הייתה נאצית. העם שלי – כן. לכן החשבון תמיד בעות וועא כל כך גדול עד שבמעט

תועלת. את האתגרים שלי אני רואה כנוצרי, וככזה אני מתגורד במדינה היהורית. נוצרי שלא מחפש את הצדכת הכיום שלו לא שווה לו להיות נוצרי. אני לא ניטראלי. מחפש את הדברים המשותפים. נוצרי יכול להיות אוהר היהרות, ויהורי יכול להיות אוהד הנצרות. ארם מגלה אצל אחרים מה שהוא רוגל כו בעצמו. אכל אני לא כליכך מעניין. אני מעדיף לדבר על בית־החולים

> כמדינה, דברים כואכים". נזרברט סיים את לימודי התיכון ופנה ללמוד תיאולוגיה כחלק מלימודי תכמורה. כיו היתר למר עברית מדוברת וערבית, אז גם החל פרח הכמורה הצעיר להתעניין כשאלה האם אפשר להיות כהו דת

ה משך אותך לכאו? -דתופעה הבלתי־שגרתית של מרינה תרשה. גרמניה היתה קטנה עלי. היו שם אלפים כמוני. ישראל מעניינת. אין לה רוגמה בעולם. כאותה תקופה נסעתי למרוקו, נכנסתי לרובע הינודי, ראיתי את היהודים חיים כמציאות המרוקנית, משהו כהם משך

ב־1961 כותב שווקה להנמון בנצרת ושאל אם יוכל להציע לו עכורה. תשובה הגיעה דווקא מהפטריארך כירושלים שהזמין אותו לבוא ולסיים את לימודיו תחת חסותו. הוא הגיע לבית־ג'אלה וכמשך שלוש שנים למד כסמינר של הפטריארכיה. בחופשות נהג לעכוד לישראל דרך מעכר מנרלבאום, ולשפר את העברית שלו בקורסים שונים.

רזה נמשך עד? עד שהיה לי 'תקל' עם הירדנים. מצאו אצלי-כסף ישראלי וחשרו שאני עובד בשביל הישראלים (מה שלא היה נכון)". הפטריארך רצה שקט תעשייתי". ובעצתו חזר שווקה לגרמניה, שם סיים את הלימורים ותוסמך לכמודה. אני מעדיף", הוא אומר, בשתכתונ כהן־דת ולא כומר. הקונוטציה של המילה כומר במובן המקורי שלה היא 'עובר אלילים'. כוהן רת זה מושג

יותר מרויים. בשנת 65' עובר כוהן הרת שווקה לרומא, שם הוא לומד לתואר שני כתיאולוגיה ובלמודי מקרא, מה שמקנה לו זכות ללמד כבית־ספר של כוהני דת. באותה תקופה קשר קשרים חברתיים עם מספר אנשים במושכה הישראלית ברומא, וב־69 עשה את ליל הסדר

בתקופה החיא מתפתחת אצלך זיקה מיוחרת

החשקעה שאתה עושה, כמו לימוד השפה, רווישת מאמץ, ואתה רוצה לקטוף את הפירות. הלימודים הללו העלו אתי על מטילה שממנה כבר לא היתה לי רוד תורה".

כ־69', שנתיים אתרי מלחמת ששת הימים, חזר נורברט לישראל. הפעם כבר לא נזקק לנשר איך היתה התחושה לחזור לישראל בעצם אתה עושה כאף? מנדלבאום

> אני קצת תושש לנסות ולהגריר זאת, אחריכר יוצא משהו לא נכוך. ד"ר שווקה זהיר מאור. חי בין כמה עולמות. אשתו הרופאה היא ערביה נוצריה מגוש חלב, יש לו חברים יהורים ותכרים ערבים. זוא כואב את בעיית המיעום הנוצרי בארץ שאותה הוא מגדיר בעייה דמוגראסית". היה רוצה לראות יותר לפת את השריאפשר לכפר, ולכן לא שווה מגדיר בעייון דבום הכיה היהודית ולא הסתגרות לצו הצגן לנשת ולעכל זאת. הכתם ענקי, שילוב של הנוצרים כחברה הייתו לצורר השיחה הוא כנטאות", כפי שהוא מכנה זאת. לאורך השיחה הוא

מרגיש: אני נמצא כאן מרצוני. לא נולרתי כאן". שליונית אפשר לומר כך, בתנאי שאין מתרגמים זאת.

למיסיון". דאם משנה לך תהת איזה שלפון אתה מתנודר?

השלטון הרמוקרטי היחידי שמתפקד. במזרח־התיכון הוא השלטון הישראלי. אני לא מתאר

בשובו לישראל נרשם לאוניברסיטה העברית בירושלים ללימורי דוקטורט, וכמקביל שימש כמורהדת בביתיטפר קאתולי במזרח־ירושלים. זי בין שני עולמות, בתקופה שבה מתחילה בגדה התארגנות של מחבלים ומתחילים הפיגועים הראשונים.

להיות מסוגל לשמש ידיד גם לאלה זגם לאלה".

לא היתה לך דילמה? היכן מיקמת את עצמך

שאלה לא נוחה. הר"ר שותק. בעוד קפה?", "עוד עוגות?", -עור מעט תכוא דליה ותכין צהרים". לכסוף: העמרה שלי די ברורה אם תתבונן במעשי. הריבור. על זה אינו מעניין".

לחדר מתפרצים שני ואטוטים בלוגדיניים, מיכאל (6) ורניאל (4). התינוק גכריאל נמצא בזרועותיה של דליה. עכשיו כולם מדברים ערבית. מהמטבה עולים ניהוחות, הילדים עורכים את השולחן ואנחנו מנצלים את ההפוגה כרי להמשיך כשיחה. בשלב מסויים, הוא מספר, נמאס לו ללמר. הרגיש דיקנות, ואז החלים שפרט למזון רוחני הוא יכול לעזור גם בתתום הרפואה. חזר לגרמניה, לעיר שבה התגוררו הוריו, והחל כלמורי הפואה. בתופשות היה שב ארצה (כיטוי שלו: "חוזר ארצה").

"כגרמניה חשתי עצמי זר. ישראל ככר נהפכה

את הסטג' עשה בהר הצופים, שם גם הכיר את דליה, או סטודגטית לרפואה. ערביה נוצריה מרונית מגוש־חלב שכגליל. השניים מחליטים להתחתן. כשם האהכה הוא מתיר את הקשר עם הכנסיה. שורף עוד גשר. על זה הוא לא מוכן לדבר. הכנות לחתונה. המשפחה כאה מגרמניה.

ווקה הולך להשכיג את התינוק. את בליה קשה לרוכנ. היא מתנגדת לפרסום, אך לכסוף מסכימה לספר שלכעלה היה חלום, להיות רופא משפחה בגוש־חלב. לשם כך עזב התמתות באורטופדיה ועבר לעבוד בקופת־חולים. רצה להעכיר את ה"מורל" הרפואי שוכר מהכפר שלו בגרמניה לכפר הערבי. זה לא הלך:

איך מסתדרת מנטליות של יייקה" עם גישת

אוצריכן הלך לצבא. "לא עשיתי דבר שהיה יכול

ובכל זאת, דוקטור, בכל זאת אני לא מבין מה

הוא מחייך. -תראה את כית־החולים. איזה אתגר. עוברים פה בני כל הרתות, זה לא מרגש? אותי זה

והילדים, מה יהיה עלידם? יגדלו במיעומ? אני מקווה שהם ימשיכו להגשים את מה שאנו... מנסים להתחיל, שיהיו אנשים יותר מעורבים. שיצאו מהגטו. עכשיו, משני הצררים אין רצון להתמוג, וזה חבל. נוצר כאן מעין אפרטהייר מקומי. כזה אני רוצה

מי אתה, דוכמור שווקה? ישראלי, גרמני? יש לי אורחות ישראלית, ובנמל התעופה של פרנקפורט אני מרניש זר".

27 Biaeaia

TELL FRATEL הזה כמפגש בין כל הרתות, על בעיות חברתיות

> משנפיה פתחו קורס לשפת הקודש, ונורברט – סשל לשנה שנעון לשפות והוא רובר גרמנית, שיה, ערבית, אנגלית, פולנית, פורטוגלית, ית סיכא עם הדו. בתחילה, מה שמשך אותי מוק או כן 16, להקשיב לתחנת "קול ציון לגולח". של לעדופר של התחנח, ואף כתב מכתב למנהל שנו כירושלים. כתשוכה קיבל חוברת סוכנות מוצח ליתרי ומפוצות.

וד שוקה מהוחד, שותק לרגע. בן 49 שנראה לו שלו, משפני כרן מעל עיניים תכולות, ועלצה שות שמוד כוב אורי השתיקה כא מעין .אני מפר, אבל לפניכן הנא נותן בטלפון, כערבית מות שכפת, הראות טיפול בפציינטית שלו.

לאר פל לעבור בקיבור בל זה פארות אבל זה פארות אבל זה לעבור אני מכבר אותם, אבל זה למיאפר, ומי אני שאעשה כפרה. אני הי כאן

מלעה וספרדת), מצטרף. המורה היה כהן־רת אים הה העוברה שכתבו אותה הפוך, והאפשרות והפוין ככך". להעמקת השליטה כשטה התחיל

בביתו של דיפלומט ישראלי.

לעכל את משבעותו. מאו שנהפכתי בקלעת דעתי שאי־אפשר לבער, ולכן לא שווה לצו וצוד לא נותר הרכה לעשות. תמיד חייתי מול העתיד, השתי שהתפקיד שלי הוא להיות שונות שוצועין וושוי שוצועין אנשים שתבריהן מש מנח לעת לישראל לעבור בקיבוצים כחלק

רואה עצמי כגרמני המנסה לכפר על משהו כלפי לעצמי שיש הרבה נוצרים שכתוך תוכם יעריפו שלטון היהודים, כי זו סוגיה חסרת

במוכן מסויים היה חשוב לי, באותה תקופה,

בין שני המחנות?

לארצי. הייתי מעורב".

דרבה ביורוקרטיה, "הרבה 'נשמות טוכות".

"הדויפזון מחשמון" של חכפר הערביז "אני לא נופל לתוך זה, לא מתרגו. חוץ מזה, בקשר לייקים (קצת מתרגו) – הרי בלעריהם המרינה

היתה גראית דרבה יותר גרוע". להפריע לי מצפונית. עזרתי לאנשים. אמנם תחילה היה לי קצת מוזר להתכונן במראה – כלומר, בהתחשב בהיסטוריה שלי, זה בהחלט היה צער לא שגרתי. אכל בסר הכל נרמה לי שוה הגיוני: ייצגתי את המדינה בכל אזרח אחר. לא הלכתי עם צלב תלוי על הצוואר. בי שלא שאל, לא ידע".

איך דותיידוםו אליך דודיילים שלך? "מאה אתון, נהדר. אם מישהו בצה"ל היה חושב שאני סיכון בטחוני, לא הייתי מתפלא, על רקע העכר

מרגש. מנהל ערבי, רופאים יהודים, אחות שהיא עולה חרשה מרומניה, פועלות נקיון יהוריות. שוב, אני לא ישראלי שבמקרה נולדי כאן. יש לי ברירה".

לְהַילחם".

שטח פרטי אלי ישראלי

עורך ומגיש תוכניות בגל"צ

ואיבה, בשבילי, זה הפרי הכי נוסטלגי. יותר מהדרים או אבטיח. אני אוהכ גואיכות ועכשיו גיליתי שוה גם בריא: יותר ויטמין סי מאשר בהדרים, חיסון נהדר לקראת החורף. רית הגואיבות הראשונות מכריו כאופן חדימשמעי שהודקנו כשנה, שעכשיו סתיו, חגים, ומכאן – החורף. ואני אוהב את החורף, את החיים בפנים, בבית. הבית, בשבילי, זה הכל, המסגרת, הנבחרת. כלכ תוחם את מרחב המחייה שלו בהשתנה, ציפור – בבניית קו. אנחנו – בקירות. כמירה מסויימת אני מכין את האנגלי שביתו הוא מכצרו. אני לא כעניין של מכצר. אני בעניין של נווה. אצלי ביתי הוא הכיף שלי.

נתן יונתן אמר בראיון שנוסטלגיה זה גענועים הכיתה. אני גר כסוקולוב, כאמצע העיר, גם מפני שבתיה ואני גדלנו בת"א ורצינו לתת לבנות חלק מחוויות הילדות שעברנו. זו לא כדיוק אותה ת"א, אכל בכל זאת. זה מזכיר לי את שנותי כנער, את הטיולים עם אבא יפני ארוחת ערכ, עד "שניידמן" וחורה ילכיכר, קרבות שכונה ותחרויות, הכיפוסים שהסתובבו בעיר והליכה יחד ליומיות והצנות.

מספר שנים גרנו בנוה אביבים, ולא אהכתי את האוררה התחרותית בורגנית נוסח פרבר אמריקני: למי גרולה, ולי נורא חשוב הריתמום של תיא להיות

יינן בדרום אפריקה. נשוי, אב לשתי בנות, גר בלירת־גג ברחוב סוקולוב, ת"א.

בפנים, לא לנסוע לחנות ספרים או לקפה עם קרואסון על הכוקר. ואת הרצון לחיות בכפר, בשקט ושלווה וירק עם כעלי חיים, הכאתי לעיר. אני מטפל בעציצים, אחראי על שגי הכלכים, החתולה והציפורים. וה התפקיד שלי בבית. וה התפקיד שלי בבית.

אני משתרל להתחלק עם אשתי פיפטרפיפטר. לא תמיד מצליח, אכל הרצון ישנו. אני, למשל, אמון על שואב האבק. דברים לבית אנחגו מחפשים יחר, לא אוהב ריהוט מודרני אולי מפני שניכור זה אחד הרכרים שאני מתעכ, בכל התחומים. לא אוהב חפצים קרים, למרות שאני איש של חודף; לקור החורף יש מהילרים יש "נייקי" יקר יותר וכ"ר, פה זה עריין עבר הוא גם יותר נוה, מכוכר, לשני, יפה נעשוי יותר אהרת. אולי גם מפני שהבנות לומדות בא.ד. גורדון טוב לא פרטץ מניקל וכרומה אוי מרכר מנסיון, היו ופעילות בתנועת נוער. זה חלק נכון, יותר של עיר. לגו ככר כאלה אני אוהב ריהוט שנותן לבית איזה אופי, חמימות, אווירה שכיף לחיות כח. יש משהו

אלי ישראלי. עורך ומגיש תוכניות בגלי צה"ל. נולה ב־1948 בכבר מל"ל, גדל בחלואביב, חי מספר שנים בברזיל, שם שהו הוריו (שניהם מורים) בשליחות. למד שנה רפואה בווינה, למד להיות

מן הימים ואוכל ממש לכתוב. שולחן הכתיכה שלי פה, כחדר העבודת שה אנו

יושכים כשאין אורחים. כאן התקליטים, הטיים, שני הפטיפונים והפטיפון הזורש, קומפקטרדיסק פלייר, ויים רמקולים ככל הבית. לא המצאי אותי בבית כלי מוסיקה. שומע הכל, לא רק מוסיקה ברוילית ופום. למעשה, בכית אני שומע מעט מאוד פופ, שומע וברים לילידי 48, להזות שבוי בתרמית שבאילו יש לי אגל

אלי ישראלי: "אני לא בעניין של בית כמנגיי אני בעניין של נווה. אצלי הבית הוא הליף".

<u>ת מניך אותרו תוסר רגישות, מצבים של -קוק אוף דם שיך".</u>

<u>המעצבן אותרו לנהוג בעיר, העניין של כל דאלים גבר, חוסר סובלנות וסבלנות.</u>

הפנעים אותךו <u>הלבנת פני חבר ברבים, חוסר התחשבות. חוסר נאמנות לרעיון, לעצמך,</u>

ההחלשות שלךו <u>חוסר וקיטת עמדה. סלחנות, שזה גם חולשה וגם יחרוו. שאני לא</u>

האה ועלבו <u>כשמשקרים אותי, ומעצמי – כשאני מתאכזב מאנשים</u>

הנשעם אותרו <u>חוסר עשייה, הרב יצחק פרץ, פטפוטי פוליטיקאים.</u>

ש אחה מרחבו <u>על צרי־מוחין</u> ועל אנשים שנדמה להם שהם יודעים הכל.

ל לוואום בטוח. לא את כולם אני מכיר. בהלצה אפשר לומר שחלק גדול מחם אוחדי

אחספוט אתה עוסקז צלילח, נלשני רוח וספורט הדיבור; מדבר הרבה על ספורט.

א פים מוצאות דון בעיניךו *תכנות, נבונות, כלי תקביכים של שוביניום. אשה נטו.*

מי היות רוצה לפנושו את נ'ון לנון, מהאטמה נאנדי, סוקרטס – לא הכדורגלן – את

מו מבורי ולוחתך: ניבורי התנ"ך, חום סוייר והקלברי פין, ילדי חסמבה והילדים מביכר

האמים החביבים עליךו אנשים שעשו משהו ועמדו מאחורי מה שהם מייצגים והאמינו

שו היות רוצה ללמודו <u>כמעט כל תחום, כולל חכמה יהודית, אבל בלי כל הפולחן.</u>

התרוצה לעשות שניתו <u>להיוולד מחדש עם הראש של היום.</u>

אושיות הקטורית אתה מעדיך במינחדו שלמה <u>וומלד.</u>

ל שלה מה היות משנה בעצמך ז

האם חצה להיות כשתנדלו <u>סבא צעיר.</u>

של מאור טלוריות חרשות יש לי

ישות הרפויה הרשות יש לי שורים אולב תופניות מפורט ומרחת שוריביסים ואולבתי את יכועיב לעוכניות בירוד אני לא רומה לעופו לענמי אור חסרם שלי ואני שבט לענמי אור חסרם שלי ואני

תית לחוות בילדותך: צלם של בעלי חיים בג׳ונגלים, ל"לייף" מגויו.

בוו"א לשמת זאת, כמה מחברי הטובים ביותר הם אוחדי מכבי ח"א.

מרגיע בריהוט הכבד, הישן. יותר כיף לשבון ולקהא ספר בכורטה כזו או לנסות לכתוב משהו ליד שולת כתיבה ישן. ואני עוד מקוה שהשמתום ישתחרו ביום

מיוחרים כמוסיקה קלה. אם אני בעניין של עבורה אני שומע דברים חדשים. אם אני בעניין של להירגע מוסיקה קלאסית. יש מלחינים שאני אותב במיותר יצירות מסויימות שלהם, למשל הספאבאם מאשר של רוסיני או כרמינה כודנה של אורף, את הדקוףאם של ורדי והקונצ'רטו לפסנתר של צייקובסקי, הרכה כאן ומוצרט – כמעם כל מה שאני נופל עליו, אבל בעריפות ראשונה הרקוויאם שלון שמפיל אותי כל הקבועים כמו הביטלס וג'ון כלושי והפועל ה" כמעט שלא הולך לקונצרטים, אלה לא המים שלי מרגיש קצת לא נוח, לא אוהב את העניין הזה של מיטב המחלצות. אני לא אוהם לרבה על מוסיקה קלאסית כי יש לי איזו תרמית של הוקנרול (כום תו נראה כאילו אני מנסה להחיופיף. זה אופיני אול

שהוא מרבר אלי כסופר אינטליגנטי שמרבר אל בני ארם ולא כסופר שאומר בסוגריים – גם לי מגיע פרס נוכל. היתה תקופה שהייתי הרוס על בשבים זינגר. פתאום הוא הלך וקיבל נובל, או אי־אפשר לרבר עליו כי זה כאילו אתה רוצה להיות "אין". אוהכ את הספרות הרוטית. קורא הרבה על מלחמת העולם השניה ועל השואה, וכמה שאני קורא, אני לא מצליח להבין. אני חסיר של בלשים כמו שרלוק הולמס, פרי מייטון, ריימוגר צ'נרלר. זה כיף, זו קריאה מהירה. אני לוליטה", יוצא מהכלל. בשקראתי את זה בפעם

שוב ושוב. קורא הרבה ספרות דרום־אמריקנית, וגאס,

כורות, נהנה מצורת הכתיכה של ז'ורו' אמארו, מרגיש

מאוד בער תרגומים חרשים; עכשיו קראתי את הראשונה זה היה בשבילי יותר ספר מין. שורא עכשין במקביל את "נינוצ'קה" של רוסטוייבסקי, "תעתועים" של ריצ'רר באך, "ערבסקות" של אנטון שמאס וספר של עמירם סיוון על האיסלאם. אחר הכיפים זה ללכת לקנות שפרים, תמיר, לא רק בשבוע הספר. כשאני ב"ראון" או נסער ממשהו, אני יורע שאכנס לחנות אינגי אוהב דיהוט מודרני אולי

מפני שניכור זה אחר הדברים שאני מתעב, בכל התחומים. לא אוהב חפצים קרים, למרות שאני איש של חורף! לקור החורף יש האש שלו. אני אוהב רהיט שיש לו כבד חיים משלו, עכר. הוא גם יותה נוח, מכוכה, רציני, יפה ועשוי יותר טוב. לא פרטזי מניקל וכוומו".

גם צלילה מרגיעה אותי. צלילה זה דכר שמשה להסביר במלים זה מבו סם משכך מאבים והיסבולים ואולי מושר גם בגלל הסלנה והמתח שמתחת למים. וה ומולי מושר גם בגלל הסלנה והמתח שמתחת למים. וה לשמע באנאלי, אבל בשאות צולי 2010, מטר מתחת למים, יש לר עולם ומולאו אבעים שהקשת נראות החורת לשמחם, והשקםן ומדרי החים שם או עופש להחור יכן אבל והכבר מישור אחר להחור יכן אבל והכבר מישור אחר בנו אבי או אבי בארות מחושאני היא צוהר לשמת בכות עם הכרים למים שום מסבה, יא שיונ שום למכר, יא אביר לשים שום מסבה, יא שיונ בניינות מחושאני היא צורר לשים שום מסבה, יא שיונ שום לכל ליחות מחושאני היא צורר לשים שום מסבה, יא שיונ בניינות מוח לעבורה מעורת ליו שם חורל להיות לעבורה מעורת אותי ליו שם חורל להיות לעבורה בציינות היות לעבורה מעורת לאבירות באונים ואין ליו שם חורל לבניים לעבורה במצונות המעורת המעורה וברור באונים ואין ליו שם הרול בציינות העבורה במשות הוות לעבורה במצונות המעורת המעורת בשעות הוות להיות לבניידות באציה במעמצות היות העבורה בביידו בברור במצונות המעורת המעורת במצונות במעמצות המעורת המעורה במצונות במעמצות המעורת המעורה במצונות המעורת במצונות המעורת המעורה במצונות המעורת במעמצות המעורת המעורה במצונות המעורה במצונות המעורת במעמצות המעורת המעורת במצונות המעורת במעמצות המעורת המעורת במצונות המעורת המעורת במעמצות המעורת המעורת במצונות המעורת המעורת המעורת המעורת המעורת המעורת המעורת במעמצות המעורת המעור

התעסקעם משחן שאני אוהב זה לוססוס. אני נס מלה ההדיכוי עשייה איז דבר כזר, שאני לא שבר זה לכנית אישיה: על דבר מתורגם ביאיד אני יבול בל אותו בעבודת, לשמם תרביו, איך אני יבול שתו או במאוינים בחוויה אלוחים ישמנו אם לא

מהיום־יומינה מסוינה כמי מסע יש בי הלר מטומה ה פניקוח עם אנשים אונה ל מעורג גר בישת החדות שעומלים פניסוריה הבל ה האושבישונימיה קר בשי ואיינה: וורות ברצקי

מעבדת תמלילים וקלדנית

גנו נכשיו אותך תוך חודש חודשים כתמלילנית על גבי מחשב B.M.PC. לא תלות בנילך והשכלתך. לבחיתך לימוזי בוקר, צהריים או ערב. ז' קורס רגיל כולל כתבנות e קורס מזורז לכתבניות תכוונת תעסוקתית

		ם: 8 כתבנות ∎ אליך בין השעוו		
ראשל־צ רוטשילד פנ פסגי מיים טל. נספפ	רמות גן ביאליק 47 מול אורדע טל 132 7261	ירושלים יפו 36 מול בית יואל טל. 221933	חיכות ביאליק נו פינת חרצל טל 684808	ל"אבינ יהודה 28 נין אליעל 1297421
חולון סוקולוב 49 בנין הסופר טל. 460889	נתניה הרצל 24 כיכר צינן טל. 22404	הרצליה סוקולוב 26 פ. בן־נוריון טל. 18782	בת ים רוטשלד 18 פינת בלסור טל. 181488	זיתקוה ילוב 13 913690
כפר סבא עמרמי ב מול פינגווין טל. 444206	אשרור בנין פאן"לון 5 מרכו א' טל. 35624	בארישבע החלוץ 88 מולק שכיט טל. 17872	רמלה מרצל 84 טל 242385	163 73 453 833

מ.י.ל. מכון ישראלי למיוהל

יועצי מס लम्दि हाम्यु हार्य

ומתחים קורני בוקרוערב לקראת תעודת הסמכה מטעם וציכות מס הכוסה

ם כמחוסרי ידע ים למנחלי חשבונות	ם מזורז	* קורטי
לצי החלון לכני מכינ ן היפואלי למינות יונד זכני בו לוביני הוונה לוס בה למינין ללימיל יחים למינין ללימיל יחים מנון	ה לטלפון 295-20 267-32 ניתות מסור 11 ומיטפר 21 תר	חיינ כבר בידנע וו חיינ כבר בידנע וו מכליכת יבים גם כליכת יבים אם שמיך כחובר אם שמיך מולטלטו ותקבל לן מוליך קיועצי מם
	4127 (9.00	בין השקות 170.90- בין השקות 190.90-
חימה באר שבע	ירושלים	תלאביב

נית 36 נורדאי 10 חותנוץ 38 נית 36 בשל ק. שביק

נפתחים קורסי בוקר וערב בתל אביב אתקבלים רק בעלי כישרון ונתונים מתא לאחר מיון קפוני. בוגרי הקורטים יקו

לקבלת פרטים נא לצלצל 296629, ת"א או פנח אישית — בין חשעות 19.00-9.00 ת־א — בן יהודה 32, בנין אל על, חור 20.

ראשל"צ רוטשילר 35 201: חיים טל 25800 המכון להכשרה מקצועית למד בגרות בקלות בכיתה ו/או בביתך וחסוך \$1000

לו שכת"ל בשלואו. * 15% חנחת לחיילים. * כיתות של עד 28 תלמירים.

שעור פרטי באנגלית קורסי ערב, בוקר או שעורים פרטיים

א הכנה ל-TOEFEL מ

יפו 36 מול בית יואל טל. 233195

קרית אונו מרכז קהילתי חי צה"ל 104

718847.70

ידינת, 24 שלות בילמית חיינ כבר ברגע זה לטלפון 10-00-00 בכר ברגע זה לטלפון 20-00-20-00 גם כל לדות ובשבחות ממור את שמ גם כל עדינת במור את שמ בתוברת ומספר המלמון. ותקבל לבית בתספקט צותמנה. למבחן תתאמה - חינם.

תלאביב

115 70337

228545 70

רמות גן ביאליק 47

מול אורדע 726132.70

לקראת התואר תכניתן סוג ו

חלק מחלימוד מוקדש לעבודה מעשית ותרגול על־גבי מחשבים

החודש ! נפתחים קורסי בוקר וערב לימוד

PASCAL; RPC; PL1- : לפי בחירתך

תרגול ועבודה מעשית על גבי מחשבים

BASIC, COBOL: FORTRAIN: שפות תכנות

חינם 1 שתי שפות תכנות נוספות ללא תשלום.

נתיבת ותרצת תוכניות ע"ג מחשבים מקנים ללומדים

נסיון רב ומאפשרים לחם לחיקלט בהצלחה בעבודה, מיר עם תום לימודיהם. סידור מיוחד למשרתיום במילואים לימוד מיוחד למשרתיום במילואים

לומרים חמשרתים במילואים משלימים את מחומר

לחיילים משוחררים תנאים מיוחדים

ושרדינו פתוחים בין השעות 20.30'9.00 רצו

המכון מקיים מחלקה ליעוץ תעסוקתי המסייעת לבוגרים למצוא ולהקלט בהצלחה בעכודה בהתאם לכישוריהם

מבחן פסיכוטכני להתאמת כושר – תינם. היגך מוזמן/מוזמנת למבחן התאמח ולשיחת ייעוץ וחדגמת.

ירושלים רח'יסו 36 מול בית יואל טל' ננפוננ

רוובות הרצל 163 טל' 153532

בארישבע החלוץ 36 מול קולנוע שניט שניט טל 27823

המכונים האמריקאיים להשכלה בכתב בשתוף המכונים הבריטיים 35 שנות נסיון 95% הצלחה

דינם 44 שעות ביממחת חיינ כבר ברגע זה: עלמת 142792-33, או 14076640, 22793-33 067-32877

Service of the servic

יעוץ תעסוקתי לבוגרים

והישגיהם בלימודים.

יסברה על הקורסים כמו כן חוזמן ראיון, ומביק החאמה — חינם.

רוולון טוק ולוב 46, טל' 184048

בחתאם לתכנית הלמודים של משרד העבודה

קורםי עזר לתלמידי עממי, הטיבות ותיכ לכל כיתה ורתה, פעם - פעמיים בשכוע

חיפה בלפור נ

869041.70

תולון 18סוקולוב

בנין חסופר ול. 880889

שמות נוספות: פצרפתית פגרמניות פספרדית

וול ק, שביט

32872.50

בת ים

וטשילד 18

פינת בלפור 15. בלפור

ושרדעו פתוחים בין השעות 00 9.00 פי רצוך

יונטית לימות לימות אורטים ל-ABC א אנגלית לכמות א

relikiet iko relikiet iko

מינה, 24 שעות בימנות. חייני כבר ברגע זה לטלפון 1868-1970. 1898-1991 - 1897-1991 בפו 18-29. גם בלילות וכשכושה תשכלי להתקשר לטלפנים הודל מסבר את שלך, כתובתוך ושלות פודלכום

		נית התאמת. בתן התאמת. פתנוחים בין הנ	לראפון ומן	
ירוע מוליבי מוליבי	מאליק שבים מאליק שבים מאליק שבים מאליק שבים	E TOYS BYTHING BYTHING BYTHING BYTHING	תל אביב בן ישיח גו בין אל על סל 151095	
קרית הרכוש הדרוש הדרוש	104-101-100 104-101-10 104-101-10 104-101-101-101-101-101-101-101-101-101-	#80688 70 #80687 #80687 #80687 #80687	12 71971 47 (277173 57714, 7170 776132,700	lt
וכד הויכל א מעל בוד מול או	מל 22401 מל השוקה נישורה נישורה	13 707 707 13 707 707 13 708 707	ארצליון סחוליה אנ פ. בן־אריון טל. 1989	
P-P	דאשליצ הטשימינו פסד מינו	1711CMT 8474 CD1 CD1. 255284	מוכוה. נגל מאו קא פ אשווד	II

מכונים אמריקאים לשפות תכנות מחשבים

• קורסי ערב מזורזים פעמיים בשבוע במשך 5 חודשים י קורסי בוקר וערב אינטנסינ־ם 3 פעמים בשבוע במשך ל שבועות

לחצי ומוזילה את שכר הלימוד בשליש

קורס כתבנות או נרשם`

- 71111	30-9,00 mywn p:	ירדנו חקרוב כל יום נ	סנת למש
ראשלים הטקילה פסר היים סל זמנה	מרצלית סוקולוב 26 פ. בן נטיק טל 1892 -	רמות בן ביאלים לא מול אורדע טל 126137	77 MC16 14 Mc16 91 1 14 Mc16 91 1 14 Mc16 1 14 Mc16 1 15 Mc16 1 16 Mc16
מר 1944) הוכנימוניה פורניימוניה פורניימוניה פורניימוניה	22404 70 22404 70	מלח תקות טל וספפפ הידיים ב הידיים ב הידיים ב	ק, חוום וביאליק העמקים נ גדן אלקמים
המלו מעליניק לאני מעליניק לאני מל 1966	בתים הטשילו בו פית בלמאר טל ו1416	013885 70 20:07 20:07 20:07	740419 TO 7412177 163 7377 483823 TO
י מון פרוולן מון פרוולן אלומים ייט מון פרוולן אלומים ייט אלומים ייט אלומים ייט אלומים ייט אלומים ייט אלומים ייט	בארשבע החלולפת מולק שניט טל 17872	221923 70 (11717) 44 371010 200447 70	אשדון גיין פאן לון פ טל גיינא טל גיינא

הרצליה נתניה יתח־תקוה ווקולוב 36 איכילוב 13 ורצל 84 בפסגי ם. בן גוריון טל. 87682 כיכר ציון 23404 ביל. על בוק לאומ 913665.T 242386 .70 אשדוד רחובות ראשל"צ רוטשילד 35 ק. חיים בנין פאן לון פ תותיון לתנים ולמועדים. וביאליק העמקים 3 טל.70410 מרכוא

כולל לימוד הנה"ח ממוחשבת

השיטה המשולבת מקצרת את תקופת הלימודים

אנגלית חינם לכל במוסד מוכר (ב

הכנה לבחינות טיוו: ממשלתיות - קכוצות לימוד קטנות - מרצים מנוטים / לימוד איננגטיבי - תיירנול בעבודה מעשית - השחלמנת במיכץ - יב.ב.

תב. 28124 למסי 15 וריא מיקוד 28124 אבקשכם לשלוח אלי חינם מדריך ללימוד חבתתיש

- 'MY119	מי חשעות 20-B.00 איני.	שרדנו חקרוב כל יום ו	טנח קמו
STANTON OF THE STANTO	חרצלית מוקולוג 25 פ. בן נטיון מל 2022	רמת גן גיאלים 17 מול גורדע טל 126132	תר אביב • ריונוף 1: 1 • כן חורת כב בני אל על
קרית אוז: מוכוקהיוה יוה יצי 1964 1964/ פול 1964/	\$2404.50 CALEA MARLA MAR	שיבילוב בו מלח'תקות מלח'תקות מילוב	טל 1996 פר ק. מוים וביאליק העמקים ב ברן אלקמים
17707 16003 84 77 Vil 2007 154 7540 2473 16 70	בתים הטפילו הו פית בלמור טל ופגופט	813845 70 2610° 3610° 3617 717 718	740410 TO TAILIT? 163 7377 483823 U
3403000 900 0000000000000000000000000000	בארשבע החלוך פח מול ק. שבים על. ברחונה	221923 TO 117171 44 271710 201848 TO	אשרנד בנין פאן לון ב תרכנא: טל 2024

מכוו ישראלי למינהל

19,00-09.00 רצוף

לכ'ות.ד. 126124 ת"א למס' 97

אבקשכם לשלות אלי חינם

61281 Tipin

אם וכתובת:

ים הכיפורים הזה

שלתודם יום קדום, שבו הם הולכים לבית שורות של גברים חדי מבט הסוקרים את תמו בכל מקום בעולם. אפילו בערי הגולה. הנכנסים. פשוט נפלא לראות כמה הרבה מצם האים המון חבויות סגורות, ומבינים כמה - מתנדבים אפשר לגיים בקהילה יהודית לא גדולה כגולה. זה מה שיפה ביהדות, שנחלצים תקום היהורים באותה עיר.

לעזרת הכלל. משמיע החג הם מתלכשים יפה, והולכים תוצות קטנות, בלי כיפה, כזהירות, כדי לא מאימת הטרור. ככה הם אמרו בגלוי, גם לי. ככל למשך תשומת לב, לכיוון בית הכנסת. אופן, כאו די הרבה.

מד מהחוק הם יכולים לזהות את בית |תמת הרי זה כגלל המנורות הכחולות מששת של מבוניות המשטרה. האור הכהול משג ומרגיע, וכאשר מתקובים רואים בדעני שוטרים כשכפ־צים, תלכושת עממית

ש גם שריוניות וכלי נשק רכים, מה אמוד את וכדון התג תמיד כלבבות הילדיט ונים, השמחים לבוא לבית־הכנסת. -יום לצדם הניע, יש מלא נשק", הם קוראים. פה מוסלמים או נוצרים פשוט הולכים תוצה אדם מרבר כלחש אל תוך לבית-תפילתם שרלתותיו הרחבות פתוחות מקרקשה לא, אותו אדם איננו מבקש מבוראו

עושים עוברים שורה של מחסומי משטרה, אתם יכולים לסלוח לכל מי שאתם רוצים. אני שושה אותנו, כמובן, ואנו הולפים על פני לא רוצה.

לחל ולכפר לו על חכואיו. עוד לא הגענו.

ואי הנסתרות

סב לי עמיקם מירושלים: בלא יכולתי שלא פנס למוזו של פראנטים פורד קופולה, שחזה, לני דיעתו, את הברץ כלבנוך.

לפתנו הא צירף את התוכניה של הסינמטק בית צבחך, והקטע הכדל מסומן בתוכה:

POCALYPSE NOWZ1.30 PUDY ROPTE ש: פתסים מצר קופולה פתק: פולק ביתרו רוברט רובל פולכנון?) בעיצונות,קצין ואקר יוצא לחפט צין אחר בריקובלים, ומבלח את אעמיה האוויתי ע מן הלוחמים 24.00 מ SUN. 19.10 ראשון 19.10

אחר לחבר אותן ללבנון.

יבוא פעם לארץ ויגיד בראיון למראיין נבוד שמלחמת לבנון היתה דווקא מאוד צודקת והכרחית, ודי מוצלחת:

האיוולת", ועשתה לי כיף קטן ומרושע.

מקותהיה הכם", האם היא נגד רודפי אנשי

להעל מעומק מחשבתו של כותב תוכניה זו, סרט הרבה יותר טוב מאשר סתם סרט

אני, אגב, חושב ש אפוקולימסה עכשיו" הוא לאם יהודיה. הטיני הוא סיני, והאוסטרלי הוא אנטיימלחמתי פרימיטיווי, וכי המסך הכי חוק אוסטרלי, אלא שכולם למרו ממעט הישראלים שלו הוא דווקא כזכות ו-הלוחמים האמיתיים, המכינים את המלחנה ואת חשיבות הנצחון, ולא שם את הביטויים החשובים העיקריים: "מפגר", "בנזונה", "קוקסינל". ושלא תגירו לי בעד העייפים, התבוסתנים והמטומטמים ש-קוקסינל" זה לא בעברית. דק אצלנו מקללים שמכשילים אותם. אבל לא לי לשפוט את כוונות קופולה כנושא מלחמת וייטנאם, ולא למישהן ככה

נכנסים ומתפללים. לא כולם כאו השנה.

אחרי התפילה יוצאים. ללא ככת אחת. יס מי

שעוצר את האנשים כפתח בית הכנסת ומשחרר

אותם רק קבוצות קבוצות. ובחוץ, כשהם נעצרים

לטוחה אחד עם השני, דואגים לגעור כהם -מה

איתכם?:", ולגרש אותם מן המקום, לאמור -מי

תודעה בטחונית אלף־אלף, אין כה לדבר.

אלה מינהגים המיוחדים רק ליהודים.

יום הכיפורים מיועד לסליחות, כמדומני.

שאין לו מה לעשות כאן, שיתפזר".

לרווחה, ומתפללים.

אני מת, בעצם, שפראנטים פורד קופולה

כמו שאמרה ברכרה טובמן, מחברת במצער

קיראו מה שכתוב בכל מקום לפני העינים של מי שפוקח אותה אל חהוה צורק, תחיה חפס"

וזה הכי קשה למי שמאמין שהוא כברי חכם

ייחזרו לארצותיהם. כרגע, תמונה רגילה היא לראות ילד איטלקי עומר וצועק על קכוצת ילדים מהודו זער כוש:

סיפור בינלאומי

הבנים שלי לומרים בבית־ספר שיש בו בני

לאומים שונים. איטלקים, אנגלים, צרפתים,

גרמנים, ניגרים, סורים, שוודים, לוכים, מצרים,

עיראקים, סיגים, קוריאנים, פולנים, איראנים,

כמות המפגשים היהודיים־ערביים בכיתה

יום אחד פנה סיני־עממי אחד אל כני

האמצעי ביותר ואמר לו משהו באיטלקית

מהירה. משהו שנשמע כמו גידוף דטוב ביותר,

ואתרייכן הוסיף באנגלית: "הכנת מה אמרתי

הסנרוויץ' ענה לו באיטלקית "כן", הוסיף

זה היה משפט רב־לשוני לא חינוכי ביותר,

מה שמראה שחינוך אנטי־גזעני יכול להוליר גם

התבטאויות לאימתוכננות. אבל לאור הנסיכות

החשורות לא היתה לכני דרך אחרת, ואני

הסיני הארום, שעכשיו היה תורו להגיב, פתח

אתם שמעתם את זה? הטיני קרא לבן שלי

לאחר התדהמה העצומה הראשונה כורר

העניין עד סופו. שלושת בני גוכחו לדעת

שבבית-הספר הרכילאומי צריך להזהר

כשמדברים עברית, כי כולם מבינים כמה מלים

שלא תטעו. אף אחר מהם לא יהורי ולא כן

חוץ מזה הם למרו עור מלה חשובה אחתו

"תשתוק" היא מלה בינלאומית מאור

שתפרוץ מרומא לכל העולם ברגע שתלמידי

בתי־הספך הלאומיים יסיימו את לימוריהם

את פיו וענה במשפט בן שפה אחת בלבר, השפה

בעברית "בן זונה", ושאל באנגלית "הכנת מה

אמרתי לך?"

מטומטמת".

מתייצכ מאחריו בעניין זה.

העברית: "כן, מפגר. מטומטמת".

אחת בבית־הספר הזה הוא דבר שירנין את לב

צ'ילנים, וימככואים וכל מה שיעלה ברעתכם.

בעצם יהיה מוזר אם הוא יצעק עליהם את זה באנגלית או באיטלקית או או הם ישתתקו בתדהמה ויסתכלו עליו בפליאה כדי להבין מה

LIKISI TIKK

ש סיסמאות

אל תהייה שנשמעת בכל מקום: אל תהייה

מיצרי הדין ומה שמעבר מוצ הדין ומה שמעבר מי ועוד על זוב וים. די, רשעים, די

דני קרוון, שיר המעלות

כשהם עליה – הם פורחים. כמו כל משחקי ההתגרות, שהציב אותה – היא כבר לא שלו. לא מזמן לקח הסיכת, כמו אנשים שהולכים על חבל. לפעמים אני עיתונאי צרפתי שכותב עליו ספר לראות את הקיר מרגיש כמו מי שהולך על חבל, ושואל בשביל מה: בכנסת. "זה לא מעורר טנטימנטים. יש נתק. זה נהפך אכל זה חלק מהמכנה הפטיכולוגי של אנשים. אצלי לרשות הציבור. זה בערך כמו יחטים עם אהובה או יש מין עידון, כי המשחק שלי הוא משחק אמא – כשנפרדים, זה סופי. כמובן שאם מישהו מתקיף

"הפחד מלווה אותי לאורך כל הדרך, ומה שמדתים הוא שאינו חולף. עם כל הנסיון, ההצלחה, היחס החיובי והאמון שנותנים בי, הוא אפילו גרל. ללא ספק ישנו גם המרכיב של פחד מכשלון, מלקחת אינה מוציאה אותו ממסגרת ההתייחסות השווה כיוון לא נכון, שבקלות אפשר לקחת, ואז להשאיר

אפשר היה כווראי לומר משהו על גורל קבוע מראש של אדם שכל־כך מתחבט ומתייסר ביצירת על־ידי מוזיאון. משלבת גרנים וברול יצוק, לבנים וככל זאת, מגיל צעיר, האמנות היא ציר מרכזי בחייו. שרופות ודשא, מגדל ופסי רכבת, עצים ופתחי ניקיו. בעצם, הפעם האחרונה שבה ממש חשב על קריירה זו פעם ראשונה שמוויאון מציג כיכר שלמה כיצירה, אחרת היתה בגיל שש, כשרצה להיות קפיטן. אבל זה שלא יחשבו שרק מה שעל הרצפה הוא יצירה, גם עבר לו מהר. בבית־הספר היסודי כתב והלחין שירים הרצפה עצמה היא חלק ממנה. כך המוזיאון גם אחראי ונודע כצייר של הכיתה. את המוסיקה זגח מהר, בעיקר לשימור היצירה כולה, אטור לשים בביכר שום רבר, מתוסר עירוד של אבא, ואם יש משהו שהוא מצטער עליו זה על שאינו מוסיקאי. רק כשגילה בגיל מבוגך יותר שהאמנות גם היא מסוגלת לרגש כרומה אוי לא תאונין למוסיקה, התנחם משהו על האכירה.

> עם חברו דן קידר הלך ללמוד בסטודי של שטרייכמן וסטימצקי ואחרי־כן גם של ינקו, ומאוחר יותר אצל אררון, והתמחה בעשיית קישוטים ותפאורות כשומו הצעיר. דני החייל היה מצייר את עיתון הנח"ל, עושה תפאורות ללהקת הנח"ל ומעביר קורסים לקישוט. כשגמר להיות חייל הלך, כמו כל נת"לאי טוב, לקיבוץ, שם עשה תערוכות במסגרת עבודות חוץ. פרק שנחתם. "יש לי נוסטלגיה לקיבוץ, לקשר לחברים, לנוף, לזריתות. אבל זו נוסטלגיה, זה משהו שלא יכול

אכל הביתה אפשר לחזור. ומשפחת קרוון חזרה לשנת הלימורים ולגיום של הכת כי -אין לזה סוף, כל שנה כאות עבורות חדשות, וצריך להחלים איפה גרים. בחו"ל לא עשיתי לי בית, הבית שלי פה". בעצם, הוא אף פעם לא נסע בכוונה לעזוב. עם האשה, חוה, והבנות תמי, יעל ונועה, נסע לפני תשע שנים לשנה אחת, לעשות תערוכת בפירנצה. דכר גרר דבר, דני קיבל עבודה בשוויץ, הומנה לגרמניה, פירוק התערוכה התארך - והשנה המקורית נהפכה לשלוש. ואז, כשהתכוונו לחזור, הגיע מכתב מוזר בכתכיד שכלל מָרשמים והיה חתום על־ידי אחד כלתי מזוהה בשם וַאוּאַן, שהזכיר עיר וחדשה כצרפת כשם סרו'י פונטואז. שם נתבקש דני לתכנן ציר מרכזי כאורך שלושה קילומטר. דני לא התייחס למכתב ולאיש, אבל זה התעקש ומצא אותו כשדני כא לפארים. במקום לרכר הרבה לקוז אותו לשטח. במצאתי קרקע בתולה והייתי המום מהנוף", נזכר דני, ומשהו מהפליאה הראשונית עור עובר למאזין גם אחרי שש שנים.

בתוך תקופה קצרת קיבל דני הזמנה רשמית ונחתם החוזה. במקום לנסוע לתל־אביב לקחה המשפחה את החפצים ועברה לפארים. לשנה. -אכל נכנסתי למלכורת עכברים שבה תולים לאמן פיתוי וסוגרים אותו בפגים. נכנסתי למערכולת – החלפת ממשלה, מנהלים, אורבניסטים - וככה נשארנו". בינואר השנה נחנך השלב הראשון ובו כיכר עגולה ומגדל נטוי שממנו יוצאת בלילה קרן לייור לאורך הציר המרכזי של העיר. בעתיד, כשהפרוייקט יושלם, הקרן הזו תיעלם בתוך מיסעף פיסולי.

תפוח עתיקים שהיו נמקום כשכא לשם כפעם הראשונה, כימת עפר, שבר קרקע עם אמפיתיאטרון הסתוכבתי בהרגשת כשלון למרות שקיבלתי מחמאות. שבימתו על מי נהר הלואד, גשר לאי מלאכותי ואגם היו רגעים שחשבתי ואמרתי שוכול להיות שבעצם כל מלאכותי. אני רוצה לשים על המים פירמידה זה מגיע לי, כי בכל אופן עשיתי עבודה בגרמניה". שהכניסה אליה תהיה רק בסירות שאני מעצב, וכתוכה יהיה חוידן אוריקולי טכעי של רוח, שמש, מים. בסירות בגרמניה, אלא שעד אמצע שנות השבעים גם לא הציג האלה אפשר יהיה להגיע לצד השני, למיסעף שם שם. (בראיון עם כוסרת ימעריב" בבון רחל ברנר, תיעלם הקרן שנשלחת מהמגדל".

אבל ככל שסרו'י פובטואו נשמע גדול ומרשים דני לא רואה בכך את שיא יצירתו. בכלל, הוא לא

Haealo 32

שונא ולא אוהב אף יצירה שלו ממרחק זמן. מרגע את היצירה אצא להגן עליה, וכמר ילר חלש, אם היא קצת צולעת, ודאי שאגן עליה עוד יותר", הוא אומר. גם הכיכר בקלן, זו שראשי המוזיאון קראו לה

,כיכר היינריך כל" והוא קרא ליצירה כולה "מעלות", לענורותיו. וזו אינה סתם יצירה סביבתית, אפילו לא עוד יצירה סביבתית קבועה ומכוכרת, זו היצירה הסביבתית הראשונה בעולם שמקוטלגת וממוספרת אסור להזיז כלום".

> בלהשתולל עד הסוף. ביצירה, ההתאפקות מרגשת מהצעקה, שאולי מרשימה יותר ברגע הראשון אבל נעלמת ברוח".

מחלונות המוזיאון רואים חלקים של העבודה. כמו תמונה או יצירה דרך ויטרינה, וכך היא נהשבת לחלס מהמוזיאון והאנשים שמסתוככים כה – לחלק מהיצירה". את השם "מעלות" נתן קרוון ליצירה רק בראשית שנה זו, אחרי שעירית קלן החליפה לקרוא לכיכר על שם הסופר היינריך בל. שש שנים אחרי תחילת העבודה, סמוך למועד סיומה. "בדרך־כלל אני נותן את השם כסוף, כדי שהעבודה לא תהפוך לאילוסטרציה של שמה. יש בעיה עם שם, שיהיה מגביל, שאנשים יראו רס דרכו, ואני לא רוצה לכמות על אנשים לראות מה שאני ראיתי".

אחרי שמשפחתו של הסופר כאה למקום והתרשמה – לטוכה – מעבורתו, הוא חיפש שם, כרי שיהיה ברור לכל, למרות הככוד הרב שהוא רוחש לבל, שלא לזכרו תיכנן את העכודה מלכתחילה. דני, אגב, פנה ביוזמתו לכל כזמן העבודה, כשחשב לשלכ כיתוב ברצפת הכיכר. כל אמנם נענה להצעה, אך נפטר לפני שהספיק לממשה. "אמרתי שזה סימן שלא צריך לכתוב כלום". את השם "מעלות" בחר בהשראת מזמורי תהילים. בגלל "מעלות של ארם, זוויות, 'מעלות קרושים וטהורים', 'יוכור', מדרגות, שיר המעלות, המקרש", וזה רק חלק. פרשן רדיו קלן אמר לאחר טקס החנוכה כי לא יכול היה להיות שם הולם יותר למשהו

ששייך להיינריך כַּל. הסיפור של קלן התחיל ב־1978 ונמשך עד לימים אלה, לא מעט בגלל תיסבוכת ביורוקרטית עירוגית. סיפור טוב כשביל אפרים קישון. בסופו של דבר הותר הסבך, החוזה נחתם ותיצירה לכשה ברול בין. שני קצוות אלה תיכנן דני גן שמשמר עצי וגרנים. במרנו 10 ימים לסני הפתיחה כי קבלנים לא עמדו כלות הומנים. הייתי מוכה ותשוש פיזית ושבוע

קרוון לא רק שלא עשה קודם כל עבודה לאחר חגוכת "מעלות", אמר שהביכר היא עבורת אמנות שנובעת בזכרונות, אך ללא הגדרה מיוחרת. "אם אנשים יפתרו זאת, וה בסדר. אם האנשים לא

יראר כאן מאומה, אני לא אבריה אותב כשמדובר בגרמנית, יש לי דברים בזברונותי שאיני יפל להיסטר מדביי. בכבר טבעות של נושי נדנים וברא בצבעי שתירלבן ושישה הלקים הקשרים פינהם. כשנשאל מה המשמעות של המספר שש, חשיבו ששת ימי הבריאה, ששת ימי העבורה, שישה, מיליוני יהודים"). שנים קודם לכן התעקש שיציחתי יוסרו מהאניה "שלום" כשזו נמכרה לגומנים. לשני שבועות אחרים, לאחר שראה כמוזיאון שמפיחי בפארים עבודות של היטלר שצויין כי הושאל מגלריית "אופיצי" בפירנצה, פנה למוזיאן האיפלקי וביקש במחאה שיסירו יצירה שלו שמוצנת שם התוצאה: הציון תות הרישומים של היטלר שמוצנים בפארים שונה ל-בהשאלה מאוסף פרטי, המויצון האיטלקי התחייב שלא להציג אותם. אבידה נומן

יש גם קוצים כערונת השושנים של מי שהיה חתן פרס ישראל ב־1977 (גבי מרגש, מפתיע, לא חשבתי שאקבלין. מוזיאון ישראל, למשל. .פנו אלי לעשוח עבורה סביבתית. הסכמתי. היתה סחבת. אולי כמו ככל מקום ואולי הייתי אני רגיש מתמיד לאור העובדה

שעד היום אין עבודה שלי שם, למרות שבאינתנטר מופיע הדפס לספר, אבל זה אפילו לא ממש תיפס, נה ממה שעשיתי לספר של ליובה אליאב. לאתר פרטים הקטלוג של 80 שנה לאמנות ישראלית – שנונל לדעתי בשערוריה – הודעתי שאבי לא עושה את העבודה ומנתק את הקשרים. אבל זה במסגרת של יחסים לוקליים, היום אני אפילו לא ממורמר, רק וכל לי על אמנים ישראלים אחרים".

היום הוא תושב שהוא כבר חלק מהמימטר. אי־אפשר להימלט מזה אחרי הכרה בינלאומית. הייבים להכיר כאדם גם בארץ בה הוא חי". למרות זאת .אני מקווה מאוד לא להיהפך לפרה קרושה כי מי שנהפכו לכאלה תרלו להיות אמנים טובים". הוא מתחיל עבודה מכלום. אין לי הפצים

ורעיונות לכפות על מקום. זו הבעיה של העולם המסוצרי. הוא לא יכול להפיק ממני רווחים". הוא לא מוכר רישומים, מורלים או הרפסים של עבודותיו-בשלב זה, בכל אופן, הוא מסיף לאחר הרחור. כרגע מה שמעסיק אותו ביצירה וה השתלבותה בנוף הסביבתי והאנושי. בוונציה תלה שלט ,נא לעלות' ליד היצירה, כדי שאנשים ידעו שמותר לדרוך ולמשש. בפירנצה ביקש שיחלצו געליים בכניםה כדי שירגישו את הרצפה. ביותר ויותר אני מוצא עצמי עוסק באותן בעיות כדק עסק אביר, הוא אומר. כנו של מעצב הגנים שנלחם כרי שלא ישימו גדו סביב "גן מאיר" (הפשרה היתה גדר נמוכה) כרי שיהיה חלק בלתיינפרד מהרוזוב התליאביבי, מחפש את הדוך

טוב, אבל מצד שני יש כעם על שאי־אפשר להעריד

והיום הוא עוסק .לא באדריכלות ולא בפימל". לא ריכרנו עוד על היצירה שומא רוצה לעצב בירושלים (גבי ירושלים היא ירושלים"), על מבדל היאנדרטה לרוח" שונוא מעצב כאיטליה, על העבורה כתולנו זעל פרוייקטים בארה"כ. לא הזכרנו ציונידדך בהיסטורי שלו שהוא כינה פעם בראיון שרשות מקרים מוצלחים" כמו הביאגלה בוונציה. פירוצה ופראסו מוזיאון "לואיוינה" ברנמרק או "תנשר העצוב באנטוורפו.

מי שרוצה יכול ללכת אל החיסטורה הבי האלה. ארשם, בין כל ההטכרים והתמונות יתקל גם מן הסתם, בתמונה אחת בשחור לכן מלפני איצילו שנים, כה נראה האמן כסכנסים מופשלים, ונלים שהיתה חלק מיצירה שהוצגה בפירוצה. נא להביה דני

אולשר, מושבניקית צעירה, הפחיתה 20 ק"ג ב־30 יום והגיעה בקלות למשקל 55 ב מנות השיטה האישית להרזיה וסילוק השומנים.

תוך – בפיקוח רפואי – תוך 28 ק"ג ב־60 יום – בפיקוח רפואי משלוק כל השומנים בירכיים ובכרס.

ם – מון מורית שולחת עכשיו לביתך, חומר הסבר מפורט + הוכחות מצולמות.

ת: 02-630423,02-663125, או בתלוש. ו מונות עבר. והחומשות הנפלאות

השורה וסילוק ריבוזי כמיקוח רפואי – ב

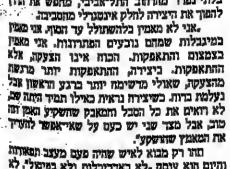
יון בקלות וכיעילות - ודווקא באיוודי

מנקו ביסט יום

THER ,40/8 O'REATH AT 100

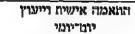
משצי כיפוף פוריון-להמש הנתרון הכנישלם מי שבק הנכח כבריא: מנא הדוה אישיה משולבה. לתחוץ כיי רומאי המברח במחת בתרעם המשקה תבלעדי לציתי לציתר רכוז השומן, המבטיוזים שלות מלאה: בכל 13 ימים יפודית בופך

District of

לסטלוגים ולתדרות שהנציור את האירועים והיצירות יחפות וכידו מגב, מנקה, ערב השתיחה, את הבריכה

אורית ההאל

השיטה הבלעדית למרד מירית בסיקוח רפואי כוללת: תכנית הרויה אישית, חכנית התעמלות אישית, תכנית לשמידת המשקל לתמיד, הכנית לסילוק ריכחי השומן, תכשירים כלעדיים ומשקה טבעי – ללא תרופות, תכנית ייערץ יום־יומית, קסטה להצלחה ומעל לכל --הבטחה של רופא להרזיה מהירה ובריאה. צוות יועצות מנוסה עומר לרשותך בכל יום

ומעניק לך יעדץ ועדוד בכל תקופת ההרזיה

חינם - 24 שעות ביממה

כל שעליך לעשות הוא לחייג כבר ברגע זה לטלי 126-630, 22-663125, 02-663126, 02-630, או לשלוח את החלוש המצורף ולחזמין ללא כל התחייבות: חומר הסבר לשיטה 4 שאלון הרשמה מרעי + הוכחות מצולמות + הסכר למשקה ולחכשירים לאיזורי השומן.

בם כלילות ובשבתות תוכל להתקשר, *וסנ* שמך וכתובתך למזכירה האלקטרונית, ומיד יישלח אליך כל החומר.

> שירות מיוחד להרשמה מיידית

ניתן למסור פרטים אישיים, לצוות היועצות לצורך מילוי שאלון ההרשמה, באמצעות הטלפון, בין השעות 16:00-16:00.

20 ק"ג ב"30 יום

ĺ	
	מרוי פורית בערות בעופה רון אלמטי סכן תוד. 4456 יוושלים, 16619 נא שיקות קברוי את ושמר תהסבר
ļ	תווכחות מצולפות - ודעם
.	nanha
ļ	
Į.	

הדימוי הסגור־נוקשה־קריר שמעלה א התואר "לורו" מתפוגו כשניות הרא-שונות של הפגישה עם האדם ועושה צחום מהציפיות שרוי מוויייי צחוק מהציפיות שהיו מעוגנות עמוק־ עמוק באגדות הילדות. חום ולורדים אינם כריוק מושגים נרדפים, הרמוניים. כתם הזיעה כבית השתי של זרוע ימין מתפשט, התולצה הכחולה מקומטת, הצווארון פתוח. כף היד מויוה את השערות לכיוון העורף בתנועות חסרות־סבלנות. התואר המלא: Lord Samuel of Mount Carmel and -Toxteh לורד סמואל מהר הכרמל וטוקסט. נכרם של הלורד הרברט סמואל, הנציב העליון הבריטי הראשון בארץ ישראל, ושל הכלשן יהודה גרווובסקי. בתרגום חופשי מקומי: פרופסור דיוויד סמואל ממכון

במשררו במכון הטלפון מצלצל פעמיים. השיחה הטלפונית הראשונה מתנהלת מהצר שלו באנגלית עם מבטא אוקספוררי. טון רגוע, פסקי זמן מדורים בין משפט למשפט. כשיחה השנייה שזורמת בעברית הוא זורק לפומית: "אל־תבלבל־לי־ת־מוח" והמשפט הבא בתור: "נחכה עד יעבור זעם". העירוכ ברבדי השפה מסמל גם, אבל לא רק, את שתי התרבויות שהתגדגר ביניהן, סימליות שמשתקפת גם כמראה החיצוני שלו. למרות השרב הככד ביום גו נפגשנו הופיע הפרופסוך בגרבי צמר חורפיים, אפורים, שעירים, רכים. אולי לא בריוק "הופעה של לורר", אכל בהחלט הופעה מאור

לורד אמיתי. הלורד היחידי כארץ. אחת לכמה חורשים הוא מקבל מכתב על נייר משובה, מכהיק, עבה ומהודר, מאוייר כאריות שואגים, חתום בשעווה. "בן דודי היקר", פותחת המלכה את המכתב: "כפי שירוע לך העולם נמצא כמצב גרוע, יש הרבה צרות, מגפות, מלחמות. נשמח לקבל את עצתך הנבונה". ככה, בעצם, היא מומינה אותו לפקם פתיחת הפרלמנט. באותה תקופה לערך מגיע מכתב מהחברה האנגלית המאכסנת את גלימת הקטיפה שלו כנפטלין, וגם הם מתעניינים כנימוס אם יצטרך השנה לגלימה. גם הפעם, מן הסתם, יענה הלורד בבימום ש.לא תורה, אין לו צורך בגלימה השנה", וגם לפתיחת המושב המכובר הוא לא יגיע. למעשה ביקר כבית הלורדים שלוש פעמים, והספיק לו. בטקם ההכתרה שלו נכחו המלכה וגברת תאצ'ר. או, כנהוג, הוא לבש את הגלימה של סבר, ולמען האמת – הרא אומר – הרגיש

הוא מוותר על כל מניירה היכולה להתפרש כמעלה שמץ של חשיבות־עצמית, ומדלג אפילו על אותו סוג של מכובדות שנראית לגיטימית בהחלט. זה הרבה משחק", הוא אומר על בית הלורדים בראייה לגמרי מפוכחת, נקייה מסנטימנטים. למעשה, סבו ואכיו נלחמו לבטל את תארי האצולה שעוברים בירושה. היום יושבים בבית הלורדים האנגלי סותרים גרולים, אנשי עסקים, שחקנים, אמנים, מרענים, רופאים. אנשים כמו לורגס אוליבייה. פרופסור דיוויר סמואל מצליח להתפעל דווקא מהנשים היושבות שם. ,הגשים הן הלהיט האחרון כבית הלורדים", הוא אומר, חריפות, אינטיליגנטיות, שנונות. מכינות שעורי כית לפני כל דיון ולא תתפוס אותן לא מוכנות, לא

ה"סטטוס הלורדי" שלו נמצא במקום טוכ כאמצע. וויקאונט. הוויקאונטים נחשבים כבני דודים של המלכה ומכאן הפנייה האינטימית כמכתבים. כשגכחר לבית הלורדים צילצלו אליו כל ראשי המסלגות, ביקשו לצרפו לשורותיהן. הוא גטה לכיוון האפשרות להשתייך למוערון מאור גוה עם מסערה מקופת הלימורים באוקספורד צבועה מיכרוני הליברלים, אלא שהגישה הפרדערבית שלהם הרתיעה שלפשר להביא אליה אורחית שלך שאתה רוצה בצבע אפור. פרופסור דיוויד סמואל הגיע לאקספורו

לבקש על המעם ביובל שאני מגיע לשת. גם הספריה של הפרלמנט מיוחרת, ואפשר לחשיג בה כל ספר שרוצים. פרט פיקנטי: מלצויות יתודיה וקנה כמסעדה של בית הלורדים אמרה לי שנודא שמחה לראת צתי שם. היא הבירה את אבי ואת סבי תושמח לשמד לי שולתן טוב למתי שאצטרך. אבל מאן עבר זמן ואני משער שהיא כבר לא נמצאת שם יותר. גם השועד בכניסה לבית הלורדים הפתיע אותי. כשנכנסתי לשם

בער ימי הדיונים בבית הלוררים, לי לא היה נעים בשעם הראשונה לא נתן לי לעמוד בפתח ולנמנם אלצ

ינכור דיוויד סמואל

יהו ושמע על החיים האינטלקטואלים הערים

פעואים נעיד המפורסמת כליכך. המציאות היתה

ה שלו עת אבורית. כאותו אופן ריבור אנגלי,

הארים שלח לו מהארץ תבילות מזון שכללו

ושת נו כחדים נזיריים, בדולים, השופים וקרים

מוש נשום, השערים נסגרו בשעה תשע בערב.

שוות שניקרו שם מותר היה להישאר עד ארבע

מיתוריים מרגדש תאצ'ר, כת מחוור שלו,

סשובה נמסדרונות במצב של פעילות קרותתנית

שרת שא עכר אחה כתור כחורה צעירה מאוד

שניחות, עם תמדקת קצת אחרית מזו של חיום. יש

משלקמואל- של האוניברסיטה. הבחינות,

שנות הימודים ככלל היו קשים מאוד, והמנמה

לת לכל אחד לשכור את הראש לבד. בלי

שוני בלי יפון. בספריה שב" – אברו לו כששאל

מות בתור הדומה הוא מפנה אצבע לכיהון הספרייה

לי מין מילימם מתנף, זאת היתה העודה היחידה

TER , 188 CIT.

שיי, מאומק הא אומר: ההייתי שם אומלל מאוד".

אותו מקרה קרה לי בקולג' הישן שלי באוקספורד כשהבאתי לשם את אשתי כדי שתראה היכן למרתי. השוער הזקן בכניסה, שבטח לא ראה אותי עשרים שנה, אמר כחביכות: Jamuel, I ושו have nt seen you for some time. לומר שאני בנאדם שקל לזכור אותו, אני לא מנמנה אין לי זקן אדום. אנשים בתפקידים האלה משוט עושים מאמץ מקסימלי. איכפת להם. התופעה הה

גלימת הקטיפה שלו מאוכסנת

בנפתלין. הוא מרגיש בה "מגוחך". למכתבי ההזמנה שקיבל ממלכת בריטניה נענה רק שלוש פעמים, כשביקר בפתיחה השנתית של בית הלוררים. לא מכבר נתמנה כיו"ר קרן התרבות אמריקה־ישראל. לורד סמואל מהר הכרמל וטוקסט, וויקאונט, נכדו של הנציב הבריטי הראשון בא"י, הוא גם פרופ' דיוויד סמואל ממכון ויצמן, מתקרב לגיל 65 שבו יאלץ לפרוש מתפקירו ולהצטרף לשאר ה"פרופסורים בפנסיה שמסתובבים פה כמו נשמות אבודות".

> מאת בילי מוסקונה לרמן צילומים: שמואל רחמני

באמצע, כין השמאל לימין, היכן שיושבים אנשי מדע וחלק מהשופטים. ל"סטטוס הלורדי" שלו הוא קורא העניין הוה" או הבעייה הוו של להיות לורד". בעצם, כל ההתרחשות הזו קצת הפתיעה אותו. לא שוק טוטלי", כמו שהוא אומר קצת בציניות, אבל זה בהחלט כא לו "קצת בהפתעה". סבא שלו חי ער גיל תשעים ושלוש, והוא יצא מתוך הנחה שאכא שלו יגיע לאותו גיל. אביו נפטר די בפתאומיות מתתקיילב ואו העניין הזה" נפל עליו. למען האמת עברה לו בראש איזו מחשבה לררת מכל העסק, אבל הסבירו לו שזו פרוצדורה די מטובכת שגוררת גם החלפת שם המשפחה. נרחק אל הקיר והסכים.

מה מעצם נותן התואר חוח? הבלט ההונגרי, בארץ, השנריר הבריטי קרא לי 'לורד'. אולי חשב שכך נכון לעשות. פרקטית זה לא נותן שום דכר. אמרו לי שאפשר לקבל הנתות במסעדות וכבתי מלון, אכל אני מעולם לא ניסיתי. זה כן מקנה את

ישר קרא בשמי וברך אותי לשלום".

לעשות עליהם רושם טוב. אפשר לקבל אש"ל זעום אוצרי שרותו בחייל בריטי בביונגלים של בורמת הא

האחים לפלשתינה עם חבילות של בגדי קטיפה, למס עם ניתיות רומנטיות אוצרי כל הסיפורים שלו עם תרבות אחרת. דיוויד סמואל נולר התכרר להם מהר מאוד שאין כליכך מה לעשות איתם בבית החולים אזגוסטה ויקטוריה, ירושלים. בשנות השלושים, כשהיה ילד, תלמיר בית־ספר יסודי, נסע כאן. אבין לעשות דוקטורס כארצות־הברית. שני הבנים

נשלוזו לסכא כאנגליה. מהבית כאנגליה הוא זוכר

שוער בכניסה ומכונית עם נהג. זאת היתה הפעם

הראשונה והאחרונה שלמר ספרות והסטוריה כמו

שצריך. בבתיהספר כארץ הקפידו מחות. דגא זוכר את

והוא מצא שהוא מגלה בהם עניין. למד ללמוד ואהב את זה. הגירויים

טבי היה או שר החוץ של אנגליה.

איינשטיין גר אצלנו ככית. גאנויי שהה שם כעה

ביקוריו באנגליה בתקופת המאבק על חרותה של הודו.

כמאמץ נדול על מטכח כשר. סבא שלי אכל בחיק כל

הויכוחים הפוליטיים המוערים שהתנחלו בבית

הריבוחים השלים באוקספורד לא היו החיכוך הראשון בתקופת עליות הפאשיום". אחרי שנתיים, כשחורו שני

האחרים וויו בבית. "למרתי

בלונדון "הלימודים היו לימודים".

עצמו בתוך ילד שכונה כינורות ומגדל חתולים.

היתה לך איזושהי התלבטות, אסיל

מחשבתית, בין כאן לשם? היתה פעם אחת שהרגשתי שיסוע פנימי. הייתי תלמיד בתיכון וכאותה תקופה היו בבית־הספר וביו התברים הרבה זיכוחים האם סכא שלי צדק כשמינה את חאג' אמין אל חוסייני למופתי של ירושלים. הילרים שלמדו איתי היו מספיק נכונים כדי לא להטיח בי אשמות. לא ידעתי בריוק מה קרה. זאת היתה סוגייה

כשריברתי עם סבי על זכות היהודים לחיות כאו אותו לאיזושהי מסקנה פילוסומית שמרינה המוקרטית עם תרבות רצינית עדיפה על כל משטר אחר. במשך השנים בהן כיות כאן האשימו אותו ביחס אמביוולנסי. ביכוי שישי הלכתי לבית הכנסת וראיתי את היהודים השיא היה המינוי של המופתי. סבא שלי היה אדם תאנגלים שהתפללו עם צילינרר. סבתא שלי שמרה רציונלי ותניוני. הנימוק שלו למינוי המופחי היה שעל ירי כך הוא יצליח לנטרל אותו. זה כמוכן לא הצליח. ימל שהוף זאת היתה העודה היחידה במאמץ גדול על מטבה כשר. סבי אני גם זוכר את ההאשמות הוא מחב איתו. יחר עם זה הוא אהב את משל שהים נשבילו אוקספורד צבועה כאפור. לא מה שתתחשק לו ונסע לשכת. אני גם זוכר את ההאשמות הוא מחב איתו. יחר עם זה הוא אהב את משל שה שם נשבילו אוקספורד צבועה כאפור. לא הארץ וכמכתביו לסכתי בתב שהיה רוצה להשתקע (חמשך בעמוד הבא)

35 BIREVIO

היה מרובר במאות ספרים.

הרעיון טווה למעשה הסכא האנגלי שלו.

ממני. היום אני מנסה לעמוד על היחס כין המוח לגוף.

הרליק אצלי סבא שלי, אבל יתר עם זה אני גם מאמין

האיכפתיות הזו מיתרגמת לשורה של עשיות חברתיות

כארץ וכעולם. הוא מרגיש, הוא אומר, שהוא שייך

לאיושהו גרעין מוחות בינלאומי שהמטרה המשותפת

שלו, בהפשטה, היא לנסות לבנות עולם טוב יותר.

בארץ הצורך בעיסוק הזה בא אולי גם כדי לעבות על

רגשי אשמה קלים שמציקים לו לפעמים משום שהוא

איננו מעורב כפוליטיקה הישראלית. יחר עם זה הוא

יוזם פרוייקטים חינוכיים-חברתיים בתחומים שונים,

מעורב בנסיונות לשיפור הוראת הכימייה בארץ, חבר

כחכר הנאמנים של "כצלאל", "האוניכרסיטה

סמואל ליושב הראש של קרן התרבות אמריקה־ישראל, שתקציבה – שני מליון דולר. תקציב לא קטן. מינויו בא

על רקע מחלוקת בין המעורבים

התרכותי של אמריקה". כמלים אחרות אפשר לומר

אופי ההחלטות. את פרופסור סמואל הציעו לתפקיר

על הישראלים, ויצליח להפיס את דעת שני הצדרים".

המשפחתית שלנו. אני לא אוהב לנקוט כעמדות

קיצוניות ולהיתקע בהן. מצר שני, אני נוהג לנתח כל

פרופסור סמואל: "את הנינוחות ירשתי מהמטורת

משפט שיכול להיחשב גם למתמאה, וגם לא כל-כך.

כחורש שעבר התמנה פרופסור דיוויך

הפתוחה", "שנקר", מוזיאון תל־אביב.

פרופטור דיוויד סמואל הוא אדם שאיכפת לו.

שיש קשר בין העיסוק הזה לבין גילו של הארם".

(המשך מהעמוד הקודם)

בכרמל ולכתוב ספרים. אכל הממשלה הבריטית לא נתנה לו להישאר כאן בנימוק שזה יפריע למושל הכא. היה לו חשוכ שכל הנכרים שלו יתחתנו עם נשים יהודיות. הוא מאד שמת שאנחנו חיים כאן, ועודד אותנו לוה".

אגב, נשנת ארכעים ותשע סבא שלי בא לביקור. בישראל. נסעתי איתו למפקרה של יגאל אלון כנגב. כדרך עצרו אותנו ליד פאלוג'ה. היה שם כים של חיילים מצריים שפונו. ביניהם, כך התברר לנו אחרייכן, היה גם קצין מצרי צעיר כשם נאצר".

לאכא שלי שהתחיל כבן של הנציכ והמשיך... כבעל לאשה די מיליטנטית לא היה קל כאן. יחד עם זה הוא היה רומנטיקן. היה תומך נלהכ כתנועה הקיבוצית. היתה תקופה, אפילו, שעבד כמתגדב ככביש צמח. כל העניין הזה עם הככיש היה ממש רומנטי. גם כשהיה מנהל הרריו, הוא הביא לשם מין אווירה חלוצית. עוברים וותיקים ברדיו סיפרו לי כי בזמנו של אכי היו שם יחסים טוכים מאוד".

אחיו הצעיר של דיוויד סמואל הוא איש עסקים ניו־יורקי. את פרופסור סמואל הפרט העוברתי הזה מצער. יש לו הסבר. אחיו למד כוושינגטוו לו הסבר. אחיו למד כוושינגטון 🖔 בבית־הספר לדיפלומטים ע"ש ג'ון הופקינס. אחרייכן חזר לארץ לקבל תפקיד, ומשה שרת, אז שר החוץ, אמר לו שכל המשרות תפוסות ושיחכה עד שמשהו יתפנה. ההמשך ירוע. אגב, בניו של האת הצעיר, זה שיושב בניוייורק, יירשו את

התואר. פרופטור סמואל הוא אכ לשתי כנות. גדיות במשפחה המה? "המשפחה של אמי, שמוצאה מרוסיה, היתה חמה.

הצד הבריטי חי 'לפי המסורת' והיה יותר מאופק. אני מתנדנד בין כאן לשם. יש אנשים, כאן במכון וויצמן, שתושבים שאני מתרחק מכל אפשרות לקירנה, שאני מנותק. זה בכוונה. לי זה כרור שאם מתקרבים יותר מרי אחר לשני, זה מפריע לחיים".

באיזו שפה אתה חושבי

בעברית ואנגלית סימולטנית. אני מודה שאני קורא אנגלית ביתר קלות. עד היום, כאשר אני מרצה בעברית, אני צריך לחשוב פעמיים לפני שאני אומר משהו – האם זה זכר או נקבה. ורק אם יש סופר או משורר ישראלי שיש סביכו הרבה רעש תקשורתי אני עושה מאמץ לקרוא אותו בעברית". בסלון שלו אין רמז לטלוויזיה. הוא, כמו אשתו, מעריף לנצל את השעות הפנויות לקריאה. את ההשכלה הספרותית שלו רכש נתנאים יוצאי רופן. כשהיה סטורנט באנגליה התגלתה אצלו שחפת. מיד שלחו אותו לכית תולים ומשם לסנטוריום מפורסם שבו כילה כשנה וחצי. ככל יום גמר ספר. אופן הקריאה שלו, כדבריו, -מאוד אינטואיטיבי, לא מוררך", אכל ככל זאת וכסך הכל

צער לפני כל החלטה. אני טולרנטי. נמשך שנותי הרבות למדי במכון ויצמן היו לי מעט מאד חילוק דעות קיצוניים עם אנשים. זה אולי קשור לגישה האירופית־יתודית הטוענת שבעצם, כשום עניין השוב אין מנצוזים מוחלטים ואין מפסידים מחלטים".

בעיקרון אני נגר צנזורה. כך גם הצבעתי. קרצ לנו את הקטעים שגרמו למבוכה בכתיכה של יצוק לאור שלא זכה במילגה. האמריקנים פתאום נהפט רגישים לזה שהנה אנהנו תומכים במשהו קיצוני. ום היה ויכוח בשאלה האם הדברים איכותיים מבחינה אמנותית. חבל לי מאוד שעל הרקע הזה התפפר צדם כמו חנוך ברטוב. הוא אדם כוב, ישר ופיקת אני, בעיקרון, לא מסכים להתערבות של האמריקנים וכהחלט לא בלי התייעצות איתנו. עד עכשיו לא היה מספיק מגע, לא היה אימון הרדי. ישבנו יתד עם החברים האמריקנים בקרן כמשך המישה ימים לשונו להכיר אחר את השני, לטוב ולרע. יש להם אשנה בנו שנשתרל לספק להם את מירב המידע הדרוש להם".

יום לפני הראיון עמו נערכה כביתו של פרופסור דיוויד סמואל מסינת הפרידה לחברים האמריקנים של הפרידה לחברים האמריקנים של הנהלת הקרן. עכשיו מקפל הפועל את ביסאות הבוורים על הרשא מקם ביסאות הגון הפוורים על הרשא מאוד פסטורלי. לא שומעים שום רכר חוץ מציון הציפורים. בתשובה לשאלה האם המקום הזה תא בכתינת כועה המנותקת מסביכתה, הוא אומר שהשקט הזה נתוץ כרי שיהיה אפשר להתמודד עם הבעיות של

ליד תארי האצולה קיים גם רקורד אקרמי מרשים למדי. בוגר החוג לכימיה באוקספורד, דוקטורט שולף תמונה של ורוניקה אשתו. מסכים איתי בפילוסופיה מהאוניברסיטה העברית בירושלים, כשמתה מתולה בנאווה שהיא אשה יפה מאוד. ככללן מדען־אורה באוניברסיטאות האמריקניות הארווארד. יש לו יחס של הערכה מעורבת בחיבה כלפי ועשים קליפורניה, ברקלי. היום, אחרי הרכה שנים של כשהוא מרבר על נשים – אמו, אשתו, בנותיו וכל אשה עבודות מחקר סולידיות, רציניות, מרוייקות, עבר אחרת - הוא מצרף למלים תארים כמו "נאות". לתחום חרש, "מאוד לא פופולרי". פרופסור דיוויד "תוספות", "אינטליגנטיות". אשה ישראלית מוכרת סמואל מנסה לעשות סינטוה ולקשור חוטים דקים בין שנשאלה עליו אמרה בוצא מקסים, אינטלננסי, נעים המרע, המוסר, הפילוסופיה והאסטתיקה. את תחילת מאוד אבל... אנגלי, את יודעתר.

יודעת. התומה שבינינו כנוייה מתומרים רכים, מתוייכים, מאופקים, מסוייגים. הכל רתוק מאוד מגילוייילב מסעירים, דרמות או התרגשויות. גם כשפרופסור דיוויד סמואל מוכיד מקרה שתרה לו, כון ונדיכור המאופק אינו משתנה. למשל כשבוע שעבר, באמצע המסיכה, .מסיכה פרטית" – הוא תיוד האמר, כאילו לשכנע את עצמו – הניעו שני גברים מהדבות של רחוכות וכדקו את תוכן הסירים. כמה שהוא מתרגז. .לא", הוא מתקן את עצמו, .לא מתרגז, עצוב". שהרבנות ברחובות מאוד קשוחה. לא איש של

דבובון לא וואג למגורים אדורי הפנסיהו

משהו בעניין". אתה מוטרדו כן, מאור".

אין ממה".

אתה בעד או נגד צנורהן

אני זוכר שעור בתקופת לימודי הראשונה. באנגליה הוא דחף לי לידיים ספרים שעוסקים בפילוסופיה של המרע. באותה תקופה הגישה שלי למדע היתה קרה ועניינית, והפילוסופיה היתה רחוקה כיצר משפיע המוח, המערכת המושלמת והמסוככת הזר, על הלב, הגוף, מערכת העיכול. כאמור, נושא קצת בעייתי וכהחלט לא פופולרי. אכל אני מרגיש מספיק וותיק ומנוסה כדי לא לעסוק ברברים אטילו חשב לכתוב מכתב־תלונה, אבל הוא יודע טריוויאלים. תת־הכרתית אני חש שאת הניצוק הזה מהפכות.

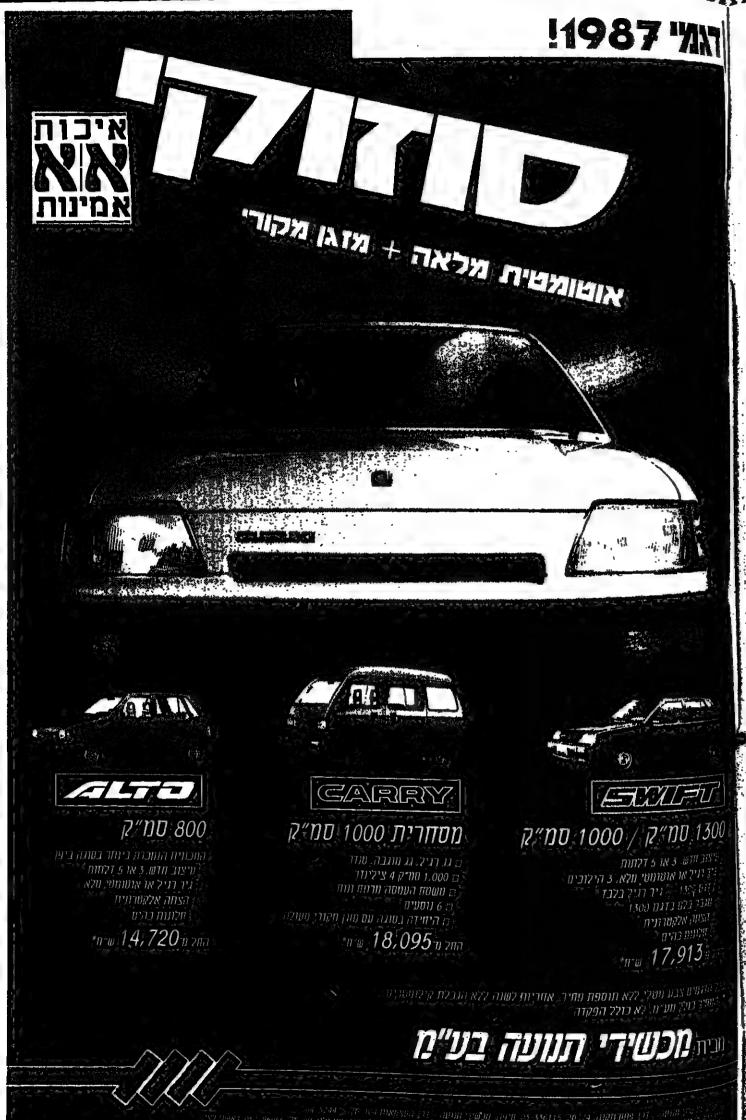
במקום הזה, עם הרשא ההציפורים, הוא נהובנו ארבעים שנה. כוה הלאה?

יש בעייה. עוד שנה וחצי אהיה בן שישים והמש. גיל הפרישה. כמו כולם, גם אני אקבל מכוב כו יהיה כתוב שאני צריך לעזוב את הבית, ההאפת היא שאין לי לאן ללכת. פרופסורים בפנסיה מסתובבים כאן כני נשמות אבודות".

-לא.כל מנהלי המכון קיבלו דידה עד סוף חייתם. כך שאף אחר מהם לא נלחק עד כדי טיפול בבעייה. אולי מראי לקנות דירה ברתובות, כסביבת דובובדון?

כנה יהיהו אני לא רואה פיתרון קל כלי מדומות ביולות. ורוניקה, אשתי, מאוד כועסת על כך שאני לא עושה

בהנהלת הקרן שחלקם טוענים כנגר -הקולוניאליום פרופטור דיוויד סמואל. לורד. תולה עיניים שיש הטוענים כי האמריקנים רוצים לשלוט גם על ברשא הירוק. מנקורת המבט של העיניים המעק מודאגות, נראה בוודאי בית הלורדים כלונדון זה בנימוק שהוא ארם "המקובל גם על האמריקנים וגם מרוחק מאוד, אפילו קצת מגוחך.

י אור אוו יותר, מדל 190 אינו לאך השנים אינות היו לאך האינות מדי 1978 אינותר אוו יותר. מדי או אינותר מדים מדים א אור אוו יותר, מדל 1970 אינותר משנים, אינותר מדים השיטורים מדים 1978 אינותר מדים אווי אווי מדים מדים במדים במדים

שלח לקרובים בחו"ל מתנה מקורית: ב די עוד אלי

באירופה הקרה יימתיםיי על הפרי הישראלי. לשלוח תיבת תפוזים, אשכוליות או אבוקדו לבית הקרובים והידידים בלונדון, פריז או בכל מקום אחר באירופה המערבית - אין מתנה יפה מזו. פנה אלינו בכתב וציין את הפרטים הבאים: סוג הפרי, מסי תיבות מבוקש, כתובתך המדוייקת וכתובת מלאה של הנמען באותיות לטיניות. צרף המחאה לפקודת פרדס סינדיקט. את השאר נעשה אנחנו.

פרי חדר (אשכוליות או תפוזים): תיבה במשקל 14 ק"ג

אוסטריה, אירלנד, אנגליה, בלגיה, גרמניה, דנמרק, הולנד, לוכסמבורג, צרפת,שוויץ:50 ש"ח התיבה

איטליה (אשכוליות בלבד), נורבגיה, פינלנד, שבדיה: **60 ש״ח** התיבה *

*המחירים כוללים חוצאות משלוח עד בית המקבל.

2020202020 פרדם סינדיקט של מגדלי הדר בישראל בעת

רחי קפלן 8 תייא . מיקוד 64734. טל. 253326-03, 03-210121

Charles de la TU-

נסקות נאחורי הגליו**ת**ו

ותים מעשר 6) נתים מנינורי, אשר אותם תובעים התחגכו על את מעלמה למשפטים.

ש שנסים המקשים מתוך עיקרון על עסקות זק ניוון שניפה להם שהופכים אותם לחותמת זק ניוון שניפה להם שהופכים אותם לחותמת זק ניוון שנים נורךידין אתר. אבל לא חסרים מש מעום נקים מרכב. לפי החוק אסור לשופט לש מעוב נעיסקת הסיעון. אבל גם כמישור הזה שות זפן של רמוים. לא אתת רומו שופט כלשהו ליוו מצוח לא פורמלי, כמובן) אם העיסקה לאל זו לא למשל, הקטבור והסנגור שוטחים מיקים האם השופט יקבל את העיסקה ולפי הרמו הברור זה

האם לשער חיים שפירא אומר: .אסור כשום זו לשנט חיים שפירא אומר: .אסור כשום זו לשנט לתח מראש רמז על דעתו בקשר ליון מווטות את השופט לגבי גזר הדין. צריך לין ששוט הא בן־אדם. הוא לא אמור להשליט בעוק על העולם אלא לפסוק בין הצדורים. זו לשו. העי מבין מרוע השופט צריך להחמיר יותר פודשתיו של התובע אינן וריגות כמיותד".

ולם הגרוע מכל טמון כאותם מקרים בהם השופטים הם אשר מפעילים לחץ על הצדרים לגמור כעיטקת טיעון. וגם זה נאתו צופן של רמוים. מקובל שהשופט מאות לצדרים אם היה מוכן לקכל מיסקת סיעון, כמו למשל: "אולי תצאו ליסקה זה מקובל כרמז גס. אכל לקנת מן מדה מסלה בין שופט לנאשם כאונט שלא היה מונידי מגינור, כה הופעל עליו לחץ כוטה. השום שן שלא אנס את הבחורה. הוא סיפר שהחל ליש ציתה יחםי מין וכמהלכם רבו. השופט, שלא גם מאם לא מיוצג, לחץ את הנאשם לא מיוצג לחץ את הנאשם לא מיוני מאתה לא

זשחק פוקר

וש שים ואשם ו' בקחר בקמים. ש השקן הוצע לי פונש של מאסר בחות שיורת בסעיםי האישום המילה, הוא קרב, חורשע ונדון שופים

המאטרי לילוניאני להמצעה חייו היירג עם שורים

אינה של התבון לשופני אינה האינה בתבון לשופני של השלבה לפישעת שיעון: של השונג האמנים למפוח פותך של השונג האמני להם של השונג האמני להם

ות לחדות: זוו ככר שאלת פסולה. כשתנאשם הא לפד למי את הא למי אמר לו חשופט שהוא מוכן לקבל את מיש הצאם מעצה מגונה. במשך מיש הצאם מעצה במשר מגונה. במשך היים למית האי מיצר השומט מנסה להכריח את השלחות במוך למרות שטעו שגם לא היה שום תו מיש מעצה מצירוש הודח להודות ככר, מיש מעשה שלא יעשה".

תקוח ארביב (מימין) ושרה אנג'ל: אינטרס הציבור ביטל את העיטקה.

למרות החריגים הללו ממשיכים כל הצדרים לתמוך בקיומן של עסקות הטיעון. אחר הגורמים החשובים להמשך קיומן, הוא האמון שנותנים הנאשמים בתכיעה שתקיים את חלקה בעיסקה. מעטים המקרים בהן חזורת בה התכיעה מהתחייבותה. מעטים, אכל קיימים. כמו זה שהחל בתורש נובמבר 1984, ביום בו נעצרו וצישה חשורים בסתר בסמים, כיניהם שרה (שמוליק) אנג'ל ותקוה ארביב. לפי כתב האישום רכשו השתיים את הסם מעבראללה נטשה מרמאללה, ואיחסנו אותו על נג ביתן שכשרות נורראו

בתל-אביב.
המשטרה שנכנסה לדירה ללא ידיעתן מצאה ליר
הסמים שני אקרחים גנובים. עו"ד יורם שפטל,
סניגורה של ארביב, ביצע עיסקת טיעון לפיה תוותר
התביעה על סעיף החזקת הנשק שלא כדין, בתנאי
שהנאשמת תורה בעבירות הסמים. ביום עריכת
העיסקה התברר לתובעת שאחר האקרחים הוברח
לכלא רמלה, לבעלה של ארביב היושב באגף השמור
"רקפת" כו כלוא גם בעלה לשעבר של שרה, שמעיה
אנג'ל, ער לנילוי הפרט הזה טברה התביעה שהקשר
בין שרה אנג'ל לאקרה מבוסס יותר מאשר הקשר של

ארכיב. יום לפני ביצוע העיסקה בכית משפט חזרה בה הפרקליטות והודיעה לסניגור שלא תקיים את תנאי ההסכם. ביקשתי לרחות את המשפט כדי לעתור לכנ"ץ שיתן צו שמחייב את המרינה לכבר את העיסקה, וקיכלתי צו על תנאי שמחייב את המרינה להסכיר את צערה", אומר עו"ר שמטל, בסופו של דבר דחה בית המשפט העליון את העתירה וקבע שעיסקת טיעון היא הסכם מחייב שצריך לפעול על פיו, אך הואיל ומרובר כאן באינטרט ציבורי יש למרינה זכות לחזור

כה מהתחייבותה". התביעה זכתה כבנ"ץ, אכל תקווה ארביב זוכתה מהאשמה של החוקת הנשק.

לפי עו"ר נירח לירסקי, עסקות הטיעון שנערכות עם התביעה יש כהן בדרך כלל מיצוי הדין. לדעתה לא מחלקים מתנות בחינם. אם התביעה שמייצגת את הציבור מסכימה לעסקות טיעון חוקה עליה שלא תמעל באמן חציבור, ותלך לקראת הנאשם רק אם יש סלונים אמר לקראתו מבחינה מוסרית. גם עו"ר אודי בתשעים ותשעה אחרו מעסקות הטיעון. אוי צר במשא ומתן לא יעשה דבר בניגור לאינטרס שלו. התביעה וההגצה מנהלים משפט קטן ביניהם ובטופו של דבר מניעים לאותה תוצאה שבית המשפט היח מגיע אליה מותר לסמוך עליהם. את קבלת עיסקת הטיעון הוא מותר כמתן קרדים שמגיע לפניגור ולקטגור, שמפגם רואה כמתן

רצונותיהם וזא נכון, אמיתי, והגן:
ועריין נותרה פתחה השאלה היכן מתממש יותר
האינטרס הציבורי: האם כאשר דנים נאשם לשנת
מאסר בעקבות עיסקת טיעון, מיר לאחר ביצוע
העבירה, או במצב בו גוורים על אותו נאשם מאסר על
תנאי וקנס כססי בתום משפף שנסהג המש שנים,
מתוך התחשבות בעינוי הדין הממושן שעבר עליו.

כולנו גששים (תמשך מעמוד 20)

(המשך מעמוד 20) פיו, אני מכיר את זה. כעור שעה בפגישה האישית הוא ישאל: "לשם מחז מת הרווחת מהעלבתוז ידעת שדעתך תתקבל אז למה ההתנשאות הזוו".

לא פעם הוכיח אותי כך. תוא היה רגיש מאוד לנקודה זו. בדרך שיטתית לאורך השנים, כך נדמה לי, שיפר אה עצמו כנושא זת. חכמתו של איינשטין, כמו גובהו של כרים עבדול ג'אבר או כשרונו של ישה חפץ, ניתנו להם בחסד עם

כשרוננו אינו קניינגו, היה אומר, רק הישגינו הנובעים מהדרך בה בחרנו להשחמש בכשרוננו, והחתירה לשלמות עצמית, שלנו הם.

לא פעם ישבנו וחזינו בטלוויזיה יחד. לא בסרט מופח אלא במשחקי כדורסל מהליגה האמריקנית ומשחקי כדורגל אמריקני ביום שני. גם זכרון לשנים יפות באוניברטיטה בארה"ב תיה בזה, אך גם הצורך והחנאה לחזות בשלמות או בחתירה אליה במקצוע כל שתוא, בעומק כל שרוא. השלמות הזו היתה תמיד ראויה בעיקרו לחזות בה וללמוד ממנה.

ללא הפסק שאל האם אנחנו באמת ובתמים חותרים לשלמות במקצוענו המיוחד או שמעייפות אנו מסתפקים רק ביוקרה שבנדירותו.

אשר חיה איש קשה... כן הוא היה איש קשה. ניצוצות מבזיקים מאכני צור, התכן רק ניצת כהם.

תוא חיה תוקפני אך לא פוגע, עוקצני לעתים, אך לעולם לא וולגרי ומעליב.

בחיל האויר השאיר רושם עמוק של דרך ביטוי, מלים וסגנון שהפכו לחלק מתחיל. בחלקם נבעו מהחומור המיועד לו, אך ברובם, כך נדמה לי, מניתוח מאוחר של דיונים משותמים שנועדו לקלף מסיכות מעושות ולכרר דברים כפשוטם.

וכי איך תוכל להתמודד אחרת בדיון אחד מתוך עשרה באומו יום, דיון חשוב על שכלולים עם מהנדס מתחכם הזורק שמות ומושגים ארוכים ומסובכים כדי להמום את שומעיו.

בסוף תצגה כזו היה שואל: "בסדר, אז מה עם המכונה הזוז מה היא בדיוק עושהז" כך, מכונה במ"ם פתוחה. כעת יש צורך להסביר באמת, השמות לא יעזרו שוב. חדיון ווֹתב למסלול חדש, יותר פשוט, יותר מובן, יותר ענייני. האם זו הסיבה שאהב את אלתרמןז על שרצליח להרטיט את הרגש גם ללא שפת זמבנים מסובכים:

לא טסתי אתך בטיטות מבצעיות ואיני יודע אם חיית טייס מעולה, טוב כמו השם שהוצא לך. לא תחסר לי כטייס יש טייסים טובים רבים בחיל. לטייסים יש תחליף.

הכרתיך כמפקד יעיל והגון וגם כמפקד לא תחקך לי. מפקדים אחרים עשן ואת לפניך ויעשו

זאת אחרין. תחסר לי כחבר לפרץ צחוק מתוסכל לאחר שעתיים של דיון סובב במעגלים ולא מתכנס אל מטרתו, כשפתע יצופו חגששים עם "או מח היה לגוו: פלגים, פלטינות, לא לשכוח את האלמנט..." ושוב מנסים תכל מחתחלה.

תחסר לי כשותף לצחוק על "טיל קרקע חומוס" לא כעל חטיפש שלהם אלא חטיפש שלנו, אנחנו עצמנו, הטיל חופלא שחמצאנו, שאולי אינו יותר מטיל קרקע חומוס. כולנו נששים. שוב מהתחלה ננסה שוב טוב יותר.

לא תחסר לי כלוחם מבריק אלא כאדם היומיומי שהמשכה לחיות למרות ועל אף תחילת. לחבר אין תחליף.

קח לך את זמנך. רדוף אחרי הרוח וחשמש. המשך לרדוף אחר שלמותך בשטחים שמנעת מעצמך בשל הרגשת החובה לתפקיד. נות בשלום חבר.

ובי ריכטר

41 supealo 🕬

זייִם ואוהבים

האשה המסרסת

אוד התפלאתי על כך שהסרט החדש בשובו של הנוסע השמיני" הוגבל אצלנו רק לבני 14 ומעלה. לרעתי יש לאסור על כל הגברים והילדים בכל גיל שהוא לצפות כו. זהו סרט נשים מונהק שנועד לחזק את האמונה ככוחנו, כוחה העולה של האשה, והוא יוצק כנו משנה־כוח להמשיך במאכקנו להאדרת מעמדה של

על מה, בעצם כל הבלה־בלה־כלה הנ"לז והרי מדובר בסרט של מדע בדיוני עם מפלצות שכמותן לא ראיתם אפילו בחלום כלהות, סרט בו נשלחת משלחת של אנשי מרינס אל כוכב לכת אחר וההרפתקאות העוברות עליהם במשך 16 המערכות עשויות להספיק לשלושה סרטים מכחילים אחרים.

כוח ותושיה, אמיצת לב, בעלת כושר מנהיגות, דבקה במטרה והעיקר: שמה בצל את כל הגברים הגיבורים במשלחת. הדברים מוצגים באורה כה ברור מאליו, את הסרט כ-פרו־פמיניסטי". כאילו מעולם לא היתה קיימת דמות שונה של בת המין החלש. ליד גיבורת הסרט הקרוייה ריפלי, והאשה השניה במשלחת האסטרונאוטים המופיעה לרפואה, סיימה לימודי משפטים באוניברטיטת כאשה־נינג'ה מטילת־אימה – ניראים יתר גיכורי החיל כה רכרוכיים, סמרטוטיים, חסרי תעוזה, זקוקים לעזרתה של האשה עד כי קיימת סכנה מוחשית לסירוטו של כל גכר הנמצא בסביבת סרט זה. ילדים בסרטים טוג ג'. היא השאירה מאחוריה את נישואיה שיעברו על איסור הצנזורה ויצפו בסרט הנ"ל -

Hipepin 42.

המוכנה להקריב את חייה – ככל אמא יהודיה מסורתית – למען ילרתה, או מי שממלאה אצלה

ובעצם מה יש כאן להתשלא, כאשר המפיקה של הסרט - גייל אן חורד, רעייתו של במאי הסרט גים קברון – היא טיפוס האשה המסרסת: כך, מכל מקום, היא מוצגת בירחון האמריקני "באזאר" מחודש אוקטובר במסגרת סידרה על "נשים הישניות

כצורתה החיצונית – וערורית, יפה ולכושה בגרי משי עד הקרסול – היא מעוררת רושם שונה מאשר טיפוס האשה המסרסת. מתאים לה יותר להפיק סרטי אהבה קטנים, שמאלציים וסוחטי דמעות. עתה, משנחברר כי הסרט "שובו של הנוסע השמיני" אמור להכנים לקופה עד סוף השבה 100 מיליון דולר, היא וחשבת כאחת הכשרונות הלוהטים ביותר בהוליכוד. זו לא היתה הצלחה מטאורית: כבר סרטה הראשון -"משימה קטלנית" - הצליח להדהים את עמיתיה ולמלא קופות, כאשר בהוליבור של היום נדיר למצוא נשים בצמרת התעשייה. גייל ובעלה מגדירים עצמם מטורפים לעבודה ולקולנוע. כאשר בעלה כתב את כדי לשיר שירי מולדת. אז חזרנו למועדון הזה התסריט הוא ראה לנגר עיניו את רמותה של אשתו אלא שכאן זוהי חגיגה של האשונ גיבורה, רבת אשר "כמו הגיבורה, ריפלי, לא־דווקא סופרמן אלא מולדתי". בעלת רצון אדיר, אינטיליגנטית ובעלת יכולת להתמודד עם כעיות מסונכות". היא עצמה מתארת ו-ארסים" ליד הבית שלך.

גייל נולדה בלוט־אנג'לט אך לתעשיית הסרטים הגיעה כצורה לא מתוכנגת. היא נישאה לסטורנט סטנפורד והתעתדה להישאר באיזור סן־פרנציסקו ולהתחיל לעכור כמקצועה. אלא שאו הוצע לה תפקיד של אסיטטנטית לנשיא חברה קולנועית שהתמחתה המתמוטטים וחזרה להוליכוד על מנת ללמוד את העסק מן התתחלה. לאחר זמן קצר ככר היתה מעורכת בכל מוקדי ההחלטה של החברה, כולל ניתוח תסריטים, ליהוק, הערכות כספיות של הפקות, ולבסוף התמנתה להיות ראש מחלקת הפרסום של החברה.

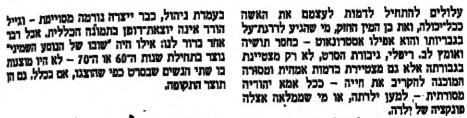
את בעלה הנוכחי פגשה, כמובן, במסגרת העבודה, והיא לא הכחישה מעולם כי עזרה לקידומו בסולם התפקידים. לשניהם נורעה חיבה מיוחרת למרע בריוני, והם החליטו על פרוייקט משותף. גייל יסרה חברת סרטים שהפיקה את "משימה קטלבית", והיא מודה: השתי אז מאחורי גבי את חוסר האמון בכוחותי. אנשים אמרו: איך אחת קטנה כמוה מסוגלת לקחת על עצמה אחריות עצומה כזו. אבל אחרי שעשיתי זאת פעמיים, אנשים כבר מחפשים ארתייי.

נוסחת העבורה שלה היאו -מה ששלך – שייך לי, ומה ששייך לי - הוא שלי. אני אפיק את כל הפרוייקטים שבעלי מביים, אבל לא בהכרח הוא יפיים את כל מת שאני מפיסה. וכך, כשאני עסוקה בהפקח שלי - הוא יכול לנצל את הזמן לכתיבת תמריט". כהתאם לכך הם יצרו שלוש חברות המקה: שלה, שלו ושלהם. הסרט הבא שלה, בלי ג'ים קמרון, יעסוק בבעיות האפרטהייד בדרום־אפריקה.

הזוג מתגורר כבית לא חדיש (משנות ה־50) על אחת מגבעות הוליוור, עם הרכה משטחי רשא. היא מורה שקשה להם לעסוק במשהו אחר פרט למקצוע. וכאשר לווג הנ"ל יש כמה שעות פנויות הם הולכים לבית קולנוע, משלמים שישה דולר וצופים בסרטים של אחרים.

לא. איש בלוס אנג'לם לא יכנה אותה טיפוס המסרטת. האשה האמריקנית בעולם העסקים,

> גייל אן חורד כפי שצולמה ל"באזאר": בהוליווד לא יכנו אותה "אשה מסרטת".

לילה יצאנו לשתות בירה ליר הבית, וגם לשיר שירי מולדת. המולדת שלי קצח הש תנתה מאו שרנו את השירים הללו ליר המדורה, אבל לא תיארתי לעצמי עד כמה.

היה קצת קשה למצוא חניה במקום כתליברוך אליו באים בלילה לשיר שירי מולדת. החוף אמנם גרול אבל המכוניות גרולות הרכה יותר ממנו. לכן הלכנו לחנות מן הצר, ושם, לפתע, כחשכה, ראינו דמויות מתכתשות כיניהן. רמות אחת היתה שמנה מאוד וערומה מאוד. זונה שהפסיקה את המעשה באמצע ולא כרור למה. גבר אחר עם מכנסים מופשלים חצה את הכביש בריצה לידינו וברח למצוא מסתור כצד השני. היתה מהומה, ומשום מה החלטנו לא לרעת למה. והרי אגחנו בסך הכל הגענו למקום בתליברוך כדיוק כאשר שרו שם את הו, ארצי

מולדת זו, בין השאר, גם ארץ נורמלית עם זונות

ורוטקופ

תחזית לשבוע שביו

עקדב (23 באוקטובר ער וג בנובמבר

את האגו בעד.

וטובבים אונכם:

31/ באוקטובר ל-6 בנובמבר

ביסים אלה אתח עשויים לבלות הויבה בי חובי

תרבות" למיניהם, תיאטרון, קונציטים: ובפוף תשבוע – בטיולים שווצאיו אוכם בחשוניה ילר שיו תעניינים מהחילים לקטהרר, פחוב אנינה!

קשת (22 בנובמבי ער וג בוצמבר).
יש לכם מחסור בשעות שונה, וזה זמן מון חול לים את תחסר ולחורגע. מריט שושכר לשו ה מוחור לשומש. לפרוייקשום מון אוים וח

קדימות בימים אלת. אתם מיסיבים לי

かってん ツノ

מלחמת שוורים

ות מושהו ולניר נרמה היה שמשהו שרה לידו פאו שובו הוא חסר מנוחה, חסר סבלנות. מואה שהנסיעה לארצם של לוחמי־השוורים לפוח משוד לצעיר כן ה־24.

כנו שנים שגליה עוקבת בסקרנות אחר תמחת ידידותם של בנה וחברו יורם. השניים גדלו שה משכים, למרו באותו בית־ספר. התוצרו ביניהם של מוש הבוודטל וגם על חסדי הנערות. שניהם דון נולי שיער מתולתל, כתפיים רחבות, סנטר חוק,

וק אורי השירות הצבאי נפרדו דרכיהם. ניר הלך ופר משומים ואילו יורם נכנס כשותף לעסקי שלשתיקה של אביו, התוחתן, קיבל מהתורים רירה חות שני מכוניות. דומה שבניל 24 הוא כבר השיג אמ אונם הישנים וצמריים שעליהם נלחם כומנו ותורם – אביו שלו, אורי, אתרים – כמשך הרבה וע בענוה קשה ובחירוק שיניים.

לפעמים אל הפנטהאוז, נכגס לחדרו של ניר וכאילו שם פורק מעל עצמו את משא המשפחה, את עוברת תקרה נמוכה מאור, מנסה להודקף, להתיישר, ו... היותו "ארם מסורר בחיים". חוזר להיות נער פרוע, שובב. אף־על־פּירכן לא תמיד הוא מצליח לגשר על פני התהום שנפערה בינו לכין ניר. ניר עדיין נשאר, במוכן מסויים, ילד. נער. כאילו לחרוש אותו נדמה לך שתגיע לסופו כאיש זקן". קו ישר נמתח מבית־הספר העממי לגמנסיה, משם לצכא ומשם לאוניברסיטה. ניר עריין רואה בעצמו את

מררך הטבע, כאשר צעיר נושא אשה, הוא מתחיל

לגתק את מערכת היחסים ההרוקה שהיתה לו לפנייכן

עם ידיריו הרווקים ומוצא לעצמו הברים הרשים, לרוכ

זוגות צעירים. הגשים מתיידרות זו עם זו, והגברים

מהפשים שפה משותפת. ובכל־זאת, יורם עריין עולה

בגיל כל־כך צעיר. בעיני ניר, הנישואים עדיין נראים הפוטנציאל שטרם מוצה. רואה לפניו אין־סוף כמין תחנה רחוקה: "אחרי שאגמור משפטים, אחרי אפשרויות. צעיר שטרם הגשים את עצמו הוא עריין שאעשה סטאר, אולי אחרי שאטע לארה"ב עם מילגה "צעיד מכטיח".

בדי לעשות את התואר השני והשלישי. רק אחרייכן יורם כבר "הגשים את עצמו", וגילה חיש מהר הבן־ארם יכול להתחתן. כל זמן שאתה עצמך עדיין לא . שאני נוגע בתיקרה.

באותו יום שבו חזר מספרר כא אל ניר, לחלק עמו את חוויות הקורידה, מלחמת השוורים הססגונית. את אופיו, ספונמני והם. -אני עושה מה שאני רוצה. כבדרך אגב אמר: "לא תצליח לתאר לעצמך כמה למדתי מהמלחמה המטורפת הזאת" ואחרייכן, כאילו אני עושה בריוק מה שכראש שלי לעשות", הסביר לניר ערב נישואיו. עכשיו, בגיל 24, יש לו הרגשה נותק חום מחשבתו, כישר לניר בפשטות: גאני נוסע שהוא נוגע כגג, והגג מעיק. לניו־יורק. לשנתיים, שלוש, ארבע – השר יורע עד

ושוב חזר לתאר את מלחמת השוורים: בחשבתי שהיה צריך לקרוא לנה 'מלחמת פרים', שהרי חשור הוא בעצם פר מסורס, ואתה יודע שפר מסורס – כמו גבר מסורס – לא שווה הרבה. הצבעוניות הזו. הזירה. התרועות, הפר שנכנס למרכז המעגל, מהפש את "שבניל 24 כבר נהפכתי לזעיר־בורגני. למי שבשבילו האוייב, קצרירות, עורו שחזר והוא בוטש בארמה הכל כבר מוכן, ערוך, מסורר, קבוע מראש". ברגליו, מרכין את ראשו".

דווקא או נדמה יורם עצמו בעיני גיר כמו פר חסר טבלנות הבוטש בועם בקרקע מוצקה, קרקע

בטרוה שלפתע מאס בה.

תאומים (וג במאי ער 20 ביוני) חקאויות, מומלץ לקבל את עצתו של אתם נוטים לחתעייף עכשיו מבילויים ולקבור

(טן כפברוארי עד 20 בצארט)

מו בוי אך יש עם רוי

(ואוייל עד 20 בבואר)

(בינואר) מינואר) חוברון יחיו סוערים מאוד חשבוע ויי חב ומוכם. גם תרומוטיקה עולה עתה מקלקלו את תעניינים במריבוז על בסף.

> (מנכימאר עד 11 במברואר) קשום עבשו תוכניות שקשורות לקריירת. משוים למני שאתם מבובזים בשפים, יכול שהצעוכו לכלא התחייבות חברתית כלשי

משתוח לפני שתעשו צעד שכרוך בביזי ארידת (22 בוולי עד 22 באונוסט)

עצמכם בפרחיקט חקשור לעבודה. ההשראה תעי זור לכם לקיים את מה שהתחלתם. בענייני חקר: יירח חמול לצדכם, אך אל תנטו לחשינ רוכל בבת אחוו, ומוזר.

שרטן (11 ביוני עד 22 ביולי) חשובויים לגבי בילויים ורומושיקה וראים שובים, ורגשות שכבר קיימים יילכו ויעמיקו. ילדים יטבו אות איוכם, ואום איוכם צריבים לחתעקש לכם תואה. אל תניחו לכסף לחיות עילה לחיבות עם מישרוו, נסו לחשיג רגיעה ולהתחמל מעימו:

שווים בתוכניות לימודים או נקיי יהיו לכם רגשות מעורבים לובי וציאה לבילדי עו אות וחבור יקבו לכם תואה מרובה, אל ייני חבית ומצאים במוקד תשומה חלב שלכם. בית בא לשיבובים בעיר. עניינן השכל בתחום הקדוורה, פלאי להסתמך על החוש. זה זמן טוב לארח בביות אם כי עלולות לחתרגש עליכם מריבות משפחתיות

לוון נמורטער 10 באפרדל) היש שקוח מתן לכם נישח אתרה לנושא בתולה (22 באונוסט ער 22 בספמפר) לים אילקים. בשעות הבוקר שימו דגש על הזבוע לא בדאי לערוך קניות חשובות. בתחום הישות אלו יש לכם נעיה לווכחנות, אתם הבילוי, מתחשק לכם לעשות הומניות, אתם מעים חד, זה זמן טוב למנישות רומוטיות, אתם ליעים לרקדים בפרטים, ותבונה ושת שלוכח לפלפל מש רגו יפרו.

אות נקונים לראות מישהן קרוב מאור מאזניים (11 בספסמנו עו 22 בארקטובר)
שינה נקונים לראות מישהן קרוב מאור מאזניים (11 בספסמנו עו 22 בארקטובר)
אות משלות לשבש בחנות טובות בשי זה זמן טוב לרכוש פריטום וחדשים לאושה:
אות מסוייה בעקקים – מוערפת זה קוח – או מבשירים אלקטרוניים, השתורי
אות מסויים בעקקים – מוערפת זה קוח – או מבשירים מדי, השופוט שלכני
אות חלב או פחות עוב לשותפויות – לתיות אימפולטוביים מדי, השופוט שלכני יוה זמן עוב לרכוש מרישים וודשים לאושה צמוני קות די או מכשירים אלקטרונים וושתולו לא לחיות איממולסוביים מדו. השימוש שלכם זכון מכשיון, און חותר מדי מישים עלוכים לעווף אווכם

ישבנו מתחת לבמה המוצלת. אני זוכר שהתפעלתי מאומץ לבו של הפר. הוא לחם בגבורה, וגם נפל בגבורה. אחריו הכניסו את הפר השני והשלישי. כולם נתנו לקהל 'שאו' יפהפה. אבל כולם גם נפלו, אחד אתרי השני, לתרועות הקהל המריע. או הופיע השור הרביעי. ענק, שחור כמו פחם. זוג קרניים ארירות שגם מרחוק יכולת לראות שהן חרות כמרצע, מבריקות בשמש. מעולם לא ראיתי פר אדיר מימרים

-נמאס...". הוא אמר את המלה הזו ללא הרגשה

מיוחרת, אבל מיר חור עליה, ביתר פירוט. כאילו

באותו משפט ניסה למצות את כל המסרים שביקש

להעביר לחברה .פשום נמאס. בגיל 24 יש לי הרגשה

שהישגתי הכל, ולא נותרו לי יותר אתנרים. אתה

מכיר את התחושה: כאילו שאתה נכנס לחרר עם

שראך – אתה חוטף את הגג על הראש. כגיל 24 להיות

בשוי, עם עבודה קבועה, קריירה מבטיחה, דירה

מסוארת, שתי מכוניות. פגישות של יום שישי עם

החבר'ה, כולם במצב רומה לשלך. מדי פעם יוצאים

לקולנוע, מרי סעם יורדים לחוף הים לאכול אכטיחים,

לפעמים הולכים לאיזו הצגה, הכל כליכך מסורר

ניר מעולם לא הבין מרוע בעצם התחתן יורם

ומאורגן. כמו תלם אחר ארוך שכאשר אתה מתחיל

'בנוי', אין לך זכות לקחת אחריות על מישהו אחר".

אבל ליורם היו הנישואים תהליך טכעי שתאם

לא, הוא אינו יורע מה כריוק ממתין לו

משתו קרה לו בספרר. יורם נסע לשם עם אשתו

בניו־יורק. אולי ילמד מינהל־עסקים. אולי ישתלם

במחשבים. אולי... "אתה יורע", אמר לניר. "שאני

עושה מה שבא לי לעשות. עכשיו בא לי לברוח.

לברוח מההתחייבויות הקטנות. לכרוח מעצם הרעיוו

הצעירה. חצו את סארסכסטיאן, השער המוליך מצרפת

לספרד, עברו את חבל הכאסקים, דהרו אל מדריד.

כששאל ניר את יורם מה בעצם קרה לו בטיול, הוא

חייך, ואמר: -קבלתי שיעור בלתי־רגיל במלחמת

השוורים, באיצטריון המרכזי של מרריר. שיעור

יורם צחקו או קרה משהו משונה. מגוחר, בעצם. הפר המפואר הזה שנכחר להיות הרביעי כשורת הלוחמים שעתירים ליפול, החלים כנראה שכל תצשחק האידיוטי הזה לא בשבילו. כשביל מה לו לרוץ בוירה אוורי ברנש לכוש בגרים עשויים כסף וארגמן שמנתנף מולו בסמרטוטז המר החכם החלים שהמלחמה הטמשית הזו לא בשבילו. מי שרוצה להילחם --שיילום, הוא לא נכנס למשחק. עמר כך בזירה, מקשיב לשריקות הכוז בראש מורכן, אריש לניתנופי הגלימות של המטאדורים.

ביש לחם מינהג להוציא מהזירה פר המסרב לחילום. במצב המביך הוה משליך השופט מטפחת בחולה, רוה האות ללסלק את הפר. ואיך מסלקים אותו משם? גם זה סיפור יפה, דרך שהספרדים גיכשו במרוצת השנים. מכיאים לזירה שתי פרוח מיוחמות, ולמענן ממהר הפר לנטוש את זירת הקרבות

בוירה תוו", סיים יורם, -קבלתי את השיעור הכי בלתיימוסרי שקיבלתי בחיי. אם אתה לא רוצה להיות ציבור ואתה לא נלחם, אתה מקבל את הסיצוי העסיסי ביווער שגבר יכול לחלום עליו...'.

43 8132310

והמודעות שמורטמו ב"מערוב" בשבוע המקביל של 1951. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרטמז.

השבוע לפני 35 שנה

ב־2 שקלים תועלה תוספת היוקר

389 נקורות, שיא שטרם הושג

ואינרקס חחדש בין ותעשיינים

ווהסתדרות בחזדמנות ון יודיש

גביגי ההסתרדות לתעשיינים, כי

פת היוקר, שיעלה את ערך הנסר

רה בתוספת היוקר מ-111 ל-

נגרמוז ע"י עלית מחירי המזון

במסים בקשר להושנת למועצת

האינמרנציונל השיכואינמרכאי,

ההומנה נשלחה אל מנהיגי

מפ"ם אחרים וביניחם גם לכאלה,

דובמנים על סיעות האודות העבר

הגירושים החמוניים מהונג־

ושוכלוסה האמירה עודנה שרר

יוו בקחר בתמיר, שמא תומיע

המששרה עם צו בפינורי. אך לבי

דרת זאת שקטו הרוחות במקצח

החווים נכנכו למטלולם ודיגיל.

יתודיתנות

ממנתר (כקשמתן

סרויו הוונמק עבור 12 אים

שהתבנס בקדב בבדלין.

חעליה הניכרת בסעטמבר

ביום א' שומר לחיתום הסכם

עד כה בארצנו.

736 פרוטות.

וכלי בית.

בל חעובדים חשכירים | נדעם יוער המתיח הגיע כעת ל-במדינת יחנו חול מ-1 באיקי טובר מתוספת שבר של שתי לשי, לאחר שאינוקם יוקר המד חית עלה במשך שלושת החר שים השדרונים ב-18 נקרווו. בספטמבר עלה האינדקם: ב-9 נקורות, העליה הגרולה בין-י הם יתבעו החל מ-1 בינואר וור באינדקט מאז שנת 1947. אר 1952 שינוי בבסים לחישוב תוס־

ישראלית בחוף עזה"

אניה ישראלית התקרבה לחוםי עזה ונורתה ע"י תוחמי החוף המצריים - מוסרות תחנות חשידור הערכיות. ראדיו דמשק טוען, כאילו האניה הישראליה גם נפגעה.

בל כל אישור לידיעה זו.

המגישה הישראלית - מצי רית שנקראה ע"י הננראל ריילי לחיום בעוג'ה אל הפיר בדחתה לפי בקשת המצרים למוער אזר.

דוד ו-פועלי ציון שמאלי.

ויופאים וברי.

ממאה עד מאה ועשרת ן שה אחר. המועמדים לעליה הם אלפים יתורים עודם נמצאים ברוכם וזומר אנושי וכח אדם בחונגריה - ממר מר יחושע טוב ומועיל למדינת ישראל: של, חמנהל הכללי של משרד מועלים בעלי מקצוע, בעלי העליה הממשלתי למופרנו מלאכה, מחנדטים, ארויכלים, בניד לאדור שחור מנטיעונו לאר-צוות אירופה המוויחיה. מרווך מאדו אלף יהודים אלה נרשמו ריון שהקים יוורים ולאיוורים לעלות לישראל בחבישים רחבי כאחר, נפסקו כתחליך, אולם

לאולטו בנודיה לקורס וצמשך וחשים ותלמיך והא מר שמוא דובינר, ביליונר ברולרים, יליד סנרה, ואת מבעלי התעשיה וחד שובים ביותר מארצו, הוא גם בצל העשיה אצלנו ושתקי חשוב. ווי וושקים, ביהחי ברורור לפלטטיקה האורים. וחנה בא המיליונר ארצה החולים לעי זוכ את כל עסקור וליחפר לחלי בין לו השתו הצפיפה לקרס בין הבינייטים החיים אם להי שוקע באין אי טוע החיים אני נו יכול לשבהי בישתאל מכיי לחור או אחום

שומונות ביובלובין אליעור. לפנית : כפנימכא, שיכון ותיפי

THE PARTY 3.70 1.第177 日海 20 7 2 3 2 7 1 2 7 1 5 שוש של חברה פישם

חולרת בתם ליאורה חוצאון פסקים ב שברסקל ווברה בע-מ וכ איים החכם לנינו הסמבה" וילדי ההפקר

דל מית (לבית חלוי) האליעדר דורבים

20 10 1 10 2 11 11 2

מאת ינאל בויפינות משל הוציע השני יוכלהי ההשטרים. משל הוציע השניא ימערים מפנים

רפתי הולנדי מחמש מקום קבורה לפנית ו ח"א אי היים אים מים לפנית ו ח"א. הי ה' 196

דרוש זגני פיורי כביש מיה, ביו מל אביב

השמרנים ניצחו – ברוב

השמרנים ניצוע בבוירון חברישיות, אך לא בייוב נדול. רצר זה ניתן להמיק מותובאה שוציער עד חבוקר מ-225 מור רי בחירה (מתוך סך וובל של 625). אלה דום אזורי תבודיות בערים ובמרבזי התעשית שבי תם יד "חלייבוריי על העליונה ובאזורים אלה איבר ה_לייבורי 12 מנדשים, חשמרנים וכו ב-11 מנדטים הרשים ואימד אור חישנים, חליברלים זבו במניש אחר נוכף ואחר חלך למציאלי

כש אירי.

אה לאור חשבוע במוסקנה כריאקציונר, משרת ושיבשראלי ום ומרכא העפלים והמיעום

באדמירליות הבריטית ועד

חמנצה חתחלף, אך ה מנוינה נשארה מעינה...

סכסוך במפ"ם סביב ההזמנה למושב האינטרנציונל בברלין

משלחת רשמית למועצה זו.

בריכות שתונהל בוצרה חמ-

רכות של ההסתדרות על נושא

יוה הוריע נציג מפים מר ס, בנדור

רי, שדוא חבר "לאחרות העבר"

דה", כי גם הוא קיבל וזומנה לוד

שתתף במועצה, אך אינו חושב

המוכיר הכללי של חווטתד-

רות, מ. נמיר, חוהיר את החלק

השמאלי כתוך מפ"מ מפני וצני

רוו מתמדת תות סמכות ההסתד

רותן שושוליכון לשרוש מתשינטר

וציונל ורמו, כי אם ממים תשנר

אבדרו ביים שני בג לאיקפובר, בדרך ו רווי אלובי – שפור ניים – בינושוב – בן יוצרו

סיפת זחב (ברוש) עם וחדומים

למסרר בנד פרס אביתנ אפליפנים תיינ דיתי אלגבי פר קי די

להיעבות לה.

נציגי המיעום במפ"ם הדיעו | משלחת רשמית למועצה בברלין, על התנגרותם וונמרצת לחיענות תנקוש ההסתדרות באמצעים. לחומנה, מכיוון שהמועצה מהכני | חריסים ביותר נגר הפרף, משמ-סת בברלין שבגרמניה. נראה, שהשומר הצעיר גמר אומר לשגר

חץ של נומעים מתנו על הזוחנה

וצורבוית בתיא.

עם העברה המלחמה -הומה" על קו האוטובוטים ירושלים -בארישבע לשלב של מלחמת -קרח", מתנחל עתה דיון במשרד ודווקבורה בקשר לחקצבת קוים לשרות ואינאריאליון וחביים תרשים לאוטובוסים שעלולים והפך את ישראל לפולוניה אם לווביא לידי חתבנשויות אינטר

סים חרשות. הקו החשוב ביותר יפו, מאחר שמשרה התחבורה חגיע לכלל מסקנה, שיש להם-עיל כו אומובוסים נוצרך בין שתי חשים ולחקטיו כאורון זו אנו וולי

יינישה מיני מוני מפיק האבורה המפונה המנה האבורה המפונה המנה בי אינה באמצות המנה בכתבה המנונה המנה בכתבה המנונה המנונה

1 3 U

"מדכא

ר"ר ה. ווייצמן, נשיא מרינה ישראל, הובדור בכרוך חשביעי של האנציקלופויה המובייטיה, שיני

הערך הויים ווייצמן הוא קצר ובן נאמר, שושא ויוו נקים תוסחדרות הציונית, שויא הני עה ריאקציונית, בורגנית ולאוב בית. במלחמה היאשונה ונה מב הל המעברה החומים

ביצלח אנגלית את הצחום לוושתלט על א"ו. כאשר נוולש אנגליה, הוא כיוון או היו ריקנית ובתור נשוא הא מנה כוריניות של דיכוי וועמלום ויוה שעובר להימטר הוא קר ירושלים | דים וווביעום העיבי וכתות חש לום וותמוסיקה

מדבר יהודה הדרומי

סקר נוף ומטלולי מיול

מאת מנחם מדקוס

חספר עוסק בחלקו חדרומי של מדבר יחודה מדרום לנחל ערוגות, השונח במספר תכונות אופייניות מחלקו של חמדבר מצפון לנרול ערוגות.

שירות, על "הרים" של ספרים ז ★ כיצד

שויות עצומות של תומר כתוב ווזוסכים מאמץ

וועילה ביותר! * קורטים נוספים נפתחים בשבוע

The state of the s

רונית איננח היחירה. אלפי סטורנטים

מצטרפים למכללה כדי להתכונן כראוי

לשנת הלימורים העומרת כפתה. כמויות

החומר האדירות, עימן נאלץ כל סטורנט

להתמודד לפני הכחינות ה-לחוצות"

והלוחצות, מחייבות פיתרון. מחייבות

• פתרון מהיר וקל

לסטודנט המתוסכל...

את העיניים לקרוא בהספק

המתקרב לזה של המוח", מסביר יצחק

סיטי, מנכ"ל מכון מיל"ה .איסיות

העיניים, יחסית למהירותו של המוח,

היא־היא זו שנורמת להתעייפות ולנרידת

מחשבות תוך כדי קריאה. הקורא האיטי

מגלה כי בעצם... לא הצליח לקלוט דבר...

מותר וחרבה זמן יקר ז ★ "קריאה מהירה" –

חטלת לקלוט, להבין ולזכור בדרך השוטפת

הנא ברחבי הארץ ז

א מלמתי להניע לתוצאות ארירות 🔄

עפון - קראתי את הפרסומים.

נקחונים, פמעחי גם רשמים

מבידתמונוים. ירעתי שמרובר בשיטה

מתלות ויעילה שאמורה גלחולל

משת" - אבל... לא יכולתי להאמין כי

מוך תשעה מפגשים, של שעתיים כל

צד, צכניל ואשלש את מהירות

שלו את עצמת -אני מסוגלת לקלום

מרות עצומות של תומר כתוב כצורה

שתה ועילה. לא בנתקעת" יותר. חולפת

ל השרים עמור אחר עמור. קוראת,

לת ושבינה אין ספק כי זהו יתרון עצום

מוצח פתיחת שנת הלימורים

Selling Ball and

ון מלוד, מחייכת רונית דורי,

משרנפית כת 21, בוגרת אחד הקורסים

תחפים של המכללה לקריאה מהירה.

אחת חמטרות החשובות ביותר שניצבו לפני המחבר, לחת מידע מפורט ומעודכן, ככל האפשר, למחפשי חנתיבות מדבר יחודח, שחפך לאיזור חפעילות האינטנסיבית ניותר של חטיול חרגלי, כדי למנוע מחם אסונות ולחקל עלחם את חבנת חשטח וההתמצאות בשביליו ובמקורות ושום שלו.

בספר תואור אתרי הנוף, תיאור ופירוט מקורות חמים, פירוט מערכת חדרכים ורמת העבירות שלחן, קביעת מסלולים מומלצים לטיולים, לוחות תצפית מפסגות ושנקודות נישאות.

לספר נילווים מפח אזורית מפורטת 1:50,000, מפת שנים גיאולוגיים, מפת דרכים עתיקות ומפח מפורטת לאיאר עין־גדי. בספר מבחר תמונות מרחיבות ביופיין, חלקן בצבעים.

^{פחיר כולל} מע"מ ומשלוח 33 ש"ח.

חדונש את שני הספרים ישלם 60 ש"ח בלבד. ו לחשוג בחנויות הספרים ברחבי הארץ ובספריית מעריב, דרך פית 72 א', תל־אביב

רוא מבלה שעות ארוכות בקריאה חוזרת – הצלחתם של המפנשים היא ללא ספק בהצלחתם של אלפי הבוגרים. כל שורה הופכת ל'סיוט'..." הקוראים המהירים אינם משתעממים. בשנה הקרוכה יתמוררו אלפי קוראים אין משתלטים, בקריאה מהירה, על ערימות של הם מצליחים, בעידנות ובקלילות, להתרכז מהירים עם כמות עצומה של חומר כתוב. בחומר ולקלוט אותו ביעילות מרהימה. אמורדים אלפי מנהלים ועובדים בכירים עם

הצלחתם של הקורסים עובר מפה לאוזן. לחזור ולהתכונן פעם נוספתו

בירושלים: מכללת מילית, אנריפט 30

בחיפה: בבית ארדשטיין, י.ל. פרץ 20, חדר

בהרצלית: בביח"ס התיכון, חרב סוק 30

בכפריסבא: בחטחיב עיש אלון, גלר 6

בפתח ווקוח: סמינר שיין, קבלן 42

בנתניום בית לינת נשים, מקדונלו 5

ברמת ען: בכית התרבות, קריניצי 6

מתולוה בית יד לבנים. שדי פינל 11

בקרית־אונו: מרכז קחילתי, צח"ל 104

באשקלון: מתנים עיש לוין, ברופר 15

בערד: נשוניט ערד, אליעאר בן יאיר 2

on a completion of the communication of the communi

בעפולה: מועצת הפועלים יהושע

בתדרות: המכללת האארית שכונת רמבים

בכאר שבע: מכללת מיליח, רמבים 30

מיל"ה – המכללה לקריאה מהירה

23 שנות נסיון ★ 40 אלף בוגרים ★ פיקוח אקדמאי

ייחסך מהם הלחץ וחוסר הבטחון המאפיין בוגרי המכללה בפסקנות וממליצים על הקריאה המהירה הם יוכלו ללמוד את הקורם לכל מי שמעוניין לשמוע. סיפור החומר במהירות כפולה ולהספיק אפילו

-מאת אייל בר

הקווסים לקריאה מדיויה : LPMIN MANPAR MAS

ביום אי 2.11 וביום די 2.1.2 בשעת 7 בערב בתל־אביב: בעת ציוני אמריקת, אבן נבירול 26 ביום בי 3.11 וביום הי 6.11 בשעה 7 בערב בתליאביב: בסומינר הקיבוצים, דרך חיפה 149 ביום אי 2.11 וביום די 5.11 בשעה 7 בערב ביום אי 2.11 וביום ד' 5.11 בשעת 7 בערג ביום בי 3.11 וביום וד 4.11 בשעה 7 בערב בסרית יחיים (מורחית): בבית החסתדרות, שרת 75 ביום אי 11.2 וביום ד' 5.11 בשעה 7 בערכ ביום ב' 3.11 וביום ח' 3.11 בשער 7 בערב ביום אי 2.11 וביום די 5.11 כשעה 5 בערב ברחובות: בבית חרומשת, נולדברג 6 נעלי חרבנות) ביום בי 3.11 וביום הי 6.11 בשעה 7 בערכ ביום אי 2.11 וביום די 5.11 בשעח 7 בערכ ביום אי 2.11 וביום די 2.11 בשעה 7 בערכ הרשמח מוקדמת כל יום במתג'ס

ביום כ' 11.1 וביום ה' 411 בשעה 7 בערב ביום ב' 111 וביום ה' 116 בשעה 7 בערב ביום בי 11.1 וביום הי 11.1 בשעה 7 בערכ ביום אי 2.11 וביום די 5.11 בשעח 7 בערב מום בי 11.1 וביום הי 6.11 בשעה 7 בערב ביום בי 11.1 וביום תי 6.11 בשעה 5 בערב בקרות שמונה: מתכים עיש אידלשטיין, רוד הרצל ביום אי 2.11 וביום די 2.13 בשעת 7 בערב

לתושמה ולקבלת ציוד לימודי הקדם ובוא 30 דקות לפני פחיחת הקורס. שכר הלימוד למשתתף 150 שקלים חדשים. לפרטים מספים 331916185, 331912090

מעדיב

מיוחד לחובבי הטיול הרגלי הופיעה מהדורה חדשה ומעודכנת בהוצאח רשות שמורות הטבע

הר הגגב המרכזי ומכחש רמון

סקר נוף ומסלולי טיול

מאת מנחם מרקוס טקר חנוף בחר הנגב חמרכזי ובמכתע־רמון נערך ביוזמת "רשות שמורות חטבע" שנטלה על עצמה שתי משימות נכבדות: ליווי ותכנון נופי של עבודות התשתית וחפיתות שעושה צח"ל בנגב, עם הערכותו המחודשת אחרי פינוי סיני, ותכנון פרויקט סיירות וטיילות בנגב ובמדבר

חטבע וחנוף שבחם. בספר מידע על אתרים ארכיאולוגיים, מצפי נוף, מקורות מים לסוגיחם, ערוצי נחל, ריכוזי צומח נדירים, ריכוזי בעלי־חיים, מערך הדרכים באיזור ורמת העבירות שלחן ועוד. בספר תמונות מרחיבות ביופיין, חלקן בצבעים. לספר מצורפת מפת סקר של הר'חנגב המרכזי ומכתש

יהודה לעידוד חטיולים בהם, תוך שימורם וחגנת ערכי.

רמון 1:50,000. המחיר כולל מע"ם ומשלוח 33 ש"ח.

	The second secon
	l attatus et la
ı	לכבוד ספרית מעריב
ı	ת"ד 2020\$, תל אביב 20216 נא לשלות אלו את וקפר/ים: נא לשלות אלו את וקפר/ים:
ı	the family missing a second
Į	נא לשלות אלו את תקפר זים. ם מדבר אחודה הדרומים חה הנגב המרכזי ומכתש רמון
ı	
ı	מו"ב המרווה צ"סש"ה, לנקודת ספרית מעריב
ı	מעיים ותיקורות עיסייים ווייים וויים ווייים וויים ווייים וויים ווייים וויים וויי
ı	
ı	
ı	A STATE OF THE PARTY OF THE PAR
۱	
ı	- TPM - James
ı	תאריר

ניטים: *,,מועדון מטיילי מעריב"* מעוכת "מעריג", ות' קוליגן 2, תליאביב, טל' 207439100 פתוח ברציפות בין השעות 8.30 עד 18.00 מוסודות פפויולי מערוב

ימי יצירה ונופש בטבע לחובבי ציור

לאור הצלחת המחזור הראשון

נקיים מחזור נוסף של יצירה בנופי צפת תאריך החופשה: 16–21 בנובמבר במלון "נוף־הגליל"

בהדרכת:

טיולי יום

בארץ

★ לשומרון, הבקעה וחמת גדר.

תאריכי היציאה: 11.8;

חמחיר: 25 ש"ח לאדם.

לקיסריה, עתלית

ושוויצריה הקטנה.

תאריכי יציאה: 8.11;

המחיר: 20 ש"ח לאדם.

הטיולים כוללים: אוטובוס תיירינ מפואר, הדרכה ודמי כניסה לאתרים.

שרשים" מרכז לימודים יהודיים.

בשיתוף משרד מחינוך והחרבות,

רומחלקה לחינוך מבוגרים

המדוקאים

בקחילה • שירה ופילוסופיה •.

מוסיקה וספרות • פוסקי הלכה ויוצרים בכל תחומי החיים, מגירוש

ספרד ועד לעלייה לא"י.

בסמינר יטלו חלק: פרופ' מיכאל אבוטבול, המחזאי ד"ר גבריאל

בן שמחון, ד"ר מוחם בן ששון

הומר שלמת בר, ד"ר שלום בר אשר עו"ד אלי דיין – ראש עירות

אשקלון, פרוב יוסף הקר, דיר

אתרים חזון, מר עמיר פרץ – ראש מועצת שדרות.

המקום: מלון גני שולמיה, אשקלון.

המועד: ימי שישבת, י"ב-י"ג חשוון תשמ"ו, 14-15 נובמבר 1986.

המחירו 201 ש"ח לאדנו בחדר זוגי.

פרטים וחרשמה: מועדון מטוילי מעריב", רח' קרליבן 2 ת"א, טל. (03)439207

עפארי

בקניה

9 ימי ספארי בשמורות

המערביות והר קניה.

16 ימי ספארי בשמורות

המערביות והמזרחיות של קניה.

ביצוע: "נאות־הכבר"

. תאריכי היציאה:

.26.2 (חנוכה) 25.12

.15.11

.15.11

מר אריה צרפתי - צייך ויו"ך קריוו האמנים כצפה

🖈 כטה מָר יצחק דה לנגה

מר עמנואל קיפנים - אמן וצייר.

תאריכי יציאה: 26.12 -- 5.1

חגיגת

כדורגל

בלונדון

4 משחקים

8 קבוצות

כמשחקי חג המולד

וראש השנה האזרחית

טיולי סתיו וחורף למצרים

"מועדון מטיילי מעריב" וחברת "נאות־הככר" ממשיכים במסורת הטיולים למצרים.

★ 8 ימים לקהיר לוקסור ואסואן.

הלינה במלונות בדרגת דה־לוקס. המחיר: 475 \$. תאריכי היציאה: 26.12; 27.12; 11.1

תאריכי היציאה: 16.11; 7.12; 26.12; 27.12; 25.1

תיהודית במרוקו • קבלה א ימים לקהיר לוקסור ואסואן. ★ ומיסטיקה • מדינאות ומייטנות • הלינה במלונות בדרגה ראשונה. המחיר: 415 \$. ערגה לא"י • ציונות ואוטונומיה

א 6 ימים למצרים תחתית

המחיר: 235 \$. תאריך היציאה: 28.12 כל הטיולים כוללים: נסיעה הלוך ושוב באוטובוסים, חצי פנסיון, מלונות ע"פ רמת הטיול, כניסות לאחרים ותחדמו המעולה של מדריכי "נאות־הככר".

טיולים לדתיים ושומרי מסורת

- 8 ימים בלונדון 30.11 (חנוכח)
- 12 לום פריז ולונדון 24.12 (חנוכה) 🖈
 - א 19 יום בארה"ב 1.12; 22.12 (חגוכה)

ביצוע חטיולים: "גשר"

חגיגה של תיאטרון בלונדון

5.1 - 26.12

כוללי טיסות הלוך ושוב \star 10 לילות במלון בדרגה ראשונה וארותת בוקר \star 5 הצגות מהמובחרות בשוה \star CHORUS OF DISAPPROVAL \star LES MISERABLES \star I'M NOT RAPAPORT \star "CHESS" והצגה שייקספירית אחת ★ יום סיור לאוקספורד וסטרטפורד ★ ביקור מאחורי חקלעים בתיאטרון הלאומי 🖈 ליווי והדרכה בנושאי תיאטרון.

ביצוע: "נאות־חכבר".

35 יום למזרח־הרחוק

במסלול הכולל את הודו, נפאל, תאילנד, פיליפינים, הונג־קונג, טיוואן ויפן. תארוכי היציאה: 4.12 (תנוכה); 26.2 (פורים).

הבונו לעיולי דרום אפור

ביצוע וחדרכה: ואות הככרו u. Kanpanon k

ביצוע הטיולים והדרכתם: "נאות־הככר".

StMichael Marks & Spencer חלוק מעטפת באשה בנוקום 119שח 6999 June 1

חלוק קצר לאשה

49⁹⁹

2670

בין הקונים במבצע הכן בידך לחורף

יוגרלו: 5קונווקטורים סימנס 60 מצנמים (טוסטר-אובו) אמקא ל במפזרי חום סיבונס

לסדיני חמום חמימית 8 תנורי אנובטיה אלקטרו-חנן

צשמיכות פוד סינטטי נועום Hoblesse

השבוע

לסכיני גילוח בשקית 162 שיר 10 סכיני גילוח 45 בלעדי במשביר לצרכן

סכיני גילות

Colsen nul